

KHẢI TƯỢNG TRÊN ĐẢO BÁT-MÔ

 ...như Anh Neville đã có những lời loan báo rằng...Anh Moore đã nói ngày nọ, nói về Thánh Linh của Chúa, đã đến trong...đến trong tòa nhà. Anh ấy nói, “Nó đã quá tuyệt vời đến nỗi tôi nghĩ sự Cát lên đã đến cho đến khi tôi nhìn xung quanh, tôi thấy những người khác đang ngồi ở đây,” nói, “không, nó chưa đến, bởi vì nếu—nếu họ vẫn còn có mặt ở đây thì tôi biết mình vẫn còn ở đây.” Vì vậy đôi khi Thánh Linh của Chúa đem điều tốt đẹp đó đến cho chúng ta.

2 Chúng ta thật vui mừng vì có nhiều người bạn mà chúng ta nhìn thấy trong tòa nhà. Quá nhiều để cố gắng nhắc đến. Tôi vừa chợt để ý, người bước vào cửa, Anh Carpenter, người đã làm lễ thành hôn cho tôi và vợ tôi. Anh Carpenter, anh ấy là một ơn phước vĩ đại cho chúng ta tại hội thánh ở đây, và là một ơn phước đối với chúng ta trong đường lối chức vụ, và rao giảng bất cứ, hầu như bất cứ nơi nào. Và chúng ta thật vui mừng vì sự có mặt của anh ở đây với, ồ, thật nhiều người khác.

3 Bây giờ có một câu hỏi khác ở đây đã được trao cho tôi đem qua:

Thưa Anh Branham, có phải năm trình nữ khờ dại trong Ma-thi-ơ chương 25 được kể như là Dân Ngoại còn sót lại không? Tôi hiểu rằng năm trình nữ khờ dại được cứu nhưng phải trải qua thời kỳ đại nạn. Điều này có đúng không? Nếu vậy, đích tới cuối cùng của họ sẽ là gì? Họ có thể là những con chiên mà bị phân rẽ khỏi những con dê trong Ma-thi-ơ 25:33 và 34 không?

4 Nhà thần học khá giỏi theo những gì tôi...[Băng trống—Bt.]... cũng nghĩ vậy, rằng họ là dân sót lại, trình nữ đang ngủ là dân còn sót lại đã được nói đến trong Khải huyền; về dòng dõi của người nữ, giữ những điều răn của Đức Chúa Trời và có lời chứng về Chúa Jêsus Christ. Một người nữ sẽ lấy một—một mẫu hàng và đặt nó xuống; ồ, bây giờ, đó là cái mà nàng đang cắt...hay lấy mẫu của nàng và đặt bất cứ chỗ nào mà nàng muốn, cách thức

mà nàng sẽ cắt mẫu hàng đó. Và rồi những gì nàng để lại được gọi là vật thừa, nhưng nàng chọn để cắt nó từ một nơi nào đó bởi suy nghĩ riêng của nàng. Nhưng những gì còn lại được gọi là vật còn lại.

⁵ Bây giờ, nếu anh em lưu ý, có năm trinh nữ khờ dại và năm trinh nữ khôn ngoan; tất cả đều là những trinh nữ, được tạo ra từ cùng một chất liệu. Nhưng, bởi sự lựa chọn, Đức Chúa Trời đã chọn Nàng Dâu của Ngài bằng sự lựa chọn trước khi sáng thế, ghi tên của họ trong Sách Sự Sống của Chiên Con bị giết trước khi sáng thế; trước khi thế gian từng bắt đầu, Đức Chúa Trời, trong tâm trí của Ngài, là vô hạn.

⁶ Và thỉnh thoảng chúng ta dùng từ, là “sự định trước,” nhưng nó là một cái móc treo chắc chắn trong thời đại hội thánh này mà chúng ta sống trong. Chắc chắn nó là một điều vĩ đại đã được sử dụng trong thời của những thánh tử vì đạo, bởi vì họ đã tin điều đó cách chắc chắn. Nhưng đã không còn Điều đó nữa bây giờ, để đến với những quan niệm của người tuân thủ pháp luật, sự giảng dạy tuân thủ luật pháp trong hội thánh mà đến...Mà là một điều tốt, bởi vì tất cả đã đi theo thuyết Calvin tại Anh quốc cho đến lúc họ thậm chí không còn có những cuộc phục hưng nữa, và John Wesley đến giảng tín lý Arminian để cân bằng nó lại. Đức Chúa Trời sẽ luôn luôn giữ nó cân bằng.

⁷ Vậy thì trinh nữ khờ dại là người đã không có dầu trong đèn mình, mà tôi tin rằng sẽ bị ném ra bóng tối bên ngoài nơi sẽ có khóc lóc, than vãn, và nghiến răng. Và nếu anh em so sánh điều đó, hay trong những chú giải của mình, nó sẽ chạy ngay trở lại vào kỳ đại nạn. Và tôi nghĩ họ là những người ở lại phía sau và đi qua kỳ đại nạn. Và quả là một bài học hay ở đó, nếu chúng ta có thì giờ đi vào điều đó. Nếu anh em...

⁸ Bây giờ, hãy nhớ, tôi đã nói lúc đầu tiên, khi anh em nghe những cuộn băng, “Những điều này chỉ là theo cách tôi tin chúng là đúng.” Hiểu không? Vậy thì, nếu chúng sai, tôi không—tôi không biết chúng sai. Tôi...Và tôi chỉ có thể nói những gì tôi tin. Và tôi không có ý làm tổn thương những cảm xúc của bất cứ ai. Chúng ta phải đặt chúng qua một bên khi chúng ta đi vào, và rồi nhận lấy điều đã được nói, và nghiên cứu nó, và xem chúng có

thực sự là lời Kinh Thánh hay không. Đó là cách tốt nhất để làm điều đó. Thế thì...Bởi vì trong một thời đại như chúng ta đang sống bây giờ, trong một dân mà đã bị mót đi mót lại bởi tất cả các loại của mọi thứ, ồ, thật khó để làm cho dân chúng thực sự hiểu thấu nó, giống như ở trong một lãnh vực mới mẻ. Anh em nói với họ, họ tin nó, đó là cách nó tiếp diễn.

⁹ Nhưng, bây giờ, một người sẽ đến với ý tưởng này, và một người đến với ý tưởng này, mà chúng ta có khoảng chín trăm giáo hội hệ phái khác nhau, và mỗi hệ phái nghịch lại (sự giảng dạy của nó) với nhau; và phải có người nào đó sai, và người nào đó đúng. Vì vậy bây giờ bằng chứng duy nhất của nó là, là mang nó trở lại với Kinh Thánh; đấy, hãy để Kinh Thánh. Vậy thì, nhiều lần, nhiều người đưa vào sự thông giải riêng của họ. Nhưng chúng ta cố gắng hết sức, không đưa vào bất cứ sự thông giải con người về nó. Chỉ đọc Nó giống như Nó có, và nói, “Đường lối của Nó là thế.”

¹⁰ Và rồi tôi luôn luôn để ý, nếu anh em chỉ làm đúng những gì Ngài đã phán, điều đó sẽ làm cho mọi thứ trùng khớp một cách chính xác ngay trong lời Kinh Thánh. Giống như trò chơi lắp hình vào với nhau, anh em phải nhìn vào mẫu trước khi anh em có thể ghép đúng ô vào với nhau. Nếu không, tôi luôn luôn nói, “Anh em sẽ có một...Trong cảnh của anh em, anh em sẽ có một con bò đang gặm cỏ trên ngọn cây.” Vì vậy nó—nó thật sự sẽ trông không đúng.

¹¹ Nếu chúng ta thật sự để Đức Thánh Linh...Ai đã viết Kinh Thánh? Đức Thánh Linh vận hành trên loài người và viết ra Kinh Thánh. Thế thì không có Đức Thánh Linh, cho dầu anh em học thức nhiều thế nào đi nữa, anh em sẽ không bao giờ hiểu được Nó. Bởi vì ngay cả Chúa Jêsus đã cảm tạ Đức Chúa Trời rằng Ngài đã giấu kín Nó khỏi đôi mắt của kẻ khôn ngoan và người sáng dạ, mà tỏ Nó ra cho những con trẻ hay. Và mỗi một môn đồ trong chùng mực nào đó là những người không học thức và mù chữ ngoài một người, và đó là Phao-lô. Và Phao-lô nói rằng ông đã phải quên đi tất cả những điều đã biết để tìm thấy Đấng Christ. Vì vậy ông đã bảo cho hội thánh Cô-rinh-tô, rằng ông “đã không đến với sự khôn ngoan của loài người và bài diễn thuyết tuyệt vời,”

bởi vì thế thì đức tin của—của họ sẽ đặt trong sự khôn ngoan của loài người, nhưng ông đến với họ trong quyền phép và sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, rằng đức tin của họ sẽ yên nghỉ trên các công việc của Đức Thánh Linh theo Lời Đức Chúa Trời. Và đó là chỗ chúng ta đang cố bám sát, ngay bây giờ, bởi vì trước khi tuần lễ chấm dứt, hay thì giờ tuần lễ qua đi, anh em sẽ nhìn thấy được nó, đó là chính xác những gì đã xảy ra, sợi chỉ nhỏ đó đã đi xuyên suốt qua mọi thời đại.

¹² Cám ơn anh đã đặt tấm bảng cao hơn một chút. Điều đó trông tốt hơn.

¹³ Bây giờ, ồ, chúng ta...Tôi ước mong chúng ta thật sự có suốt cả mùa đông, để chúng ta có thể lấy toàn bộ Sách Khải huyền và học xuyên suốt qua Nó. Quả là sự giảng dạy tốt đẹp như vậy trong đó. Và tôi nhớ, tôi đoán nó đã xảy ra cách đây hai mươi hay hai mươi lăm năm, khi hội thánh hãy còn mới mẻ, chúng ta đã khởi đầu một...đầu mùa thu, rồi hầu như cứ như thế đến mùa thu kế tiếp, đi xuyên suốt Sách Khải huyền.

¹⁴ Bây giờ, tôi nhớ việc lấy Sách Gióp. Ồ, Anh Wright! Tôi cứ nói mãi sách đó thật lâu đến nỗi cuối cùng một phụ nữ viết thư và hỏi tôi, chị ấy nói, “Anh Branham, chẳng lẽ anh sẽ không bao giờ để cho Gióp ra khỏi đồng tro ấy à?” Ồ, tôi đang cố gắng đưa ra một quan điểm, bởi vì ngay tại đó là nơi mọi việc đều nén lại, vào nơi đó; lên đến một chỗ mà Thánh Linh của Chúa đã đến trên người, rồi khi ánh chớp bắt đầu lóe lên và những tiếng sấm gầm thét, Thánh Linh giáng trên vị tiên tri và ông đã nhìn thấy sự đến của Chúa. Và tôi muốn nhấn mạnh vào điều đó, đó là lý do tôi đã cứ để ông trên đồng tro trong một thời gian dài, để—để chúng ta có thể đưa ra một quan điểm. Và tôi biết điều đó có thể làm cho hơi mệt mỏi, một chút. Tôi cũng thấy không an tâm, khi tôi nghe người nào đó nói loanh quanh về điều gì đó, trông giống như anh ta sẽ cứ tiếp tục và đánh vào điều đó. Nhưng có lẽ Đức Chúa Trời đang dẫn dắt người ấy vì một mục đích cho điều đó.

¹⁵ Bây giờ trở lại dân sót lại này, trước khi chúng ta rời khỏi câu hỏi. Tôi hy vọng làm cho nó rõ ràng. Điều này...Tôi thực sự tin rằng dân sót lại được Đức Chúa Trời lựa chọn. Tôi—tôi tin điều

đó, rằng Đức Chúa Trời đã chọn dân sót lại trước khi sáng thế; và lập nên bởi “sự biết trước” của Ngài. Không lời nào...Bây giờ hãy xem *sự định trước*, đây, vì đó là một từ nhỏ bé có gai ở giữa vòng dân sự. Hiểu không? Nhưng Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, với tâm trí vĩ đại vô hạn của Ngài, đã chọn Hội thánh, đã chọn Chúa Jêsus, đã chọn Hội thánh, và có thể tiên đoán vào lúc ban đầu điều gì sẽ xảy ra ở lúc cuối cùng. Ngài...Nếu Ngài là vô hạn, chẳng có điều gì mà Ngài không biết. Ngài biết mọi con bọ chét từng có trên địa cầu, và nó nháy mắt bao nhiêu lần. Vậy thì, đó chỉ là cách mà...và nó tạo nên bao nhiêu mở động vật, và tất cả chúng hợp lại sẽ tạo nên bao nhiêu. Đó là vô cùng, nó là vô hạn; anh—anh em...thật chẳng có cách nào giải thích được Điều đó. Và Đức Chúa Trời, đó chính là Ngài, một Đức Chúa Trời vô hạn.

16 Vì vậy, nếu anh em để ý, Kinh Thánh nói rằng trong những ngày sau rốt rằng kẻ chống lại Đấng Christ sẽ đến trên đất...

17 Bây giờ hãy nghe kỹ! Đó là sai lầm duy nhất...Tôi nghĩ kẻ đó có thể tìm được hàng triệu trong tôi. Nhưng về Anh Billy Graham yêu quý của chúng ta, ngày nọ, bài giảng trừ danh mà Anh đã giảng Chúa nhật vừa rồi, và tôi nghĩ chắc chắn đó là sứ điệp đúng lúc. Và...nhưng anh ấy đã nói rằng “Sa-tan thậm chí đang lừa dối những người được Chọn.”

18 Không, Kinh Thánh nói, “Nó sẽ lừa dối những người được Chọn *nếu* có thể được.” Nhưng không thể được, bởi vì Đức Chúa Trời đã chọn họ trước khi sáng thế. Hiểu không? Chiên Con...Đức Chúa Jêsus Christ là Chiên Con đã bị giết từ khi sáng thế. Thậm chí khi Đức Chúa Trời đặt vào trí của Ngài, khi Ngài phán ra Lời đó, Nó có thể không bao giờ thay đổi, Nó có thể không bao giờ thay đổi. Xem đó, vì Ngài—Ngài là—Ngài là vô hạn, và những Lời của Ngài sẽ ứng nghiệm.

19 Cứ suy nghĩ đi, chính...trái đất mà chúng ta đang ngồi ở trên đêm nay là Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ. Thế giới được dựng lên với nhau bởi những điều thậm chí không xuất hiện. Ngài chỉ phán, “Hãy có,” thì nó có. Thế thì thật dễ dàng biết bao cho Đức Chúa Trời để chữa lành một thân thể đau ốm, nếu Ngài có thể dựng nên một công cuộc sáng tạo bởi chỉ phán nó ra. Xem đó, Lời Ngài. Nếu chúng ta chỉ có thể có đức tin để thấy Lời Ngài là

gì! Chúng ta đã quá lệ thuộc vào mặt đất và đã kết quá nhiều sạn trong tâm trí của mình đến nỗi chúng ta...Ồ, tôi không biết. Chúng ta đã có quá nhiều tư liệu, một cảnh từ chỗ này, và một cảnh từ chỗ kia, và—và chỉ đưa chúng ta đến một chỗ nó bị bóp méo đi tất cả. Nhưng nếu anh em chịu giữ bỏ toàn bộ thứ ấy, quay trở lại để biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời, và những Lời của Ngài không thể sai hơn là Ngài có thể sai. Và nếu Lời đó sai, thì Đức Chúa Trời sai; và nếu Đức Chúa Trời sai ở đó...thì Ngài không phải là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Vì vậy...Và anh em hãy nhớ, Ngài không thể nói một điều gì ở đây và điều gì khác qua ở đây; Ngài phải ở lại với quyết định đầu tiên của Ngài để là Đức Chúa Trời. Vì thế, chúng ta chỉ có...

²⁰ Và Ngài chỉ yêu cầu chúng ta một điều, hãy tin rằng những gì Ngài đã nói là Lẽ thật, và Ngài sẽ làm ứng nghiệm. Ồ, thật tốt đẹp biết bao! Anh em trông đợi một điều tự nhiên xảy ra; đôi khi chỉ cần đến một chút đức tin. Nó sẽ không tạo nên một phép lạ, nhưng nếu anh em cứ bám chặt lấy nó, nó sẽ lộ ra cho anh em; cứ ở lại sống với nó. Giống như Ngài đã nói, “Hạt cải, hạt nhỏ nhất trong tất cả các hạt.” Nhưng anh em có bao giờ để ý, hạt cải sẽ không pha trộn với thứ gì cả. Anh em không thể lai hạt cải với bất cứ giống gì, nó sẽ không lai tạp. Và nếu anh em có đức tin, chỉ một chút đức tin nhỏ bé mà không lai tạp với bất kỳ sự vô tín nào hay bất cứ loại giáo hội nào hay các giáo điều nào, cứ ở lại ngay với Đức Chúa Trời, cứ ở lại với Nó, Nó sẽ mang anh em xuyên qua đám sương mù, đem anh em ra ngay. Đúng! Cứ sống với đức tin đó.

²¹ Bây giờ, thuở ban đầu, khi Đức Chúa Trời...Kinh Thánh đã nói, trong Khải huyền, rằng “Kẻ chống lại Đấng Christ, đến trong những ngày sau rốt...” Hãy nhìn những giáo hội này tất cả đang đến với nhau. “Kẻ nghịch lại Đấng Christ, trong những ngày sau rốt, sẽ lừa dối tất cả những người ở trên đất mà tên của họ không được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con từ khi sáng thế.” Tên của anh em được ghi trong Sách Sự Sống khi nào? Trước khi chúng ta từng có một thể gian, anh em đã được lựa chọn để nhận lãnh Đức Thánh Linh trong thời đại này.

²² Tôi đã gia nhập với Eddie Perronett:

Tôi đã neo linh hồn tôi trong nơi yên nghỉ,
 Để không còn chèo qua những biển hoang dại
 nghỉ ngơi nữa;
 Cơn cuồng phong có thể quét qua vực sâu
 hoang dại, đây bão tố,
 Nhưng trong Jêsus chúng ta được an ninh đời
 đời.

²³ Chẳng có gì có thể phân rẽ chúng ta (Đức Chúa Trời không thể...không trở lại với Lời Ngài. Và nếu Ngài là vô hạn, và ban cho anh em Đức Thánh Linh ở đây, biết rằng Ngài sẽ thả anh em xuống dưới đây, Ngài điều hành loại công việc gì vậy?), nếu anh em không bị lừa dối trong kinh nghiệm của mình, nếu anh em có Đức Thánh Linh. Nhưng hãy xem những gì Kinh Thánh đã nói, Ê-phê-sô 4:30, “Chớ làm buồn cho Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ đó anh em được ấn chứng cho đến...” Cuộc phục hưng kế tiếp chẳng? Điều đó nghe có đúng không? “Anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của mình!” Cho đến chừng nào? Cho đến sự cứu chuộc của anh em.

²⁴ Anh em lấy một chiếc toa xe, anh em chất hàng trên nó chạy trên đường, và khi nó đã được chất hàng lên hoàn hảo rồi...Bây giờ, họ không thể đóng cái xe lại đó, viên thanh tra phải đến. Và ông kiểm tra, và xem thử có cái gì bị lỏng mà sẽ rung lắc không. Toa xe có thể...Toa xe có thể được chất hàng đầy, nhưng nếu nó có những chỗ bị lỏng lẻo trong đó, anh em phải đóng nó lại lần nữa. Và đó là vấn đề, rất nhiều người trong chúng ta không nhận được Đức Thánh Linh; khi vị thanh tra đến gần, Ngài tìm thấy nhiều chỗ bị lỏng lẻo, anh em biết đấy, vì vậy Ngài sẽ chưa đóng ấn nó.

²⁵ Thần học gia vĩ đại đã đến với tôi ngày nọ, hay không phải ngày nọ, mà cách đây đã ba hay bốn năm, và ông bảo, “Tôi muốn hỏi anh đôi điều.” Nói, “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho người.”

Tôi nói, “Đúng vậy, đúng.”

Hỏi, “Người có thể làm gì nữa ngoài việc tin?”

Tôi bảo, “Đó là mọi việc mà người có thể làm.”

26 Ông hỏi, “Thế thì anh đi đâu với kiểu Đức Thánh Linh này ngoài thứ đó?” Vậy thì, anh em biết ông ta là một người Báp-tít. Và ông nói—ông nói, “Anh đi đâu với Đức Thánh Linh này?” Nói, “Nếu người tin! Giây phút anh tin, thì anh đã nhận được Đức Thánh Linh.”

Tôi nói, “Không, không. Đây, anh—anh tạo nên sự mâu thuẫn trong Kinh Thánh, lời Kinh Thánh tự Chúng không mâu thuẫn. Hiểu không? Phao-lô đã hỏi họ, ‘Anh em đã nhận lãnh Đức Thánh Linh kể từ khi anh em tin chưa?’”

Và ông nói, “Ồ...”

27 Tôi nói, “Đúng rằng Áp-ra-ham là tổ phụ của đức tin đã ban cho...ông đã có lời hứa của Đức Chúa Trời và tin Đức Chúa Trời, điều đó được kể là công bình cho ông, nhưng Ngài đã ban cho ông ấn chứng của sự cắt bì như một dấu hiệu rằng Ngài đã nhận đức tin của ông.”

28 Vậy thì, nếu Ngài đã chưa bao giờ đóng ấn anh em bằng Đức Thánh Linh, Ngài chưa bao giờ nhận đức tin của anh em trong Ngài, thì anh em có một số chỗ lỏng lẻo. Hiểu không? Anh em có thể tin, vâng, nhưng có nhiều chỗ lỏng lẻo. Nhưng khi anh em làm cho tất cả những chỗ lỏng lẻo được chất chặt lại cho đúng, thì Ngài đóng ấn anh em bằng Đức Thánh Linh cho đến ngày cứu chuộc của mình. Đó là sự khẳng định của Đức Chúa Trời rằng Ngài đã nhận đức tin mà anh em tuyên xưng ở trong Ngài.

29 Áp-ra-ham đã tuyên xưng đức tin, và Đức Chúa Trời phán, “Bây giờ Ta sẽ ban cho ngươi một dấu hiệu rằng ngươi...rằng Ta đã nhận ngươi.” Và Ngài ban cho ông dấu hiệu về sự cắt bì.

30 Vậy thì, khi anh em tin nhận Đấng Christ như là Cứu Chúa cách cá nhân và tin Ngài và cầu xin Ngài thanh tẩy đời sống của anh em, và rồi khi Ngài đến trở lại với Đức Thánh Linh và ban cho anh em dấu hiệu của Đức Thánh Linh, thì anh em được đóng ấn cho đến sự cứu chuộc của mình.

31 Toa xe này, nếu nó lỏng lẻo...Sau khi nó đã được đóng kiện tất cả vào với nhau và họ đóng cửa đó lại và đóng con dấu lên trên nó, và nó—nó được niêm phong cho đến đích của nó, công ty hỏa xa sẽ giam anh em suốt đời nếu anh em cạy tung con dấu

đó. Chúng không thể bị mở ra. Nó được niêm phong nơi đến của nó; không phải cho mọi người dọc theo con đường có thể kéo nó mở ra và nhìn vào nó, và khám xét nó và nhìn qua, và ném một vài thứ ra ngoài, bỏ thêm một vài thứ nữa vào. Không, không!

³² Giáo hội này sẽ nói, ồ, giáo điều đó, “*Điều này không tốt, điều đó không tốt.*” Khi Đức Chúa Trời ban cho anh em Đức Thánh Linh, nó ổn rồi! Anh em biết mình đứng chỗ nào, anh em biết những gì xảy ra, và anh em được đóng ấn suốt con đường cho đến ngày được cứu chuộc, nơi đến của anh em về chặng hành trình trên đất này. Ồ, chao ôi! Điều đó nên làm cho bất kỳ người nào thật sự có đức tin và tin Đức Chúa Trời, cứ dấy lên trong quyền phép trong Đức Thánh Linh.

³³ Vậy thì, những trinh nữ này mà đã không nhận được Đức Thánh Linh, (Anh em còn nhớ chứ?) điều duy nhất họ thiếu là dầu trong đèn của họ. Đúng thế không? Kinh Thánh nói *dầu* tượng trưng cho “Đức Thánh Linh,” đó là lý do chúng ta xúc những người đầu bằng dầu, và giống như vậy, bởi vì đó là biểu tượng của Đức Thánh Linh. Vậy thì, và thế thì nếu—nếu Đức Thánh Linh đã không đến trên họ, thì họ đã không có Ngài. Và rồi khi Ngài đến, họ nói... Vậy thì, với những nữ đồng trinh đã có dầu, nói...

³⁴ Anh em thấy, họ đã có mặt trở lại trong thời đại hội thánh; có một số người trong họ tại đó là những người tốt nhưng họ không ở trong Ánh sáng ngôi sao, tôi có ý nói, với bắc đèn nhúng sâu vào trong dầu. Đấy, và nó bị bỏ ở ngoài. Nó đã tắt, họ đã tự tách ra. Phao-lô đã nói, trong thời của ông, “Họ đã tự tách ra khỏi chúng ta, dường như không có đức tin.” Xem đấy, và đã bỏ đi, “Họ ra khỏi chúng ta vì họ không thuộc về chúng ta.” Vậy thì, nó đã bắt đầu trở lại trong thuở đầu thời đại Ê-phê-sô đó và tiếp tục cho đến thời đại này hôm nay. Tương tự như vậy, mỗi thời đại trong những thời đại đó, những gì đã xảy ra trong chúng đều chuyển tiếp vào trong những thời đại này dưới đây. Chúng ta sẽ đi vào đó một cách sâu sắc một lát nữa.

³⁵ Bây giờ, để ý rằng trinh nữ này, tuy nhiên, đi vào nơi có khóc lóc, than vãn, và nghiêng rặng.

³⁶ Cho phép tôi nói điều này, thưa các bạn yêu quý của tôi; bởi vì thường thường ở hội thánh tại đây, khi tôi đến đây, tôi chỉ đến đây và có một buổi nhóm chữa lành và cầu nguyện cho những người đau, và nơi nào đó trên khắp đất nước. Nhưng đây là thì giờ, tôi đã nói cho anh em từ lâu, hãy đặt lương tâm của anh em vào trong túi mình. Bây giờ chúng ta cần—chúng ta cần đến và thành thật và chân thật với nhau, bởi vì chúng ta đang ở trong ngày cuối cùng. Vâng!

³⁷ Vậy thì, đó là chỗ anh em yêu quý những người Na-xa-ren và Hành Hương Thánh dưới sự nên thánh đã thất bại. Hiểu không? Vậy thì, anh em có biết Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đã sống ngay trên cùng chỗ đó không? Giu-đa tin Chúa Jêsus như là Chúa Cứu Thế, tin nhận Ngài như Chúa Cứu Thế. Và ông cũng đã được nên thánh. Ông đã được nên thánh, trong Giăng 17:17 khi Chúa Jêsus phán, “Lạy Cha, xin khiến họ nên thánh qua Lẽ thật, Lời Cha tức là Lẽ thật.” Và Ngài là Lời. Được rồi!

³⁸ Trong Ma-thi-ơ 10, họ đã được ban cho quyền phép để chữa lành người đau ốm, làm cho người chết sống lại, đuổi các quỷ. Và họ đã đi ra vào tất cả các miền của—của đất nước và đuổi quỷ, và trở về mừng rỡ và hét lớn và ngợi khen Đức Chúa Trời. Và Chúa Jêsus bảo họ, “Đừng vui mừng vì ma quỷ thuận phục các ngươi, nhưng hãy vui mừng vì tên của các ngươi được ghi trong Sách Sự Sống.” Đúng thế không? Và Giu-đa đã có mặt với họ, Giu-đa đã ở với họ, nhưng đó là một năm rưỡi trước khi Chúa Jêsus bị đóng đinh.

³⁹ Bây giờ, rồi khi đến Lễ Ngũ tuần, cho Giu-đa để nhận lãnh Đức Thánh Linh và vân vân, ông ta đã để lộ chân tướng của mình. Ông—ông đã chối Chúa Jêsus, và trở thành một kẻ phản bội Ngài. Và đó thật sự chính xác nơi mà linh đó đến; thông qua Luther, Wesley, đã đưa hội thánh đó lên với sự nên thánh với đời sống trinh nữ (thuần khiết, trong sạch, thánh thiện, tử tế, những người tốt đẹp nhất mà bạn từng gặp), nhưng khi nó đến với...khi họ đi đến nói tiếng lạ và nhận lãnh Đức Thánh Linh, thì nhóm Na-xa-ren, Hành Hương Thánh, và Giám Lý Tự Do, lúc ấy bảo, “Đó là ma quỷ.” Và ngay lúc đó là khi anh em phủ báng Đức Thánh Linh và tự cô lập mình mãi mãi; “Vì hễ ai nói một lời

chống lại Con Người sẽ được tha thứ, nhưng hễ ai nói chống lại Đức Thánh Linh sẽ không bao giờ được tha thứ.”

⁴⁰ Hãy nhớ, tất cả những môn đồ đều nói tiếng lạ. Đức Chúa Jêsus Christ đã chết trên cây thập tự, nói tiếng lạ. Ừ-m. Vậy nếu anh em không thể giải quyết với họ tại đây, tỏ ra thân thiện với họ tại đây, thế còn tại đó thì sao? Với họ...Nếu những kẻ này là ma quỷ, thì họ cũng vậy. Cho nên anh em thấy nó lộ chân tướng của mình ở đâu không? Ở đó trình nữ đó đến, trong sạch giống như những người còn lại trong họ, một đời sống thuần khiết. Tôi sẽ đơn cử những giáo hội điển hình thuở xưa Na-xa-ren, Hành Hương Thánh, là những người thực sự tin vào sự nên thánh, anh em không thể đựng vào đời sống của họ; họ trong sạch hết sức. Đó là một điều tốt đẹp mà hết thấy chúng ta đều thích như thế. Đúng vậy, anh em phải thế.

⁴¹ Vậy thì, chúng ta biết chúng ta đã có nhiều người giả mạo trong những người Ngũ Tuần. Đúng vậy. Nhưng cứ chừng nào anh em nhìn thấy một đồng đô la giả, anh em biết nó đã được tạo ra từ một đồng tốt, một đồng thật. Đúng thế. Và có—có một Đức Thánh Linh thật, một Đấng có thật nói tiếng lạ và tỏ cho thấy những dấu kỳ phép lạ, và nó đã có kể từ Lễ Ngũ tuần giáng xuống. Vì thế chúng ta phải có những người giả mạo. Chúng ta phải có một người nữ gian ác chẳng tốt lành gì, để làm cho một người nữ chân chính chiếu sáng ra. Chúng ta phải có một ban đêm, bóng tối đen, để cho thấy ánh mặt trời chói lọi. Đúng vậy. Và anh em phải bị đau ốm, để hưởng được sức khỏe tốt. Đó là quy luật thuận và nghịch; và nó—và nó đã luôn có, và sẽ luôn luôn có, chừng nào còn có thời gian.

Vậy thì, vì vậy, đó là chỗ hội thánh tự di chuyển lên.

⁴² Vậy thì, Chúa Jêsus há chẳng đã nói rằng “Trong ngày sau rốt,” trong Ma-thi-ơ 24, “rằng hai linh sẽ thật là giống nhau cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính những người được chọn nếu có thể được”? Ừ-m. Nhưng ai đã được chọn từ lúc sáng thế thì có Sự sống Đời đời. Sự sống Đời đời, anh em không thể tống khứ Nó đi được. Nó là Đời đời như Đức Chúa Trời là đời đời, anh em không thể ngưng tồn tại hơn Đức Chúa Trời có thể ngưng tồn tại. Đúng vậy. Bởi vì anh chị em là một phần của Đức Chúa Trời,

anh chị em là con trai và con gái của Chúa, đời sống anh chị em đã được thay đổi và anh chị em là một phần của Đức Chúa Trời, anh chị em có Sự sống Đời đời. Ồ, tôi yêu mến Ngài. Còn anh chị em thì sao?

⁴³ Bây giờ, người nào đó đã đưa cho tôi một ghi chú tại đây, chỉ là một câu hỏi nhỏ. Chúng ta sẽ không mất quá nhiều thời gian để trả lời nó. Và hãy nhớ, mỗi lần anh em đặt một câu hỏi lên, tôi sẽ cố hết sức để giải đáp nếu tôi có thể. Nhưng đây là một câu hỏi quan trọng:

Một người muốn biết có sai trật không cho phụ nữ làm chứng, hay ca hát, hoặc đưa ra các sứ điệp bằng tiếng lạ, thông giải các sứ điệp, hay nói tiên tri, trong hội thánh.

⁴⁴ Không, nó không sai trật, nó thì...hể chừng nào nó ở trong trật tự. Hiểu không? Hội thánh ở trong trật tự, và chỉ khi...Cách đúng đắn, chân thật để thực hiện là dành cho những người nói tiếng lạ và các thứ, những sứ điệp của họ được đưa ra trước sứ điệp từ bục giảng, đừng bao giờ đưa ra trong thời gian đó; bởi vì sự vận hành của Đức Thánh Linh chỉ từ một nơi vào một lúc, như Phao-lô đã nói ở đó. Nhưng những người nữ có ân tứ nói tiên tri, và ân tứ nói tiếng lạ và thông giải, và mọi thứ ngoại trừ là những thầy giảng. Họ không được là những thầy giảng. Họ bị cấm giảng trong các nhà thờ, đứng vậy, chiếm chỗ, hay là một giáo sư hoặc bất cứ điều gì trong hội thánh. Nhưng về các ân tứ, người nữ có tất cả những ân tứ đó, có thể chiếm được một hay bất kỳ ân tứ nào trong chín ân tứ thuộc linh đó theo Cô-rinh-tô Nhất 12, và không ở dưới ràng buộc nào mà sứ điệp của người ấy không nên đưa ra trong chỗ của nó. Anh em thấy, mỗi sứ điệp chờ đợi thì giờ của nó.

⁴⁵ “Nếu có một người nói tiếng lạ, không có người thông giải nào, hãy để cho người đó giữ yên lặng cho đến lúc có một người thông giải.” Hiểu không? Và những sứ điệp này được đưa ra, thường thường, chỉ ngay trước buổi nhóm, rồi vị tiên tri, hay, nhà truyền đạo đó, là một vị tiên tri, thầy giảng Tân Ước, khi người xuất hiện Đức Chúa Trời bắt đầu hành động qua người, đấy, rồi khi người đã kết thúc thì những sứ điệp khác, bắt đầu,

thế thì ngay trước đó, nó luôn luôn ở trong trật tự, luôn luôn; nhưng một người nữ có quyền đó.

46 Kể tiếp, tôi chỉ muốn, tranh thủ ít thời gian để giải đáp câu này, tôi sẽ đọc hàng tít trên báo:

BA TÔN GIÁO ĐÃ BẮT ĐẦU DỊCH MỘT KINH THÁNH.
Washington, ngày 15 tháng Mười. Các học giả Công giáo, Tin Lành và Do-thái giáo đang làm việc như một đội ngũ đã bắt đầu một bản dịch chung mới về Kinh Thánh mà có thể chứng minh là một quyển Kinh Thánh tiêu chuẩn đã được chờ đợi từ lâu.

47 Một vài điều nữa ở đây mà tôi muốn nghiên cứu một chút trước khi tôi có thông báo về nó. Nói cách khác, anh em thấy thật chính xác những gì mà chúng ta đang nói về, thật chính xác những gì mà Kinh Thánh nói rằng sẽ xảy ra trong những ngày này, rằng những điều này sẽ kết hợp với nhau và hình thành hình tượng con thú. Một cách chính xác. Họ đã cố làm nó, đang thực hiện nó, và bây giờ họ có cơ hội tốt nhất mà họ đã từng có để trình bày nó, bởi vì nó ở ngay trong tay họ. Và đó chính là lý do mà tôi đang mang đến những sử điệp tiên tri này, bởi vì tôi nghĩ nó thật đúng lúc.

48 Và nếu có người nào mà có thể trở lại mỗi đêm, chúng ta sẽ cố gắng bắt đầu sớm để ra về sớm. Và nếu tôi không hoàn tất được đề tài, thì tôi sẽ thông báo buổi sáng hôm sau. Nếu chúng ta không đi hết chương 19, câu thứ 9 đến 20 tối nay, thì chúng ta sẽ bắt đầu vào buổi sáng lúc mười giờ đúng. Chúng tôi sẽ cho anh em biết khi kết thúc buổi thờ phượng, chúng ta đi tiếp thế nào.

49 Và rồi tối mai về Hội thánh Ê-phê-sô, bắt đầu, xuyên suốt qua bảy đêm: Ê-phê-sô, Thời đại Hội thánh Ê-phê-sô; và Si-miệc-nơ; và Bẹt-găm; và Thi-a-ti-rơ; và Sạt-đe; và Phi-la-đen-phi; và Lao-đi-xê, Chúa nhật tới.

50 Và biết rằng những viên ngọc quý vĩ đại này đang nằm trên đường, thật khó khăn để giữ bàn tay tôi không động đến chúng cho đến lúc này. Chỉ nhìn thấy họ ở dưới đó, và cảm thấy Đức Thánh Linh đang nuôi dưỡng ở giữa dân sự, điều đó khiến cho tôi muốn nhảy vào thật nhanh và—và nói điều gì đó về họ; nhưng

chỉ phải nén giữ lại và đặt chúng vào trong thời đại của mình và ở thời điểm của chúng. Vì vậy nếu anh em không đến được ban đêm, chắc chắn nhận được cuộn băng hay cách nào đó để anh em có thể nắm bắt được Nó, bởi vì tôi muốn nó đi mọi nơi. Và tôi đã làm điều này bởi vì tôi cảm thấy được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh để làm vậy; đó là lý do duy nhất mà tôi đang làm điều đó. Và tôi, nếu tôi nghĩ nó sẽ giúp ích hội thánh...Và trong ngày này, hãy nhớ, giờ sẽ đến ngay chỗ mà chúng ta không thể có những buổi nhóm này, và anh em phải thực hiện nó bây giờ trong lúc chúng ta có thì giờ để làm điều đó. Đấy, chúng ta không biết thì giờ nào họ sẽ dừng lại điều này, lúc này.

⁵¹ Và vì vậy sẽ có một sự liên kết giữa vòng các giáo hội và họ sẽ tự liên hiệp lại với nhau, hình thành đầu não của liên minh các giáo hội, mà anh em đã có một tòa nhà lớn L.H.Q và mọi giáo phái ở trong đó rồi. Và anh em hoặc là sẽ phải thuộc về một vai trong những giáo phái đó nếu không thì bị đuổi ra ngoài. Và đó là lúc mà chúng ta phải tỏ rõ thái độ của mình ra và chắc chắn rằng chúng ta biết, không phải là công việc phỏng đoán, nhưng biết CHÚA PHÁN NHƯ VẬY nơi mà mình đang đứng. Hội thánh nhỏ đã đang luôn luôn ở trong thiểu số, đó là một nhóm nhỏ xíu mà...một sợi chỉ nhỏ, giống như một—một sợi chỉ điều vắt qua suốt Kinh Thánh, nhưng đó luôn luôn là Hội thánh. Và chúng ta cần nhớ điều đó.

⁵² Bây giờ, chỉ một lời bình luận nhỏ trước khi chúng ta đọc một lần nữa. Sáng nay chúng ta đã học về Thần Tính Tối Thượng của sự Khải thị của Chúa Jêsus Christ, Đấng mà Đức Chúa Trời đã khải thị Ngài cho chúng ta sáng nay như là Thần Tính Tối Thượng: ĐẤNG TA LÀ vĩ đại (không phải Ta *đã là* hay *sẽ là*), TA LÀ, luôn luôn. Và chúng ta lưu ý trong chương 1 này của Khải huyền, của Khải huyền...Sự khải thị về điều gì? Đức Chúa Jêsus Christ. Điều đầu tiên mà Ngài khải thị chính Ngài ở đây là gì? Đức Chúa Trời của Thiên đàng. Không phải là một vị thần chia ba, nhưng là một Đức Chúa Trời. Một Đức Chúa Trời, và Ngài khải thị chính Ngài theo cách đó trong chương đầu tiên của Khải huyền. Và nói điều đó bốn lần trong chương 1 để điều đó sẽ không có một sự nhầm lẫn. Điều đầu tiên anh em phải biết, rằng: Ngài

không phải là một vị tiên tri, Ngài không phải là một—một thần cấp dưới, Ngài không phải là một thần thứ yếu, Ngài là Đức Chúa Trời! Ngài là Đức Chúa Trời. Và vì vậy cho nên sự Khải thị đã đến, và chúng ta sẽ vẫn tiếp tục với Nó tới nay cho đến khi chúng ta hiểu được bảy yếu tố trong con người của Ngài về bản thể Ngài.

⁵³ Và, ồ, xin Đức Chúa Trời giúp đỡ khi chúng ta giảng dạy những Lời này. Tôi—tôi—tôi đã nghiên cứu nó như từ quan điểm lịch sử, nhưng đợi cho đến lúc tôi đi vào trong bụi giảng tại đây trong sự hà hơi mặc khải. Bởi vì tôi cảm thấy rằng chúng ta đang ngồi với nhau ở các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus, và rằng Linh của anh em, phần của anh em, Ngọn Lửa liếm (Đức Thánh Linh) ở trên anh em đến người này, và tới người khác, Nó thắp lên Thân thể vĩ đại của Đức Chúa Trời và làm cho Nó bùng lên ngọn lửa, đó là chỗ những sự khải thị...

⁵⁴ Bây giờ, điều mà chúng ta đang nói về, người ta hỏi tôi câu này, “Phụ nữ có nên...và vân vân không?” Đó chính xác là những gì đã bắt đầu hội thánh trong những sự hỗn loạn của nó lúc ban đầu, họ đã lấy đi tất cả sự trang trọng từ hội chúng và đặt nó trên bụi giảng. Nhưng Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời của hội chúng. Ngài làm việc trong mỗi con người, Ngài sống trong mỗi tấm lòng mà Ngài có thể đi vào. Ngài tìm thấy những người có ân tứ đó và làm việc qua họ. Bây giờ, nếu ma quỷ không thể bắt được họ tại một điều, thì nó đến và tạo nên một khối kết hợp lớn của chẳng là cái gì hết và đuổi dân sự đi. Giống như Phao-lô đã nói, “Khi anh em đến với nhau, nếu tất cả anh em đều nói tiếng lạ, và những người thất học đi vào, há người ấy sẽ chẳng nói, ‘Các anh điên rồ! Khờ dại!’? Người nào đó nói tiếng lạ, và người này và người này không theo thứ tự, và mọi thứ, điều đó sẽ không có tác dụng. Nhưng,” ông nói, “thế thì nếu một người nói tiên tri và bày tỏ sự bí mật của lòng, lúc ấy, thì họ sẽ nói, ‘Thật Đức Chúa Trời ở cùng anh em.’” Nhưng nếu một người nói tiếng lạ bởi sự khải thị và đưa ra sự thông giải của nó, điều gì đó để gây dựng hội thánh, thì cả hội thánh được gây dựng bởi điều đó. Điều gì đó mà sẽ nói và Đức Chúa Trời đang phán bằng những ngôn ngữ mà chúng ta chẳng biết gì về và sẽ đưa nó cho một người và được thông giải nó bởi người khác, và nói điều nào đó xảy ra một cách

chính xác theo cách nó được nói, thế thì anh em có Thánh Linh của Chúa ở giữa anh em. Và, ồ, chúng ta hãy cố sức cho điều đó, thưa các bạn; chúng ta hãy—chúng ta hãy giữ cho ngọn lửa đó bùng cháy luôn.

⁵⁵ Bây giờ, ngay trước khi chúng ta mở ra...tiêu chuẩn vĩ đại của lời Kinh Thánh này, tôi tự hỏi có quá nhiều không nếu chúng ta có thể chỉ đứng lên và thay đổi tư thế của mình chỉ vài phút khi chúng ta cầu nguyện.

⁵⁶ Kính lạy Đức Chúa Trời Toàn Năng đã mang Chúa Jêsus từ kẻ chết trở lại và đã trình bày Ngài cho chúng con (sau một ngàn chín trăm năm) như là một Đức Chúa Trời của Thiên đàng không thể sai lầm, chúng con cảm tạ Ngài vì điều này và vì sự Hiện diện của Ngài với chúng con ngày này sang ngày khác trong bước đi hằng ngày của chúng con. Và chúng con thật hạnh phúc biết rằng trong thời đại đầy hỗn loạn này khi thế giới không biết làm gì, họ đang đào các hố dưới đất, và họ đang tự củng cố bản thân bằng vật chất, nhưng, Chúa Ôi, họ không thể trốn khỏi cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời. Chỉ có một—một phương thuốc duy nhất, Chúa ôi, và chúng con thật vui mừng chúng con đã tiếp nhận Nó: “Khi Ta nhìn thấy Huyết Ta sẽ vượt qua các người.” Ồ, thật chúng con vui mừng biết bao về sự che chở đầy đủ mọi sự đó tối nay của Huyết Chiên Con của Đức Chúa Trời, Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, đang đứng trong Vinh quang tối nay dâng lên những lời cầu thay dựa trên sự xưng nhận tội lỗi của chúng con. Chúng con thật hạnh phúc có Ngài với mình tối nay, Diễn Giả vĩ đại, Đức Thánh Linh lớn, Đấng ban cho lòng nhiệt thành tuyệt vời, Đấng ban cho Sự Sống vĩ đại.

⁵⁷ Và giờ này, lạy Chúa là Đức Chúa Trời, khi con kêu gọi dân sự này cùng nhau ở đây dưới mái nhà này tối nay, chúng con nhóm nhau tại đây như là một hội thánh hay là một phần của nó, chúng con nhóm họp không phải trong danh của đền tạm này hay trong danh của bất kỳ cá nhân nào, nhưng trong Danh của Chúa Jêsus Christ. Xin để Đức Thánh Linh ngự trị trong Thân Thể Ngài và tâm trí Ngài, và điều khiển Ngài, đến trong chúng con đêm nay và thông giải Lời và giảng Lời, và ban Nó cho những tấm lòng đói khát của chúng con khi chúng con chờ đợi Ngài. Vì

chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài và vì sự vinh hiển Ngài. A-men. (Xin mời ngồi.)

⁵⁸ Bây giờ với những người có Kinh Thánh của mình, hãy giở ra tới chương 1 của Khải huyền và bắt đầu từ câu thứ 9; lấy giấy viết của anh em, và tôi sẽ cố đưa ra cho anh em những ngày tháng và vân vân khi tôi giảng.

⁵⁹ Bây giờ, đây thực sự là...Sáng nay thuộc loại bài giảng nhiều hơn, đặt nền tảng trên Thần Tính, về sự Khải thị; Đức Chúa Trời được khải thị trong Đấng Christ. Bao nhiêu anh em tin Điều đó? Đức Chúa Trời được khải thị trong Đấng Christ, Đức Giê-hô-va đã khải thị trong Đấng Christ. Vậy thì Đức Chúa Trời được khải thị ở đâu? Trong Hội thánh của Ngài, với dân sự Ngài, trong chúng ta. Cùng một Thánh Linh, cùng công việc, cùng một sự bày tỏ, cùng một tình yêu thương, cùng sự tha thứ, cùng sự bền đỗ, dịu dàng, nhẫn nại, bình an, thương xót, tất cả mà đã có trong Đấng Christ thì hiện có trong Hội thánh. Hãy nhớ, giữ điều này trong trí: tất cả những gì Đức Chúa Trời đã có Ngài đã tuôn đổ vào trong Đấng Christ (Ngài là sự đầy đầy của bốn tánh Đức Chúa Trời), và tất cả những gì mà Đấng Christ đã có Ngài đã tuôn đổ vào trong Hội thánh. Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, Đức Chúa Trời ở trong chúng ta. Sự ba hiệp một của Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã bày tỏ trong ba thể cách khác biệt: Cha, Con, Thánh Linh.

⁶⁰ Sự Khải thị đã cho thấy rằng Ngài không phải là ba thần, cũng không phải Ngài bị chặt ra thành ba mảnh. Nhưng Ngài là một Đức Chúa Trời mà đã là Đức Chúa Trời trong những ngày của cương vị làm Cha, Ngài là Đức Chúa Trời trong những ngày của cương vị làm Con, Ngài là Đức Chúa Trời trong những ngày phân chia thời đại của Đức Thánh Linh, cùng một Đức Chúa Trời. Không phải là ba chúa khác biệt, không phải là ba người, không phải là ba thân vị. Ngài là một Con Người, một nhân cách. Anh em không thể là một nhân cách mà không phải là một con người. Một vài người bảo, “Ngài không phải là ba người, nhưng Ngài có ba nhân cách.” Anh em không thể phân chia điều đó; bởi vì nếu Ngài là một nhân cách, thì Ngài là một người; phải là một người để làm nên một nhân cách. Vì vậy Ngài là một Người, một nhân

cách; hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; An-pha, Ô-mê-ga; Ngài đã có, hiện có, và sẽ đến. Ồ, Ngài thật là TẤT CẢ. Tôi yêu thích điều đó.

⁶¹ Hãy quan sát bản chất Ngài, đời sống của Ngài, các công việc của Ngài. Nó nên được bày tỏ ngay ở đây trong đền tạm này, giống như đã có trong thời của Ngài. (Không nói ra thành kiến này; Đức Chúa Trời biết điều đó.) Không chỉ tại đây, nhưng khắp thế giới. Tôi vui mừng rằng nó là vậy. Thế thì chúng ta biết nơi chúng ta đang đứng là đâu bởi vì chúng ta có cùng Thánh Linh đó trong chúng ta, đang hành động với chúng ta và tỏ cho thấy rằng Ngài đang có mặt tại đây. Đó không phải là chúng ta, mà chính là Ngài; chúng ta không thể làm những điều ấy, chính là Đức Chúa Trời. Bên cạnh đó, trong thế giới khoa học, Ngài cho phép chụp hình của Ngài. Ở với chúng ta, ở trong chúng ta, ở xung quanh chúng ta, ở trên chúng ta, qua chúng ta, làm việc bên trong và bên ngoài chúng ta. Ồ, tuyệt vời biết bao!

⁶² Trước đây họ thường hát một bài hát ngắn:

TA LÀ đấng đã phán với Môi-se, trong bụi gai cháy,

TA LÀ Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Sao Mai Sáng Chói.

TA LÀ Hoa Hồng Sha-rôn; ồ, các người nói Ta đã đến từ đâu?

Các người có biết Cha Ta, hay các người có thể nói Tên Ngài không?

Ồ, các người nói Ta là ai, hay các người nói Ta đã đến từ đâu?

Các người có biết Cha Ta, hay các người có thể nói Tên Ngài không?

TA LÀ An-pha, Ô-mê-ga, sự bắt đầu đến sự kết thúc,

TA LÀ toàn bộ sự sáng tạo, và Jêsus là Danh Ta.

⁶³ Ồ, thật huyền diệu biết bao, sự Khải thị! Bây giờ, hãy nhớ, anh em không thể hiểu được Điều đó qua những nhà thần học, Nó không đến theo cách đó. Nó chỉ đến như một sự Khải thị. Phép báp-tem bằng nước, sử dụng Danh Jêsus Christ, chỉ có thể

được ban cho như một sự khải thị. Chúa Jêsus và Đức Chúa Trời là cùng một Thân vị chỉ có thể đến như sự khải thị. Cả Kinh Thánh được xây dựng trên sự khải thị. Toàn bộ Hội thánh được xây dựng trên sự khải thị. Ma-thi-ơ 17 nói, “Vi Ta phán, ‘Trên đá này (sự khải thị thuộc linh) Ta sẽ xây dựng Hội thánh của Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Hội đó.’” Chúng tôi thách thức bất cứ người nào tỏ cho chúng tôi thấy, bất cứ chỗ nào, lịch sử hay Kinh Thánh, nơi có những người nào đã từng được báp-têm trong danh của “Cha, Con, Thánh Linh” ngoài giáo hội Công giáo cho đến thời của Martin Luther. Rồi giáo hội Tin Lành, đó là...

⁶⁴ Và mọi điều sai trật, hãy lắng nghe, khi chúng ta đi vào những thời đại hội thánh, mọi điều sai trật mà đã có trong hội thánh đầu tiên đó, chuyển qua thời đại kế tiếp. Cứ tiếp tục diễn ra cho đến cuối cùng nó kết thúc trong sự bỏ đạo hoàn toàn trong ngày sau rốt. Mọi điều ác cứ tiếp tục mang qua trong mỗi hội thánh, mọi học thuyết đã bắt đầu xuất hiện. Giống như trong Sáng thế ký, cây nho, bắt đầu lớn lên, nó lớn lên theo cách của mình qua hội thánh và xuất hiện trong những ngày sau rốt. Không ngạc nhiên khi Kinh Thánh đã nói, “Phước cho những người trốn thoát được trong ngày đó.” Vâng, thưa quý vị, thoát khỏi tất cả những điều này.

⁶⁵ Bây giờ cầu xin Đức Chúa Trời...trong lúc chúng ta đang nói chuyện về Khải huyền, cầu xin Ngài ban cho anh em sự khải thị của Điều này. Vì Nó chỉ có thể được biết bởi sự khải thị, và anh em chỉ có thể được cứu bởi sự khải thị. Anh em có một sự hiểu biết về Nó, về mặt trí tuệ, nhưng anh em không thể được cứu cho đến lúc Nó được khải thị cho anh em. “Không một người nào có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ, chỉ bởi Đức Thánh Linh mà thôi.” Đó là những gì Kinh Thánh nói. Không người nào có thể nói Chúa Jêsus là Đấng Christ cho đến lúc người ấy đã nhận lãnh Đức Thánh Linh. Người ấy có thể nói, “Mục sư nói vậy, Kinh Thánh nói vậy.” Chúng là những lẽ thật. “Hội thánh nói vậy.” Điều đó là thật. Nhưng anh em không tự biết cho đến lúc Đức Thánh Linh khải thị Điều đó cho *anh em*, và Ngài trở nên ở trong *anh em*. “Không một người nào có thể gọi Chúa Jêsus là Đấng Christ,

chỉ bởi Đức Thánh Linh.” Không phải bởi tri thức, không phải bởi trí tuệ.

⁶⁶ Làm thế nào họ sẽ tạo ra một quyển Kinh Thánh mà...Cổ để vắt ép Nó, làm cho Nó phù hợp với những người Do Thái, người Công giáo, và người Tin Lành, trong khi chúng khác biệt như ngày với đêm. Nghĩ rằng những người Do Thái biết rành hơn thế; nhưng tôi nghĩ có lẽ chỉ là thì giờ cho nó đến mà thôi, nơi đó tất cả phải đi vào sự bội đạo lớn này. Vì vậy, và mọi thứ hãy nhớ, chúng ta không thể ngăn chặn nó được, nhưng điều duy nhất mà chúng ta có thể làm là quăng Ánh Sáng ra ngoài đó, có lẽ tự cho mình như một người tử vì đạo và bỏ đi, vậy đó là cách duy nhất chúng ta có thể làm. Nhưng nhiều người sẽ phải làm điều đó. Và vì vậy đó là cách mà Kinh Thánh được lập nên và những điều mà chúng ta đi vào. Nếu tôi không cảnh giác, tôi sẽ đi vào đó.

⁶⁷ Bây giờ, điều đầu tiên về Sách Khải huyền, nó khởi đầu rằng Nó là sự Khải thị của Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài là ai. Vậy thì, Chúa Jêsus Christ là Đức Chúa Trời Toàn Năng. Chúng ta biết điều đó. Bao nhiêu anh em tin điều đó? hãy nói “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Ngài là Đức Chúa Trời Toàn Năng, và Ngài có một Danh. Danh đó là Danh duy nhất được ban cho ở dưới Trời bởi nhờ đó anh em được cứu, Jêsus Christ. “Tại sao họ sợ hãi Nó tại hồ nước?” là điều mà tôi không thể tự hỏi. Ừ-m. Thấy không? Đó là bởi vì linh ấy đã len lỏi vào trong đường trở lại đó trong Thời đại Si-miêc-no; và đã tự nó đan dệt ngay qua trong thời đại đen tối vĩ đại đó, và tạo nên nó là một tín lý, và đi ngay ra với nó trong ngày sau rốt này. Vậy thì, cứ quan sát lịch sử và Kinh Thánh khi chúng ta đi suốt tuần lễ này, cách nó—cách nó mang họ ra như thế nào.

⁶⁸ Bây giờ điều kế tiếp. Lời đã được ban cho bởi Đấng Christ cho Giảng, qua một thiên sứ, được ban cho (cái gì?) những hội thánh của Ngài, để khải thị Nó cho những hội thánh Ngài. Và bảy ngôi sao trong tay Ngài là bảy vị sứ giả của bảy hội thánh. Và mỗi người sẽ có Sứ điệp, sẽ có nó, cùng một Sứ điệp chân thật đã khởi sự lúc ban đầu.

69 Và hơn thế nữa, khi chúng ta đi vào trong những chỗ sâu sắc đó, để thấy Đức Chúa Trời vận hành những điều này như thế nào, nó thật kỳ diệu. Nó sẽ cứ làm cho anh em la lên. Tôi đã, đọc nó, và rồi đi bách bộ một lát và khóc, đi trở lại và ngồi xuống lần nữa, rồi đi bách bộ vòng quanh một lát. Tôi thật sung sướng biết rằng: Làm thế nào Đức Chúa Trời lại rất nhân từ đối với chúng ta để cho chúng ta nhìn thấy điều đó trong thì giờ mà chúng ta đang sống? Ồ, giống như Chúa Jêsus đã phán, “Một người bán tất cả những gì anh ta đã có để mua một viên kim cương nào đó.” Anh em bán tháo cho thế gian, những thứ thuộc về thế gian, mọi thứ gắn liền với bất cứ thứ gì khác, để có được Điều này. Đúng vậy, hãy đặt toàn bộ mỏ neo của anh em trên Điều đó. Đó là chiếc neo của linh hồn để nhìn thấy sự khải thị của Ngài về Lời Ngài.

70 Vậy thì, bất cứ ai đọc Nó đều được phước. Đúng thế không? Và chúng ta đã nói sáng nay, nếu anh em không thể đọc, hãy ai nghe đọc Nó, đều được phước. Bây giờ, Nó khởi đầu với ơn phước ngay cả cho những người muốn ngồi và lắng nghe Nó được đọc, và là sự rửa sả trên bất cứ ai có thêm điều gì vào Nó hoặc bớt điều gì khỏi Nó. Thế thì nếu Kinh Thánh khải thị một cách tỏ tường rằng Chúa Jêsus là Đức Chúa Trời Toàn Năng, vậy thì khốn nạn cho ai bớt nó đi khỏi chỗ đó. Đúng thế. Nó là sự khải thị. Hễ ai thêm điều gì...Đó là tiêu chuẩn trọn vẹn của—của Khải huyền; đó là Sách cuối cùng của Đức Chúa Trời, những Lời cuối cùng của Ngài, cuối cùng của Ngài...Và bất cứ sự khải thị nào đến trái ngược với Điều đó, là thuộc về lời tiên tri giả; đó không phải Đức Chúa Trời, bởi vì đây là Lẽ thật.

71 Và, hãy nhớ, đây là sách duy nhất trong Kinh Thánh mà Đấng Christ kiểm tra, chính Ngài. Hãy nghĩ về điều đó! Sách duy nhất, là sự khải thị của chính Ngài. Sách duy nhất mà Ngài đóng ấn của Ngài lên, và đặt những ơn phước của Ngài và sự rửa sả của Ngài. Những ơn phước cho những người sẽ nhận lãnh Nó, sự rửa sả cho những người không muốn nhận Nó.

72 Bây giờ—bây giờ chúng ta đến đảo Bát-mô bây giờ để bắt đầu, câu thứ 9. Chỗ đầu tiên, chúng ta muốn nói đó là...Đề tài của bài này là: *Khái Tượng Trên Đảo Bát-mô*. Nó xảy ra sau Công nguyên,

giữa năm 95 và 96 sau Công nguyên. Địa điểm là tại đảo Bát-mô. Vị trí của nó là ba mươi dặm ngoài khơi Tiểu Á, phía tây, đối diện hội thánh Ê-phê-sô, trong Biển Aegean có đường biên bởi Địa Trung Hải. Đó là vị trí nó tọa lạc.

⁷³ Hãy suy nghĩ! Bây giờ, một đảo nhỏ ở ba mươi dặm ngoài khơi Tiểu Á, trong Biển Aegean. Ngay đối diện với hội thánh Phi-la-đen...hay hội thánh Ê-phê-sô, nơi Sứ điệp đầu tiên đã được ban cho, nơi Giảng là một mục sư vào lúc đó. Nói cách khác, nhìn ngay trở lại phương đông và ông đang nhìn thẳng ngay vào hội thánh của mình, từ chỗ ông có mặt. Và Sứ điệp đầu tiên là cho hội thánh của ông, mà tượng trưng cho một thời đại hội thánh. Được rồi, khái tượng đã được ban cho Thánh Giảng thiêng liêng, là mục sư của hội thánh tại Ê-phê-sô vào lúc đó.

⁷⁴ Tình trạng đảo này vào lúc đó là gì? Nó ở đâu, và tình trạng của nó là gì? Được rồi, nó được biết trong lịch sử như là một đảo đá đầy rắn độc, bò cạp, thạch sùng, và đại loại như vậy. Nó có ba mươi dặm bao quanh nó, và đầy đá. Trong thời của Giảng, nó được sử dụng, như một Alcatraz. Một chỗ mà đế chế La-mã lưu đầy các tội phạm hình sự, những tội phạm hình sự tồi tệ, mà họ không thể giam giữ những người đó trong ngục và đại loại như vậy, họ đầy những người đó ra ngoài hòn đảo đó để chết; để họ ở đó cho đến chết.

⁷⁵ Câu hỏi: Lý do tại sao Giảng đã ở đó? Một người tin kính, một người công nghĩa, một người có tiếng tốt, tính cách tốt, chưa bao giờ bị rắc rối, tại sao con người này có mặt tại đó? Kinh Thánh nói, “Vì Lời của Đức Chúa Trời và lời chứng của Đức Chúa Jêsus Christ.”

⁷⁶ Bây giờ chúng ta có bối cảnh. Đảo Bát-Mô, trong Biển Aegean, ba mươi dặm ngoài khơi, xấp xỉ ba mươi dặm bao quanh nó, đầy đá, đầy những thạch sùng và bò cạp và vân vân, và được sử dụng cho một nhà tù (giống như Alcatraz). Họ có một tù nhân mà họ không thể giam trong nhà tù ở đây, họ... vì vậy một tội phạm hình sự kinh khủng, họ đầy ông ra ở Alcatraz.

⁷⁷ Và bây giờ họ đã bắt Giảng thánh đồ Thiêng liêng này...người cuối cùng trong những môn đồ, và người duy nhất đã chết một cái chết tự nhiên. Giảng, trước khi đi đến đảo, đã bị cáo buộc là

một “phù thủy,” và bị nấu trong vạc mỡ trong hai mươi bốn giờ, mà ông không bị cháy sém. Anh em không thể nấu sôi Đức Thánh Linh ra khỏi một người...?...Đun sôi ông trong hai mươi bốn giờ trong một vạc mỡ, mà không hề hấn gì. Và nói, lý do những—những người La-mã đưa ra, rằng, “Ông ta là một tay phù thủy, và đã bỏ bùa dầu mỡ.” Thật là điều mà đầu óc xác thịt có thể nghĩ ra! Vậy thì, anh em thấy, khi họ gọi chúng ta “những người đọc được ý nghĩ của người khác, và những người bói toán, và quĩ Bê-ên-xê-bun,” anh em thấy linh ấy đến từ đâu không? Nhưng anh em thấy chỗ Thánh Linh chân thật đến từ đâu không? Đó là các thời đại hội thánh. Hiểu không? Hai mươi bốn giờ, đã bị đun sôi trong mỡ nóng, sôi sục, mà không hề chạm đến ông. Ồ, thật Đức Chúa Trời đã có đội quân bảo vệ ông trong Ngai bằng Thánh Linh của Ngài. Công việc của ông chưa hoàn tất.

⁷⁸ Họ đày ông trên đảo trong hai năm. Và trong lúc Đức Chúa Trời để ông ngoài đó một mình, ông đã viết Sách Khải huyền như Thiên sứ của Chúa đã khải thị cho ông. Và rồi ngay khi điều đó qua rồi, ông trở về quê hương và chăn bầy hội thánh ở Ê-phê-sô. Và chết và được chôn ở Ê-phê-sô, Giăng siêu phàm.

⁷⁹ Ồ, quả là một bối cảnh lạ lúc này! Được lắm, hội thánh lúc đó dưới ảnh hưởng của Giăng, hay ở dưới cơn bách hại lớn, Giăng viết câu thứ 9:

Tôi là Giăng, cũng là người anh của anh em...trong hoạn nạn...và bạn đồng hành trong những hoạn nạn, và trong Vương quốc và về sự nhịn nhục của Đức Chúa Jêsus Christ, có mặt trên đảo được gọi là Bát-mô, vì Lời của Đức Chúa Trời, và vì lời chứng của Đức Chúa Jêsus Christ.

⁸⁰ Nói cách khác, ông đã lấy Lời Đức Chúa Trời và chứng minh Nó, rằng Nó là Lời Đức Chúa Trời, và Đấng Christ đã đến lại qua ông và làm chứng rằng ông đúng. Thế đấy. Lời Đức Chúa Trời đã được tỏ ra trong ông, chứng minh rằng ông là đầy tớ của Đức Chúa Trời. Thế thì họ không thể phủ nhận Điều đó, vậy họ phải bảo ông rằng ông là một “phù thủy.” “Ông đã làm phù thủy với mỡ sôi và nó sẽ không làm ông bị thương tích, và ông bỏ bùa mê dân chúng và họ không được chữa lành, và ông là kẻ bói toán

mà không thể...Loại người xấu nào đó, một linh bệnh hoạn... một linh ghê tởm.” Và đó là lý do họ đày ông ra đó, nghĩ rằng ông thì nguy hiểm ở giữa xã hội. Nhưng ông chỉ đang thực hiện ý chỉ của Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời đã có một mục đích dưới mọi tình trạng đó.

⁸¹ Ngài không thể sử dụng ông, tất cả những sự bách hại và các thứ, vì các vị thánh đang đến, “Ồ, Anh Giảng, chúng ta sẽ làm gì về điều này? Và chúng ta sẽ làm gì?”

⁸² Giảng là một vị tiên tri, chúng ta biết điều đó. Và vì thế họ hỏi những câu hỏi này, cho nên Đức Chúa Trời để cho Đế chế La-mã bắt ông và đày ra ngoài hòn đảo. Và phán, “Bây giờ, nào, hỏi Giảng, Ta muốn tỏ cho người điều gì đó sắp xảy ra.” Người cuối cùng trong các sứ đồ, không còn ai nữa để viết Điều đó ngoài Giảng. Vì vậy họ đày ông ra trên đảo Bát-mô từ năm 95 sau Công nguyên cho đến năm 96 sau Công nguyên. Và ông đã viết Nó, và ông nói:

Tôi...là người anh của anh em, và bạn đồng hành của anh em trong sự hoạn nạn...

⁸³ Bây giờ, không phải ông đã nói về cơn Đại Nạn. Đó không phải là Đại Nạn, và không đến với Hội thánh. Cơn Đại Nạn đến với người Do Thái, không phải với Hội thánh. Vì thế không phải là sự Khổ nạn, cơn Đại Nạn.

⁸⁴ Bây giờ câu thứ 10:

Nhằm ngày của Chúa tôi được Thánh Linh cảm hóa, và nghe đằng sau tôi có...tiếng kêu vang,...của tiếng kèn,

Nhằm ngày của Chúa tôi được Thánh Linh cảm hóa,...

⁸⁵ Vậy thì, anh em không thể làm được điều gì tốt cho đến khi trước hết anh em ở trong Thánh Linh; Đức Chúa Trời không thể sử dụng anh em. Anh em là—anh em là—anh em là—anh em là...Tất cả những nỗ lực của anh em là—là vô ích cho đến khi trước hết anh em thực hiện nó trong Thánh Linh. “Nếu tôi hát, tôi sẽ hát trong Thánh Linh. Nếu tôi cầu nguyện,” Phao-lô nói, “tôi sẽ cầu nguyện trong Thánh Linh.” Và rồi nếu có điều gì đến với tôi mà điều đó thì tốt, nó phải được khả thi cho tôi bởi Thánh

Linh và được khẳng định bởi Lời (được tỏ ra bởi những kết quả nó sanh ra).

⁸⁶ Vậy thì giống như, nói cách khác, nếu tôi nói, Chúa Jêsus Christ đã hứa trong Lời Ngài rằng nếu tôi ăn năn, chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ, thì tôi sẽ nhận được sự ban cho của Đức Thánh Linh. Điều đầu tiên để tôi làm là ăn năn. Nó đã được khai thị cho tôi rằng đó là thật. Rồi được báp-têm như Danh Chúa Jêsus Christ, thì kết quả là: tôi sẽ nhận lãnh Đức Thánh Linh.

⁸⁷ Nếu tôi bị đau, và Ngài đã hứa với tôi nếu tôi tin và có những trưởng lão của hội thánh xức dầu cho tôi, cầu nguyện cho tôi, lời cầu nguyện của đức tin sẽ cứu được người đau. “Lạy Chúa, con tin. Con tuân theo những lời chỉ dẫn của Ngài, xin để một trưởng lão cầu nguyện trên con, xức dầu cho con.” Vậy là ổn thỏa, cứ tiếp tục, tất cả—tất cả qua rồi.

⁸⁸ “Ồ,” anh em nói, anh em “chẳng cảm thấy gì khác biệt, dầu vậy.” Chúa Jêsus đã không được sanh ra, khi Đức Chúa Trời đã giết Ngài trước khi sáng thế, lúc Ngài là—Ngài là Chiên Con của Đức Chúa Trời, bị giết trước khi sáng thế. Nhưng trong trí của Chính Đức Chúa Trời, Ngài đã làm trọn hết rồi. Tôi đã không ở đây lúc đó, anh em cũng không; nhưng trong sách của Đức Chúa Trời, nếu tên của chúng ta được ghi vào trên đó, nó đã được ghi vào trước khi sáng thế.

⁸⁹ Khi Đức Chúa Trời nói điều gì, Điều đó phải xảy ra. Vậy khi anh em đáp ứng được những tiêu chuẩn của Đức Chúa Trời, cứ nhớ, Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ Chính Ngài và chăm sóc phần còn lại của nó, anh em cứ tiếp tục đi tới, là một công tác đã hoàn thành.Ồ, điều đó há chẳng tuyệt diệu sao?Ồ, chao ôi, hãy suy nghĩ! Cứ nói với Đức Chúa Trời...Và Đức Chúa Trời phán, “Các ngươi làm *điều này*, và Ta sẽ làm *điều này*.” Thế đấy, nếu tôi đi làm *điều này*, Ngài phải làm *điều đó*.

⁹⁰ Vậy thì, ma quỷ nói, “Xem kìa, Ngài trì hoãn.”

Điều đó chẳng có gì quan trọng. Đa-ni-ên đã cầu nguyện một lần và đó là hai mươi một ngày trước khi Thiên sứ đến với ông, nhưng ông đã không bị nhụt chí, ông biết dù thế nào đi nữa Ngài

sẽ đến, vậy là ông cứ chờ đợi cho đến lúc Ngài đến đó. Đó là ý tưởng tốt. Ồ, đó là khi anh em có đức tin. Giờ đây chúng ta phải rời chỗ đó, chúng ta sẽ có một buổi nhóm chữa lành nhanh chóng, phải không? Đúng thế. Vâng, thuộc về đức tin. Nhưng chúng ta cần có một buổi nhóm chữa lành tâm linh, chữa cho bên trong, bởi vì đó là những gì sẽ kéo dài, anh em có Sự sống Đời đời. Sự sống Đời đời không tiêu tan đi hay trở nên già cỗi, nó ở lại, còn lại y nguyên.

⁹¹ Vậy thì, ông đã ở trong Thánh Linh trước khi bất kỳ điều gì xảy ra. Điều đầu tiên ông đã làm, ông có mặt trên hòn đảo gọi là Bát-mô (tất cả những điều này mà ông đã làm), và ông nói, “Tôi đã nghe một Tiếng nói,” và tất cả những điều khác này. Nhưng trước khi bất cứ điều gì xảy ra, ông đã ở trong Thánh Linh. Và nếu anh em lưu ý điều đó trong Kinh Thánh của mình, Thánh Linh được viết chữ hoa lớn, Đức Thánh Linh. A-men! Ông đã ở trong Thánh Linh. Ồ, tôi thật sự nghĩ điều đó tuyệt vời:

Nhằm ngày của Chúa tôi đã ở trong Thánh Linh,...

⁹² Vào ngày nào? Ngày của Chúa. Vậy thì, có một cuộc thảo luận lớn. Chúng ta hãy làm lắng dịu điều đó, chỉ trong một phút.

⁹³ Vậy thì, như chúng ta đã nói sáng nay, vài người bảo rằng sự khả thị, của Thánh Ma-thi-ơ 17, là “Phi-e-rơ.” Giáo hội Công giáo nói, “Ngài xây dựng Hội thánh của Ngài trên Phi-e-rơ; ông là giáo hoàng đầu tiên.” Làm thế nào ông đã là giáo hoàng mà lại kết hôn? Thấy không? Và nói, “Phi-e-rơ đã đến La-mã, đã bị chôn ở đó.” Vậy thì hãy nói cho tôi một chỗ, lịch sử hay bất kỳ nơi nào, rằng Phi-e-rơ đã từng đến La-mã. Hiểu không? Phao-lô đã đến, nhưng Phi-e-rơ thì không. Được rồi.

⁹⁴ Vậy chúng ta tìm thấy rằng tất cả những học thuyết này và các thứ, đã cứ len lỏi vào. Thấy không? Nhưng, và nhiều người ngày nay...mọi nơi anh em đến, họ...Một giáo hội lớn nào đó có được chiếc đỉnh nào đó mà đã ở trong tay Ngài. Anh em biết họ đã có bao nhiêu chiếc đỉnh, những chiếc đỉnh đích thực, ngày nay mà đã ở trong...? Mười chín. Họ có những cái xương, họ có—họ có những mảnh của chiếc áo dài, và chạm được và cầm được. Và chúng ta không—chúng ta không có các thứ đó, chúng ta không cần các thứ đó. Đấng Christ vẫn sống! Ngài đang ở trong chúng

ta, không phải chiếc đỉnh nào đó, hay một mảnh của thập tự giá, hoặc mẩu xương, hay thứ gì đó. Ngài là Đức Chúa Trời hằng sống, bây giờ đang sống trong chúng ta, đang tỏ ra chính Ngài. Chúng ta chỉ có một điều tưởng niệm, đó là Bữa Tiệc Ly của Chúa, sự tưởng nhớ về sự chết của Ngài. Nhưng miễn là Đấng Christ chính Ngài, Ngài ở với chúng ta và ở trong chúng ta. Đó là điều mà chúng ta muốn vẫy gọi (vinh quang của Đức Thánh Linh) cho thế gian. Vẫy gọi Nó cho đến lúc Ánh Sáng đi ra. Được rồi.

⁹⁵ Vậy thì, sự... Vì vậy, anh em thấy, chúng ta lấy một phía khác của con đường. Anh em biết tôi luôn luôn cố gắng để có điều này, và Chúa chúng ta luôn luôn khả thị nó cho tôi; có một thái cực này, và một thái cực khác, nhưng ngay ở giữa con đường nằm Lẽ thật. Anh em có lưu ý Ê-sai, chỗ mà Ngài đã phán rằng sẽ có một đường cái? Ê-sai 35. Và anh em nhớ các anh em Na-xa-ren quý báu của chúng ta trước đây thường hát bài hát đó như thế nào, anh em biết, "*Đường Thánh. Đường Thánh.*" Vậy thì, nếu anh em đọc đúng Kinh Thánh của mình, nó không nói, "đường thánh." Nó nói, "Sẽ có một đường cái và *một lối*, và nó sẽ được gọi," không phải là đường cái của sự thánh khiết, nhưng "*đường lối* của sự thánh khiết." Và là một liên từ hoàn thành câu của bạn. Hiểu không? "Sẽ có một đường cái và một lối, và nó sẽ được gọi là *đường lối* thánh," không phải là đại lộ thánh.

⁹⁶ Xem đây, một con đường được xây nên, *một lối*... Một con đường tốt được xây nên, phần cao nhất là ở chính giữa, bởi vì nó để cho tất cả các thứ rác rưởi tống sạch qua hai bên. Chính là thế. Khi một người thực sự đến với Đấng Christ, người ấy phải để mắt tập trung vào Đấng Christ. Nếu người ấy hơi có một chút cảm xúc, người đó sẽ trở thành một người cuồng tín. Nếu người ấy hơi lạnh nhạt một chút và anh ta sẽ đi qua phía bên này và như một quả dưa chuột lạnh mà thôi, nghiêng về bên kia; đây, về mặt trí thức của mình. Nhưng điều chính yếu là phải đi ngay giữa lòng đường, với đủ Thánh Linh trong anh em, để giữ cho anh em ấm áp và vận động. A-men! Và hiểu biết đủ để giữ cho chính anh em ở dưới sự vâng phục Thánh Linh, để chỉ hành động đúng như Thánh Linh hành động; không đi trước hay không quá trễ, chỉ đúng như sự vận hành của Thánh Linh.

97 Giáo hội Công giáo nói, “Sự khải thị là Phi-e-rơ.”

Giáo hội Tin Lành nói, “Đó là Đấng Christ.”

Nhưng Kinh Thánh dạy, “Đó là sự khải thị mà Ngài đã ban (Đức Chúa Trời đã ban cho ông) về Đấng Christ.”

“Ngài là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”

“Phước cho người hồi Si-môn, con của Giô-na, thịt và huyết đã không khải thị điều này cho người, không người nào, thần học viện, hoặc tu viện, bất kỳ điều gì, đã dạy Điều đó cho người. Nhưng Cha Ta ở trên trời đã bày tỏ điều này cho người. Người là Phi-e-rơ, trên đá này Ta sẽ xây Hội thánh của Ta, và các cửa âm phủ không thể thắng được Nó.”

98 Bây giờ chúng ta đến một chỗ khác ở đây nơi mà anh em có hai ý kiến khác nhau. Vậy thì, tôi có thể sai; nếu tôi sai, xin Đức Chúa Trời tha thứ cho tôi. Nhưng tôi sẽ không đồng ý với những tín đồ Cơ-đốc Phục lâm mà nói rằng, “Ấy là ông đã ở trong ngày thứ bảy, là ngày của Chúa.” Các anh em Cơ-đốc Phục lâm, và nhiều người trong họ, tuyên bố đó là ngày sa-bát mà ông đã gọi đó là ngày của Chúa. Giáo hội Cơ-đốc gọi đó là, ngày của Chúa, “Chúa—Chúa nhật, ngày đầu tiên.” Và chúng ta lưu ý nhiều lần rằng—rằng cho đến nay giáo hội Cơ-đốc, ngày nay, những người Tin Lành, vẫn xem ngày đó như là “ngày của Chúa, Chúa nhật.” Đó không dựa trên kinh thánh. Chúa nhật là ngày đầu tiên của tuần lễ trong Kinh Thánh, không phải là ngày của Chúa. Và cũng không phải là ngày thứ bảy, ngày sa-bát. Không thể cho nó là một trong những ngày đó, bởi vì Giảng mất đến hai năm để viết sách Khải huyền. Đó là ngày nào? Hẳn có nhiều trong những ngày thứ bảy đó và những ngày đầu tiên trôi qua.

99 Kinh Thánh, Khải huyền đã được viết từ năm 95 đến 96 sau Công nguyên, hai năm. Đó là ngày của Chúa. Ngày của Chúa là chính xác những gì nó đã được nói, và đó là những gì nó đã xảy ra. Giảng đã được mang vào trong Thánh Linh trong ngày của Chúa. Đây là ngày của con người, nhưng ngày của Chúa sẽ đến. Xuyên suốt những lời Kinh Thánh chúng ta sẽ tìm thấy rằng ông đã ở trong ngày của Chúa, đã được cất lên trong Thánh Linh và được mang đến ngày của Chúa. A-men! Đúng vậy. Đấy, ông đã ở

trong ngày của Chúa. Kinh Thánh nói về ngày của Chúa. Chúng ta sẽ đi vào trong điều đó trong chốc lát, nhiều câu Kinh Thánh.

¹⁰⁰ Điều đầu tiên, ngày sa-bát, như chúng ta nói về ngày đó, ngày sa-bát thì không cứ là một ngày nào đó. Chúng ta không có điều răn để giữ ngày thứ Bảy làm ngày sa-bát. Chúng ta không có điều răn để giữ ngày đầu tiên làm ngày sa-bát, trong Tân Ước. Kinh Thánh nói, trong thư Hê-bơ-rơ chương 4, “Nếu Chúa Jê-sus ban cho họ sự an nghỉ rồi, thì sau đó Ngài sẽ không nói về ngày nào khác nữa.” Đúng vậy. Nhưng ở đó còn lại một sự yên nghỉ, hay việc giữ ngày sa-bát, đối với dân sự của Đức Chúa Trời. Vì chúng ta là những người cũng đã tin, đã vào trong sự yên nghỉ của Ngài; thì chúng ta nghỉ các công việc mình cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.

¹⁰¹ Xem nào! Ô! Ngợi khen Chúa. Tôi hoàn toàn cảm thấy thật tốt đẹp, tôi cứ tiến lên.

¹⁰² Để ý, trong ngày sa-bát. Đức Chúa Trời đã tạo nên trái đất trong sáu ngày, và ngày thứ bảy Ngài đi vào sự an nghỉ và không bao giờ quay trở lại để xây dựng thế giới nữa. Rồi Ngài ban nó cho dân sự để ghi nhớ. Vì bây giờ anh em không thể giữ nó, vì khi anh em đang giữ ngày sa-bát ở đây, phía bên kia của thế giới thì lại là Chúa nhật rồi. Hiểu không? Vì thế nó đã tỏ cho thấy điều đó dành cho một dân, một không gian và thời gian dành cho Y-sơ-ra-ên. Nhưng rồi vẫn còn sự giữ ngày sa-bát cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Về phần chúng ta là kẻ...đã tin để vào sự yên nghỉ của Ngài,...dầu vậy các công việc...(Tôi đang trích dẫn Hê-bơ-rơ, chương thứ 4)...dầu vậy các công việc đã được xong rồi từ buổi sáng thế.

Vì Ngài đã phán trong nơi nào đó...có chép rằng...ngày thứ bảy...

Và lần nữa, Ngài đã định một ngày nữa, nói trong thơ Đa-vít,...(anh em ghi điều đó xuống, Hê-bơ-rơ 4)

Lần nữa, về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Ngài đã định một ngày nữa, gọi là Ngày nay; nó được nghe,

Khi các người nghe...hay đã nói, Khi các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng.

Vì nếu Chúa Jêsus sẽ cho họ sự yên nghỉ, (ngày)...thì chắc sau đó Ngài không còn nói về một ngày khác nữa.

Nhưng còn lại...một sự yên nghỉ (hay việc giữ ngày sa-bát)...

¹⁰³ Từ ngữ “yên nghỉ.” *Sa-bát* là một từ lạ đối với chúng ta, có nghĩa là “nghỉ ngơi.” Đó là một từ Hê-bơ-rơ có nghĩa là một ngày “yên nghỉ”, một ngày sa-bát; không làm việc, nghỉ ngơi.

Vì nếu Chúa Jêsus sẽ cho họ yên nghỉ,...thì chắc Ngài không...còn nói về một ngày khác nữa.

Nhưng còn lại...một sự yên nghỉ (hay việc giữ ngày sa-bát) cho dân sự của Đức Chúa Trời.

Vì chúng ta là những người đã vào sự yên nghỉ của Ngài,...thì chúng ta ngưng nghỉ khỏi các công việc...của mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy.

¹⁰⁴ Chúng ta không bao giờ trở lại với điều đó trong ngày kế tiếp của tuần lễ và bắt đầu nó trở lại, chúng ta đã đi vào sự Yên nghỉ. Chúa Jêsus phán trong bài giảng trên núi, Ngài phán, “Các người nghe lời người xưa rằng, ‘Người chớ giết người.’ Ta nói cùng các người, hễ ai, giết anh em mình vô cố, là đã giết người rồi. Các người đã nghe nói, lời người xưa rằng, ‘Người chớ phạm tội tà dâm.’ Đó là điều răn. Song Ta phán cho các người biết, hễ ai ngó đàn bà mà động tình ham muốn thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi.” Đúng thế không?

¹⁰⁵ Vậy tất cả điều này là những điều ghi nhớ, những dấu kỳ, phép lạ, chờ đợi cho thì giờ thực sự sẽ đến. Bảy giờ, khi Chúa Jêsus kết thúc bài giảng đó, Ma-thi-ơ 11, (các phước lành), Ngài phán:

Hỡi những kẻ đang lao khổ, mệt mỏi, hãy đến cùng Ta, và Ta sẽ cho các người yên nghỉ với linh hồn mình.

Hãy gánh lấy ách của Ta, và học theo Ta; vì Ta có lòng nhu mì và khiêm nhường...(đúng thế không?)

Hãy đến cùng Ta, hỡi những kẻ lao khổ và...nặng gánh ưu tư, và Ta sẽ cho các người yên nghỉ với linh hồn mình. (“Nếu các người đã lao khổ một ngày, mười ngày, năm năm, ba mươi lăm năm, năm mươi năm, chín mươi năm, và các người mỗi mệt và kiệt sức, hãy đến cùng với Ta, Ta sẽ ban cho các người sự Yên nghỉ. Ta sẽ cất mọi gánh nặng tội lỗi đó khỏi các người, và đi vào trong các người, và ban cho các người sự yên nghỉ và mãn nguyện hoàn toàn.”)

106 Vậy thì, sự an nghỉ đó là gì? Chúng ta hãy—chúng ta hãy giải quyết điều này một chút, xem nó là gì. Vài người họ bảo, “Ồ, anh em đi gia nhập giáo hội.” Không! “Anh em ghi tên mình vào sách.” Không! “Ồ, loại báp-têm bằng nước nào đó.” Không! Chúng ta hãy giải quyết nó và xem nó là gì. Anh em có muốn làm điều đó ngay tại đây trong lúc chúng ta đang chờ đợi không? Chúng ta sẽ thấy nơi Giăng đã đi. Ông đã đi vào trong kiểu ngày nào?

107 Khi Chúa Jêsus chết trên đất, và công việc của Ngài đã hoàn tất, Ngài đi vào nơi nào đó.

108 Bây giờ chúng ta hãy trở lại Ê-sai chương thứ 28, và câu thứ 8. Tôi tin nó là, này, Ê-sai 28:8. Và chúng ta hãy đọc, Ê-sai 28, đáng tiên tri nói ra bảy trăm mười hai năm trước khi nó xảy ra. Bây giờ, bao nhiêu anh em muốn biết *ngày sa-bát* thật là gì, sự yên nghỉ thật là gì không? Nó đây này. Vậy thì, đây là chỗ đáng tiên tri đã nói nó, và tôi sẽ tỏ cho anh em thấy nó ứng nghiệm ở đâu. Hãy xem, Ê-sai 28:8:

Vì tất cả...(vị tiên tri nói tiên tri về những ngày này)

Vì tất cả bàn tiệc đầy chất nôn mửa ô uế, (người ta dự tiệc thánh, mà lại hút thuốc và uống rượu và nói dối và trộm cắp)... vì vậy chẳng có chỗ nào sạch.

Người sẽ dạy khôn cho ai?...

Anh em có thể dạy tri thức cho ai hôm nay?

109 Bao nhiêu người đã nghe Billy Graham hôm nay? Đó là một bài giảng tuyệt vời mà ông đã giảng, làm thế nào một dân có thể tin lời nói dối và cứ tiếp tục lời nói dối đó và—và thậm chí tự xưng công bình và nghĩ rằng họ đang làm điều đúng. Biến

quảng cáo công cộng nước Mỹ nói, ông nói, và nói rằng, “Đầu lọc của một người khôn ngoan, và thuốc lá của một người biết hút thuốc,” lấy một trong những lời dối trá của quý, và thay vì làm cho anh ta là một kẻ ngốc, bất kể người đó là gì, hút một thứ như thế và cố làm cho mình thành một người khôn ngoan. Người đó là kẻ ngốc thậm chí để hút nó, khi...khi nó đầy sự chết và ung thư và mọi thứ khác, và anh ta vẫn hít hơi độc đó vào phổi của mình. Anh ta là một kẻ ngốc. Không phải một—không phải một—một đầu lọc của người khôn ngoan, và chẳng có chuyện như vậy. Một người khôn ngoan không dùng thứ đó.

¹¹⁰ “Không có sự sống nếu nó không ở trong Oertel’s 92,” hay điều gì như thế. Không có Sự Sống nào bên ngoài Đấng Christ, đó là Sự Sống chân chính thật. Điều gì khiến cho những người nam và người nữ uống thứ đó? Bởi vì họ đang cố làm thỏa mãn cơn khát đó trong đó mà Đức Chúa Trời đặt vào đó để làm khát khao Ngài, và họ đang cố thỏa mãn nó với những thứ thuộc về thế gian. Và đó là lý do chúng ta có những điều đó. Đó là lý do dân sự hành động như thế, bởi vì họ đang cố gắng dập tắt sự khao khát đó ở trong họ dành cho Đức Chúa Trời, và ma quỷ đang cho họ cái chết thay vì Sự Sống.

...mưa ra đầy bàn tiệc...

¹¹¹ Giới giáo sĩ, mọi thứ khác, nói về nó, “Có chút ít thú vui trong sạch cũng được thôi.” Không có chuyện như vậy!

Người sẽ dạy khôn cho ai? và với ai hiểu...sự dạy dỗ mình? có phải là dạy cho những trẻ con thô bỉ, và mới lia khỏi vú mẹ. (Bây giờ chúng ta chẳng còn bé sơ sinh nào nữa.)

Vì phải giềng mối thêm giềng mối, giềng mối thêm giềng mối; hàng thêm hàng, hàng thêm hàng; một chút chỗ này, và một chút chỗ kia.

Vì Ngài sẽ dùng môi lạ và những lưỡi khác mà phán cùng dân này.

Ngài đã phán cùng họ rằng, Đây là...(gì? việc giữ ngày Sa-bát!)... nơi yên nghỉ mà các người có thể để kẻ mệt nhọc...(“Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng hãy đến

cùng Ta.”) ...*có thể khiến kẻ mệt nhọc được yên nghỉ; và này là lúc mát mẻ: thế mà họ chẳng chịu nghe.*

112 Điều đó đã xảy ra khi nào? Bảy trăm mười hai năm sau đó, khi vào Ngày Lễ Ngũ tuần, những môi nói lấp bắp đậu trên dân sự và và hết thảy họ được đầy đầy Đức Thánh Linh và bắt đầu nói tiếng lạ và, Đức Thánh Linh đã cai quản những đời sống họ, và ngưng lại những thú vui thế gian của họ. Rồi họ đi vào trong một sự Yên nghỉ với Đấng Christ. Phao-lô đã nói, trong Hê-bơ-rơ chương 4, “Chúng ta là những người đi vào sự yên nghỉ của Ngài đã dừng lại khỏi tất cả những việc thế gian của mình như Đức Chúa Trời đã làm vào ngày sáng tạo của Ngài, Ngài đã bước vào trong sự yên nghỉ của Ngài, và chúng ta bước vào với Ngài sau khi các việc thế gian của chúng ta qua rồi.” Đó là ngày Sa-bát đích thực, chân thật của anh em.

113 Vì vậy Phao-lô đã được chọn ra, được cảm hóa trong Thánh Linh đó của ngày Sa-bát, và đã được Đức Thánh Linh truyền đến mọi cách vào ngày của Chúa.

114 Tại sao chúng ta có những cuộc chiến tranh? Tại sao chúng ta có những sự bối rối? Tại sao nước này chống nước kia? Chúa Jê-sus đến, Hoàng Tử Sự Sống, và họ đã giết Ngài.

115 Trong một vài tuần lễ nữa, hay thậm chí ngay bây giờ, có những chú nai và Ông già Nô-en và—và những tiếng chuông rung lên và tất cả các thứ được treo lên, là lễ nghi ngoại giáo. Đó là một điều khoản của giáo hội Công giáo. Người ta trả những giá lớn và trao đổi những món quà và các thứ giống như thế, ngoại giáo! Lễ Giáng sinh là một ngày thờ phượng.

116 Và nhân đây, Đấng Christ cũng không được sanh ra vào ngày hai mươi lăm của tháng Mười hai. Ngài không thể. Nếu anh em từng ở xứ Giu-đê, những ngọn đồi phủ đầy tuyết, còn nhiều hơn tại đây nữa. Sinh ra vào tháng Tư khi tất cả thiên nhiên hiện ra.

117 Bây giờ, nhưng nó là một truyền thống của họ. Và tại sao—tại sao chúng ta làm những điều đó? Bởi vì chúng ta đi theo những truyền thống của con người thay vì những điều răn của Đức Chúa Trời. Họ...Điều gì đó giống như thế sẽ chẳng thành vấn đề, nhưng họ chỉ tạo nên một ngày tạo ra lợi nhuận từ đó. Thật là

một sự sỉ nhục, xấu hổ cho họ làm những điều như thế. Một nghi lễ ngoại giáo! Ông già Nô-en đã có gì liên quan với Chúa Jêsus khi nào? Thỏ hay gà Phục sinh hay...được tô màu với loại mực gì đó hay điều gì đó, hay loại thỏ trắng nhỏ nào đó có gì liên quan với sự phục sinh của Chúa Jêsus Christ khi nào? Anh em há không thấy thế giới thương mại như thế nào sao...?

¹¹⁸ Đó là lý do họ bán những quyển nhạc kích động rock-and-roll tầm thường này, những bức hình bán thối này, và thô tục, và những thứ giống như thế, là vì bản chất của con người thèm khát những điều vô nghĩa như thế. Đó là bởi vì có điều gì đó sai trật ở trong lòng, họ đã không bao giờ đi vào trong sự Yên nghỉ với Đức Chúa Trời và dừng lại khỏi những điều này. Khi họ đi vào trong đó và nhận lãnh Đức Thánh Linh, thì họ đã kết thúc với thế gian và những việc thuộc về thế gian.

¹¹⁹ Đức Chúa Trời đã đem ông đi. Ồ, tôi không tin ông được đem đi giống như Phao-lô, bấy giờ, lên tầng trời thứ ba và nhìn thấy các sự việc. Được rồi, Đức Thánh Linh quý báu đã thực hiện cách đây một vài tuần, tại đây, để cho tôi thấy...Nói cách khác, tôi đã sợ chết, Đức Thánh Linh đã đem tôi lên và tỏ cho tôi thấy nó là gì. Anh em đã nghe lời làm chứng. Sau đó khi tôi trở lại, “Thế thì, hồi sợ chết, cái nọc của mày ở đâu?” Được cất lên cao để xem những gì thực sự ở bên kia bức màn. Ngài để cho tôi quay trở lại để nói cho anh em biết rằng ở nơi xa kia đó chúng ta không phải là ma và hồn linh, chúng ta là những người nam và những người nữ, trẻ trung, không bao giờ chết, không bao giờ bị đau ốm, phía bên kia bức màn. Sự chết không thể làm gì thêm nữa với anh em hơn là kéo anh em thẳng vào trong Nơi đó.

¹²⁰ Bấy giờ, Giảng đã được mang từ đảo Bát-mô, trong Thánh Linh, vào trong ngày của Chúa. Đây là ngày của con người, con người đang đánh nhau, nhưng ngày của Chúa sẽ đến khi những vương quốc này sẽ trở thành những vương quốc của Chúa chúng ta và của Đấng Christ Ngài, rồi sẽ có thời kỳ Ngàn Năm vĩ đại. Ngày của Chúa, ngày của sự hiện đến của Ngài, sự phán xét của Ngài, đó sẽ là ngày của Chúa.

¹²¹ Đây là ngày của con người, đó là lý do họ đả kích chung quanh anh em và làm những gì họ muốn đối với anh em, nhưng

sẽ có một thời...Gọi anh em...họ gọi anh em bây giờ, “thánh quá máu và cuồng tín,” nhưng sẽ có một thời đến, đấy, mà họ sẽ không làm điều đó. Họ sẽ kêu gào và than vãn và sắp mình dưới chân anh em. Kinh Thánh nói, trong Ma-la-chi 4, thậm chí anh em sẽ bước ra trên những tro tàn sau khi họ bị thiêu đốt; họ chẳng để lại rế hay nhánh. Đó là chính xác những gì Kinh Thánh nói, “Người công bình sẽ bước đi trên những tro tàn của kẻ gian ác.” Điều đó chính xác. Họ sẽ không để lại rế hoặc nhánh, không có gì để quay lại. Và họ đã xong rồi. Bây giờ đây là ngày của con người (những việc con người làm, các công việc của con người, giáo hội của con người, những ý kiến của con người), nhưng ngày của Chúa đang đến.

122 Bây giờ, ông được Thánh Linh cảm hóa vào ngày của Chúa. Được rồi, và điều đầu tiên ông đã nghe khi ông được Thánh Linh cảm hóa trong Ngày của Chúa...Bây giờ chúng ta có câu 10:

...được Thánh Linh cảm hóa vào ngày của Chúa, và người đã nghe...một...tiếng, như...tiếng kèn,

123 Chúng ta hãy đừng bỏ qua một ẩn dụ, bây giờ. Nếu chúng ta phải học nó ngày mai, chúng ta có thể lấy nó, đấy. Người nào đó vừa xem đồng hồ, để tôi không trễ.

124 Được rồi, bây giờ, “...đã được Thánh Linh cảm hóa vào ngày của Chúa.” Bây giờ hãy nhớ, điều đầu tiên anh em phải làm là gì? Được Thánh Linh cảm hóa. Làm thế nào những khả thi này từng đến với anh em? Hãy được ở trong Thánh Linh. Làm thế nào anh em sẽ từng có được Đức Thánh Linh? Được ở trong Thánh Linh. Được Thánh Linh cảm hóa!

125 Khi anh em là một tội nhân và anh em đi khiêu vũ, anh em ở trong linh đó.Ồ, chà, anh em bắt đầu vỗ tay và giậm chân mình, và chùn gối, và ném mũ trên sàn nhà, và đi vòng quanh và vòng quanh, hành động ngớ ngẩn. Anh em ở trong linh của nó. Anh em có thể tưởng tượng một anh chàng, là bạn nhảy, đến khiêu vũ, nói, “Ồ, tôi cho là, hết thấy quý vị đang có một thì giờ thật vui.”

“Ồ!” họ sẽ nói. “Anh không có bạn nhảy, hãy ra khỏi đây!”
Hiểu không?

¹²⁶ Đi đến một trận bóng, người nào đó đánh trúng đích, hay điều gì khác, anh em ngồi xem, và bảo, “Ồ, đoán là điều đó khá hay.” Không, anh em sẽ không là một người mê bóng chày thực thụ, anh em sẽ không thật là một...anh em sẽ không ở trong linh của bóng chày. Khi người nào đó đánh trúng đích, anh em đứng lên và hô, “Ồ! Chao ôi! Thắng rồi!” Hất mũ của ai đó khỏi đầu anh ta như *thế*, không ai nói một lời về điều đó.

¹²⁷ Thế thì trong hội thánh khi anh em được Thánh Linh cảm hóa, đứng lên và la to, “Vinh quang thay! Ha-lê-lu-gia! Ngợi khen Chúa!”

Người nào đó quay lại, nói, “Thánh cuồng tít.” (Ồ, Anh Wood...)

¹²⁸ Tôi sẽ hỏi anh em một câu hỏi. Nếu chúng ta là những người thánh quá máu bởi vì chúng ta làm điều đó, thế thì họ là những người *không thánh* quá máu ngoài đó. Tôi thà là một người thánh quá máu (Còn anh em?) hơn là một người không thánh. Chà! Chắc chắn vậy! Những người không thánh quá máu.

¹²⁹ Bấy giờ, ông đã ở trong Thánh Linh. Ông cảm nhận Thánh Linh, sau đó, sự việc bắt đầu xảy ra. Rồi khi ông ở trong sự cảm hóa đó, ông nghe một tiếng kèn. Vậy thì, tiếng kèn luôn luôn loan báo sự đến gần của điều gì đó. Giống như khi anh em đến...Một—một vị vua đang đến gần, họ sẽ thổi kèn lên. Khi Chúa Jêsus đến gần, Ngài sẽ cho nghe tiếng kèn. Đúng không? Khi Giô-sép đi tới, họ đã thổi kèn. Và bây giờ điều gì đó đang tới, Giảng đã được Thánh Linh cảm hóa và ông nghe một tiếng kèn. Ông đã nghe một tiếng kèn, và ông quay lại nhìn những gì ở phía sau ông khi ông nghe tiếng kèn; sau khi ông đã được Thánh Linh cảm hóa.

¹³⁰ Có lẽ ông đang nhảy múa, nhảy, chạy khắp hết trên hòn đảo. Ông đang có một thời gian tuyệt diệu, ông đã ở trong Thánh Linh. Vì vậy, và ông...Điều đó nghe có vẻ báng bổ, nhưng tôi không có ý nói theo cách đó, đấy. Ông đã có thể! Đó là...ồ, ông có thể đã làm điều ấy. Tôi tin ông đang có một thời gian tuyệt vời trong Thánh Linh, cứ ngợi khen Đức Chúa Trời, bởi vì đó là chính xác những gì đã xảy ra khi Thánh Linh giáng trên họ ngay từ đầu. Khi Đức Thánh Linh giáng trên họ, họ đi lảo đảo giống như những người nam và những người nữ say rượu, và hành động giống như họ

say rượu, và nói lấp bắp. Và gọi-...cứ thực hiện giống như thế cho đến nỗi dân chúng bảo, “Những người này say rượu mới.” Đó là cách mà họ hành động lúc đầu tiên, vì thế Thánh Linh giáng trên ông lần nữa, ông có khả năng đã hành động cách ấy. Hiểu không? Chẳng có điều gì mới về điều—điều này, đây là một sự sùng đạo *thời xưa*. Vâng.

¹³¹ “Được Thánh Linh cảm hóa vào ngày của Chúa.” Bây giờ, chúng ta hãy nghe nó. Vậy thì điều gì? Vậy thì, ông đã làm gì? Ông đã được chuyển từ hòn đảo đó bấy giờ, trong Thánh Linh, qua vào trong ngày của Chúa. Và ngay khi ông được cảm hóa trong ngày của Chúa, ông nghe một tiếng kèn. Chuyện gì vậy? Đó là Người Nào Đó đang đến gần. Một Đấng vĩ đại đang đến gần. Kèn vang tiếng, Người Nào Đó đang đến! Ông đã nhìn! Halêlugia! Tiếng kèn:

Mà rằng, Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng:...(không phải là lời loan báo về người thứ hai hay người thứ ba, nhưng là Người duy nhất)...Ta là cả An-pha và Ô-mê-ga,...(“Trước khi Ta tỏ cho người thấy điều gì, Ta muốn để cho người biết Ta là ai!”)

¹³² Đấng vĩ đại nhất của tất cả những sự khải thị là Thần Tính, Thần Tính Tối Thượng của Đức Chúa Jêsus Christ chúng ta. Anh em không thể đạt đến được cơ sở đầu tiên cho đến khi anh em tin điều đó, bước ra...Đó là những gì Phi-e-rơ đã nói, “Hãy hối cải, và rồi thấy được Thần Tính. Được báp-têm trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ cho sự tha tội mình, và rồi anh em sẵn sàng được cảm hóa trong Thánh Linh.” Đầu tiên anh em phải biết là Thần Tính của Đấng Christ. “Ta là An-pha và Ô-mê-ga! Ta là từ A đến Z, không có ai nữa ngoài Ta. Ta đã ở ban đầu, Ta sẽ ở lúc kết thúc. Ta là Đấng đã có, hiện có, và còn đến, Đấng Toàn Năng.” Hãy suy nghĩ về Điều đó! Đó là những gì tiếng kèn đã nói.

¹³³ Hỡi Giăng hãy cẩn thận! Người đã nhập vào Thánh Linh, điều gì đó sắp được khải thị cho người. Đó là gì? Một tiếng kèn vang lên, điều trước hết, “Ta là An-pha và Ô-mê-ga.” Đầu tiên của mọi sự khải thị. (Ồ, hỡi tội nhân, hãy cúi xuống, ăn năn bây giờ trước khi thì giờ quá trễ.) “Ta là An-pha và Ô-mê-ga.” Đó là điều đầu tiên mà Ngài cho anh em biết, Ngài là ai. (Người đang đến gần

này là ai? Đây có phải là Vua Jêsus không? Vua Đức Chúa Trời? Vua Đức Thánh Linh không?) Ngài phán, “Ta là tất cả của Nó! Ta là từ A đến Z. Ta là Đấng Bắt Đầu và Đấng Kết Thúc. Ta là Đấng Đòi Đòi, Bất Tử!”

134 Chỉ một lát sau chúng ta xem thấy Ngài trong bảy trùng cá tính của Ngài, hãy quan sát Ngài là gì vào lúc đó. “Ta là Đấng Bắt Đầu và Đấng Kết Thúc. Ta là An-pha và Ô-mê-ga, Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng. Ta đã có mặt trước khi có mọi sự bắt đầu; và sau đó không có gì nữa, Ta vẫn sẽ có mặt ở đó,” nói cách khác. “Đấng Trước Hết và Đấng Sau Cùng!”

...và, Những gì người thấy, hãy viết trong một quyển sách, và gửi đến...cho bảy hội thánh tại Á châu; tới Ê-phê-sô,...Si-mi-ệc-nơ,...Bê-t-gam,...Thi-a-ti-rơ,...Sạt đê,...Phi-la-đen-phi, và tới Lao-đi-xê.

135 Được rồi, đầu tiên của những sự khả thị là Thần Tính Tối Thượng của Chúa Jêsus Christ. Anh em phải biết Ngài là Ai khi anh em nghe Tiếng nói. Được rồi, cùng một Tiếng nói đã vang lên trên Núi Si-nai, cùng một Tiếng nói đó đã vang lên trên Núi Hóa Hình, cùng một Đấng, “Đấng giống như Con người.”

136 Hãy xem trong câu kể tiếp này. Được rồi:

Và tôi quay lại...(Chương thứ 12 bây giờ.)

137 Chúng ta sẽ để lại những hội thánh này trong một lát, bởi vì cả tuần này sẽ nói về những hội thánh này. Thấy đó, vậy chúng ta thật sự sẽ đi qua điều đó.

138 Nhưng Ngài phán, “Những điều này...Ta sắp chỉ đạo người để gửi đi Sứ điệp này mà Ta tỏ cho người.” Ai vậy? “Ta là Đấng trước hết và Đấng sau cùng. Ta là Đấng Tối Thượng. Ta là Đấng Toàn Năng. Và Ta đến để bảo cho người rằng Ta sẽ ban cho người một Sứ điệp cho bảy hội thánh. Ta muốn người viết Nó, chuẩn bị Nó sẵn sàng.” Hiểu không? “Và bảy hội thánh ở châu Á.” Vậy thì, họ là những hội thánh lúc ấy với bản chất ở trong họ mà tượng trưng cho các thời đại hội thánh này sắp đến.

139 Bây giờ:

Và tôi quay lại để xem tiếng đó phán với tôi. Và vừa quay lại, tôi thấy bảy chân đèn bằng vàng;

¹⁴⁰ “Bảy chân đèn bằng vàng.” Vậy thì, đó là...Bản dịch King James, mà có lẽ anh em có hoặc là bản Scofield hoặc—hoặc có lẽ là bản Thompson Chain, hoặc một vài bản trong số đó, nó không chính xác ở đó. Nó không nói những chân đèn, mà nói đó là những cái đế giữ đèn; cái giá giữ đèn, tôi nghĩ, là đúng, từ chính xác đã được nói trong bản dịch gốc. Xem đây, nói cách khác, bảy chân đèn vàng này là bảy hội thánh. Ngài phán sau đó một chút, bảy...trong câu thứ 20 ở đây, “Bảy chân đèn mà người đã thấy là bảy hội thánh.” Vì vậy, anh em thấy, nếu nó là một cây đèn, nó sẽ cháy hết thật nhanh và bùng ra, chỉ trong một chút. Nhưng đó không phải là những cây đèn, đó là một—một giá để đèn. Lời đó cho nó như là chân đèn. “Khi quay lại tôi thấy một đấng giống như Con Người đang đứng giữa...giữa bảy chân đèn.”

¹⁴¹ Bây giờ—bây giờ hãy xem. Cây đèn sẽ cháy hết nhanh chóng, nó sẽ tàn đi, sẽ không có gì thêm gì với nó nữa, trong một vài giờ nó sẽ tàn lụi. Nhưng chân đèn, một chân đèn thì giống như thế này, ...

¹⁴² Ở đây, chúng ta hãy—chúng ta hãy lấy một câu Kinh Thánh tại đây, chúng ta hãy—chúng ta hãy lấy Xa-cha-ri 4:1, rồi chúng ta có thể có được từ Xa-cha-ri đó những gì mà chúng ta muốn có. Xa-cha-ri 4:1, và tôi tin có lẽ trong câu này chúng ta sẽ có thể kéo—kéo lại với nhau những gì mà chúng ta đang cần. Tôi không thể tìm thấy Xa-cha-ri trong sách Sô-phô-ni, phải không? Được rồi. Được rồi. Quyển Kinh Thánh cũ của tôi sắp mòn rồi. Xa-cha-ri 4:1, lắng nghe kỹ bây giờ, anh em có được một bức tranh đẹp ở đây:

Và thiên sứ...

¹⁴³ Bây giờ, nhà tiên tri, đúng năm trăm mười chín năm trước Đấng Christ:

Đoạn thiên sứ nói cùng ta trở lại, và đã đánh thức ta, như một người mà bị người ta đánh thức khỏi một giấc ngủ, (Bây giờ vị tiên tri đang trong khái tượng.)

Và người nói cùng ta rằng, Người thấy gì? Và ta nói, Tôi nhìn xem, và kìa một cái chân đèn (Bây giờ, cũng từ đó được dịch “cái giá đèn.”) tất cả bằng vàng, với một cái

chậu trên...chốt của nó, (Đó là một ngọn đèn.) nó có bảy ngọn đèn, và bảy cái ống dẫn đến bảy ngọn đèn, ở trên đỉnh nó: (Xem đây, những thời kỳ hội thánh giống như vậy đang đến. Hiểu không?)

Và kề bên lại có hai cây ô-li-ve,...(Vậy thì, loại gì...Họ đã đốt gì trong những ngọn đèn đó trong thời đại Kinh Thánh đó? Người nào biết không? Dầu. Loại dầu gì? Dầu ô-li-ve.) ...hai cây ô-li-ve...(Đó là gì? Tân Ước và Cựu Ước; đó là hai cây đang đứng ở bên nó.) ...một cây trên phía bên phải của bát, và một cây ở bên trái của bát.

Và ta đã trả lời và cất tiếng nói cùng thiên sứ đương nói với ta, như vậy, Hỡi chúa tôi, những điều này là gì?

Và thiên sứ nói cùng ta đáp và nói cùng ta rằng, Người không biết những—những điều này là gì sao? Và ta nói, Không, thưa chúa.

Và người đáp lại và phán cùng ta, rằng, Đây là lời của CHÚA phán cho Xô-rô-ba-bên, rằng, Ấy chẳng phải là bởi quyền thế, cũng chẳng phải là bởi năng lực, bèn là bởi Thần Ta, CHÚA vạn quân phán vậy. (Ngài sẽ khôi phục Giê-ru-sa-lem.)

¹⁴⁴ Bây giờ, chân đèn là gì? Nó là cái giá đèn. Và để ý đẹp biết bao. Ở đây, khi ông quay lại, ông nhìn thấy Đấng này giống như Con Người ở đây đang đứng giữa bảy chân đèn bằng vàng, nghĩa là bảy thời đại hội thánh sắp đến. Và mỗi ống, hay—hay chân đèn, được móc vào bình đựng dầu chính lớn. Và trong bình dầu này xuất hiện một ngọn đèn có hình dạng kỳ quặc mà đặt một cái bắc trong đó và cái bắc được nhúng xuống trong dầu. Và chùng nào... Họ đổ dầu vào trong đỉnh của đế, đổ cho đầy thân lớn chính, và nhánh lớn, và nó chảy ra vào trong các thân, giống như thế này. Và ngọn đèn với chiếc bắc nhúng xuống, chiếc—chiếc ống này trong...cứ tiếp tục cháy, ngày và đêm. Anh em không bao giờ phải thắp sáng nó, nó không bao giờ tàn; họ cứ tiếp tục đổ dầu vào trong ống chính. Và những chân đèn này sẽ đi ra giống như thế này, có những ngọn đèn đặt trên đỉnh của chúng. Chiếc bắc đèn chạy xuống vào đây, lấy sự sống của nó ra từ đây. Ồ, một cây

đèn khác thường biết bao. Thật khác lạ biết bao! Đó là một chân đèn, và nó đang kéo dầu ra.

¹⁴⁵ Bây giờ, những chân đèn này, ngọn lửa có trên những chân đèn này trong Cựu Ước. Khi họ thắp sáng lên một ngọn đèn, họ không thể thắp sáng ngọn đèn kế tiếp với cùng một ngọn lửa mà đã có trong tay mình. Họ thắp lên một ngọn đèn, rồi nhắc nó lên và thắp một ngọn đèn khác, rồi đặt nó xuống. Và thắp ngọn đèn này, và rồi lấy và thắp ngọn đèn này với cùng một ngọn lửa mà họ đã bắt đầu vào lúc ban đầu. Ồ, tôi hy vọng tâm trí anh em không bỏ qua điều đó. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và đời đời không hề thay đổi,” cùng một ngọn lửa (Đức Thánh Linh) thắp sáng mỗi một trong những hội thánh đó xuyên suốt các thời đại.

¹⁴⁶ Chúa Jêsus há chẳng đã nói trong Thánh Giảng 15, “Ta là gốc nho, các người là nhánh”? Vậy thì, Ngài là Gốc Nho chính, chúng ta là các nhánh. Vậy thì, gốc nho không thể sanh trái...

¹⁴⁷ [Băng trống—Bt.]...mà anh em có thể lấy một cây cam lai quýt, giống như một cây cam, và anh em có thể cắt một—một nhánh ra—ra khỏi, ồ, tôi muốn nói, một cây bưởi, và tách một chỗ nhỏ trong cây cam và đặt cây bưởi vào trong đó, nó sẽ lớn lên. Anh em đi qua đây và lấy một nhánh chanh và đặt nó vào trong một cây cam, nó sẽ lớn lên, hay lấy một cây lựu, và lấy nó, hay, bất kỳ cây cam quýt nào, quýt hay bưởi lai quýt, bất kỳ cây nào trong những cây loại cam quýt đó, và ghép chúng vào trong cây này, và nó sẽ hút sự sống ra khỏi cây cam đó; nhưng nó sẽ không mang những quả cam. Nó sẽ sanh những quả bưởi, nó sẽ sanh ra những quả quýt, nó sẽ sanh những quả chanh, nhưng nó đang hút sự sống từ gốc nho thật, nhưng nếu gốc nho đó từng đâm ra một gốc nho khác...một nhánh khác, nó sẽ là sự sống tương tự mà có ở trong đó, nó sẽ mang quả cam. Bởi vì, lúc ban đầu, trong rễ của nó là sự sống của cây cam, nhưng những cây khác có thể sống nhờ nó hề chừng nào nó là bản chất của giống cam quýt. Nhưng nó không thể mang trái cây của gốc, vì nó không thuộc về gốc.

¹⁴⁸ Đó là cách hội thánh hiện có. Họ đã tách Gốc Nho và tháp vào Trưởng Lão, Giám Lý, Báp-tít, và đại loại như thế. Nó đang

sanh ra trái Báp-tít, trái Trưởng Lão, trái Giám Lý, nhưng nếu nó từng...cây đó từng sanh ra một cây nho khác, nó sẽ là cùng một loại của một gốc nho mà Nó đã mang vào Ngày Lễ Ngũ tuần: Gốc Nho nguyên thủy! Nó sẽ nói tiếng lạ và có quyền phép và các dấu hiệu của Đấng Christ phục sinh ở trong nó. Tại sao? Bởi vì nó đang hút ra nguồn tài nguyên thiên nhiên mà nó đã được trồng vào. Thật ra, nó không được trồng vào trong đó, mà nó được sinh ra ở trong đó! Ngợi khen Chúa! Ô, chao ôi! Đã không nghĩ đến cây đó ngay lúc ấy.

¹⁴⁹ Xem nào, những cây khác này được thắp vào; họ thắp chúng vào trong cây, vậy chúng mang loại trái cây của riêng mình. Họ không thể lấy điều *Này*. Họ không tin vào điều *Đó*, bởi vì họ không hề biết bất kỳ điều gì về Nó. Nhưng nếu họ được sinh ra trong cùng Sự sống đó mà đi ra từ cây đó, đó là điều duy nhất mà họ có thể mang, là Sự sống của thân nguyên thủy.

¹⁵⁰ Những thân đèn này tất cả được gắn vào trong một cái bát to lớn, một cái to lớn, và chín cái khác...hay bảy cái giá đèn khác nhau đi ra từ nó. Và khi họ làm vậy, mỗi một trong những ngọn đèn đó đang rút ra từ nguồn sự sống chính của nó. Và ánh sáng của nó là bởi vì nó có cây đèn của nó được nhúng vào trong thùng chính này. Ô, quả là một bức tranh đẹp biết bao về một trong bảy ngôi sao đó (nó tượng trưng cho điều đó) với sự sống của mình trên ngọn lửa bằng Đức Thánh Linh tại đây. Và nó...Bởi đức tin người đang cháy lên bằng Đức Thánh Linh, và sự sống của người là cây nến, hay không phải là cây nến, nhưng là một cái bấc được nhúng vào trong Đức Thánh Linh (trong Đấng Christ), và qua cái bấc đó người đang hút sự sống của Đức Chúa Trời ra để ban ra Ánh sáng cho hội thánh của mình. Ô, quả là một bức tranh tuyệt vời về một người tin chân thật! Loại Ánh Sáng gì mà người đang cho? Cùng một loại Ánh Sáng mà đã có khi cây nến đầu tiên được thắp lên.

¹⁵¹ Khi thời đại hội thánh đầu tiên khởi đầu, đó là Ê-phê-sô. Phao-lô, thiên sứ của hội thánh đó, một trong những ngôi sao. Có bảy ngôi sao mà có nghĩa là bảy thiên sứ, bảy "sứ giả." Tuần này tôi có thể lấy Kinh Thánh và lịch sử và chứng minh cho anh em mỗi một ngôi sao trong đó là đúng trong mỗi thiên sứ, và mỗi

thiên sứ có cùng Ánh Sáng đó. Đúng vậy. Và rồi ngay giữa những thời đại này, Đấng vĩ đại đó đến.

¹⁵² Lưu ý, giờ đây họ đang hút từ thùng Dầu chính này, Ánh Sáng...sự sống được nhúng vào trong Đấng Christ. Anh em chết, và sự sống của anh em được giấu trong Đấng Christ qua...hay được giấu trong Đức Chúa Trời qua Đấng Christ, và được ẩn chứng bởi Đức Thánh Linh. Không có cách nào từng đem cho anh em khỏi đó. Bằng cách nào anh em có thể làm điều đó được? Không có ai có thể quấy nhiễu anh em. Đầu này của đời sống anh em đang bùng cháy với Đức Thánh Linh; ồ, đang cháy, đang cho Ánh sáng. Còn đầu kia của sự sống anh em được nhúng vào đâu? Vào trong Đấng Christ. Anh em đã chết và được giấu trong Đấng Christ, Đức Thánh Linh, đang phong tỏa nó ở đó để anh em có thể...ma quỷ không thể chạm được đến anh em. A-men! Nó có thể kêu rít và làm ồn. Thậm chí chính cái chết không thể chạm đến anh em được, “Ồ hỡi sự chết, cái nọc của mày ở đâu? Chiến thắng của mày ở đâu? Cảm tạ Đức Chúa Trời Đấng ban cho chúng ta chiến thắng qua Đức Chúa Jêsus Christ của chúng ta.”

¹⁵³ Kết thúc của câu này, chúng ta hãy đọc nó:

Và khi xây lại, tôi nhìn thấy bảy chân đèn bằng vàng;

Và ở giữa bảy chân đèn bằng vàng có ai giống như...

Con Người,...

¹⁵⁴ Chà! Anh em có để ý không? Các ngôi sao, những chân đèn, những ngọn đèn. Nó có nghĩa gì? Điều này có nghĩa là gì? Đó là thời kỳ mà chúng ta đang sống là ban đêm, các ngọn đèn và ánh sáng và những ngôi sao có nghĩa ban đêm. Và một ngôi sao làm gì? Nó phản ánh ánh sáng của mặt trời cho đến khi mặt trời trở lại. Đáng chúc tụng Danh của Chúa! Và một người truyền đạo chân thật của Đức Chúa Trời không phản ánh ánh sáng chớp lên, của một que diêm nào đó, vỏ trấu đang cháy nào đó; người ấy phản ánh những tia vàng của Đấng Christ cho Hội thánh, rằng “Ngài không hề thay đổi, và Ngài đang sống, và Ngài đang tỏa sáng trên tôi.” A-men! Đó là Ánh Sáng mà người phản ánh. Ngôi sao phản ánh ánh sáng của mặt trời, đấy, vì vậy chúng ta đang phản ánh Sự Sáng của Con Đức Chúa Trời. Đang thực hiện cùng

một điều mà Ngài đã làm, ban ra Ánh Sáng. Loại ánh sáng gì? Ánh sáng Phúc âm cho những người đó.

¹⁵⁵ Bây giờ chúng ta hãy quan sát Ngài thêm một chút nữa, khi chúng ta đọc phần còn lại của câu 13 này:

Và ở giữa (đó là chính giữa) của các chân đèn bằng vàng có một Đấng trông giống như...Con Người, mặc áo dài đến chân, và thắt đai bằng vàng ngang ngực.

¹⁵⁶ Bây giờ đây là bằng chứng nữa rằng tín lý này là đúng về ngày của Chúa. Anh em có để ý Ngài không? Ngài không phải là thầy tế lễ trong lúc này, Ngài cũng không phải là một vị vua, Ngài là một quan án. Để ý, một thầy tế lễ, một thầy tế lễ thượng phẩm, khi ông đi vào nơi thánh hay đi vào để chăm sóc, để hầu việc, ông tự thắt lưng bằng cái đai. Thắt lưng bằng cái đai, có nghĩa ông đang hầu việc; không bao giờ thắt nó trên vai ông. Nhưng ở đây Ngài đi ra, bước ra với đai thắt quanh ở ngang ngực, với một khăn quàng trên vai Ngài; lưng thắt đai vàng, cao lên trên ngực, bộ ngực, với cái đai bằng vàng, thắt lên cao. Đó là gì? Một trạng sư, một quan tòa. Quan tòa với khăn quàng trên vai, thắt đai ngang trên đây, không phải ở dưới như một thầy tế lễ. Xem đây, điều đó cho thấy Ngài không ở trong chức tế lễ của Ngài lúc này, Giảng đã đi mọi cách vào trong ngày của Chúa và đã thấy Ngài đến như là một quan án.

¹⁵⁷ Anh em có tin Ngài là quan án không? Chúng ta hãy đọc Thánh Giảng 5:22, nhanh lên, chúng ta sẽ thấy Ngài có phải là một quan án hay không. Thánh Giảng 5:22:

Vì Cha chẳng xét đoán ai hết, nhưng đã giao trọn quyền phán xét cho Con:

¹⁵⁸ Đúng thế không? Ngài là quan án, Quan Án Tối Cao. Và Giảng tỏ cho thấy rằng Ngài đã không ở trong ngày của lời tiên tri về Ngài, như một vị tiên tri, Ngài cũng chẳng đi thẳng vào trong những ngày của chức vua của Ngài, nhưng Ngài ở trong ngày của Chúa như là một Quan Án. Vậy thì, bao nhiêu anh em biết rằng thầy tế lễ có cái đai của mình, dây của ông quanh thắt lưng có nghĩa ông ở trong sự hầu việc? Bất kỳ người nào đọc Tân Ước, người mà biết Cựu Ước, biết điều đó. Khi một thầy tế lễ được thắt

đai quanh đây, ông ở trong sự hầu việc, ông là một đầy tớ. Nhưng Ngài được thắt đai trên đây, một quan án.

159 Chúng ta hãy đọc thêm một chút nữa:

...một cái đai bằng vàng...ở...ngang ngực...

160 Đúng vậy, ở trên đây, Ngài là Quan Án.

Bây giờ chúng ta sẽ đọc sự vinh quang bảy lần của Thân vị Ngài. Ồ, chà! Điều này khiến cho tôi la lên trước khi hiểu được điều đó. [Băng trống—Bt.] Để ý! Ồ, đây quả thật là một điều tuyệt diệu như vậy. Hãy lắng nghe:

Và đầu Ngài...

161 Bây giờ xem nào, Ngài có bảy điều, tại đây ông đề cập đến: đầu Ngài, tóc Ngài, mắt Ngài, chân Ngài, Tiếng Ngài, bảy điều mà Ngài đã nhắc đến ở đây, sự vinh quang bảy lần của Chúa Jêsus Christ. Hãy để tôi đọc Nó:

Đầu và tóc Người thì trắng như lông chiên, trắng như tuyết;...mắt Người như...những ngọn lửa;

...chân như...đồng sáng, như nó đã được luyện trong lò lửa; và tiếng Người...tiếng của nhiều dòng nước.

Và trong... Và Người cầm bảy ngôi sao trong tay hữu: và miệng thò ra thanh gươm nhọn hai lưỡi: và mặt Người giống như mặt trời đang soi sáng hết sức của nó.

162 Thật là một khái tượng tuyệt vời! Giăng đã thấy điều gì ở đây? Con của Đức Chúa Trời được vinh hiển, và một biểu tượng. Bây giờ, chúng ta hãy—chúng ta hãy thật sẵn sàng nào.

163 Ồ, chà, tôi nghĩ là đã chín giờ rồi, mà chỉ mới tám giờ. Tôi chưa bắt đầu. Được rồi. Điều ấy thì tốt. Bây giờ, xin lỗi những anh em này đang đứng, khiến tôi không an tâm khi nhìn thấy họ đứng, anh em thấy đó, vì tôi biết các đôi chân của họ đang bị đau. Nếu tôi có cách gì cho các anh em, tôi có thể làm bất cứ điều gì, thì tôi chắc chắn sẽ làm điều đó. Bây giờ, tôi muốn anh em nắm cho được điều này quá đỗi. Và đứng một lát và Đức Chúa Trời thưởng cho anh em dồi dào, là lời cầu nguyện của tôi.

164 Bây giờ—bây giờ để ý, điều đầu tiên, bây giờ chúng ta lưu ý, là đầu Ngài và tóc Ngài trắng giống như lông chiên. Đầu Ngài và

tóc Ngài trắng như lông chiên. Vậy thì, điều đó không có nghĩa là Ngài đã có tuổi, mà có tóc thế này. Đó không phải là lý do của nó. Ngài đã không già đến tóc trắng thế này. Ngài là...Đó là bởi vì kinh nghiệm và phẩm chất của Ngài và sự khôn ngoan của Ngài. Bởi vì Ngài là Đời đời, và Đời đời không thể có tuổi. Anh em hiểu không?

¹⁶⁵ Trước tiên chúng ta hãy giở ra, và chúng ta sẽ—chúng ta sẽ hình dung ra Ngài ở đây giống như thế này, và chúng ta sẽ tìm thấy Ngài là ai. Bây giờ, chúng ta hãy giở lại Đa-ni-ên 7:9, chỉ một phút, anh em nhìn thấy cùng một bức tranh trong Đa-ni-ên nơi Ngài đến như...qua đây tại Đấng Thượng Cổ. Và hầu hết mọi người, học giả Kinh Thánh, biết chính xác chỗ mà chúng ta đang hướng về ngay bây giờ. Đa-ni-ên 7, và câu thứ 9; tôi sẽ bắt đầu ở câu thứ 8:

Và ta suy xét sừng đó, và, này, có một...cái sừng nhỏ khác, ở trước—trước những sừng ấy mọc lên ba cái trong những sừng trước đã bị nhổ đi trước mặt nó: và, này, trong sừng đó có những mắt giống y như...một người, và một cái miệng nói những lời xác xược.

Và ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã được sắp đặt hẳn hoi,...

¹⁶⁶ Bây giờ hãy lắng nghe. Lắng nghe kỹ, nào. Ở phía sau anh em có thể nghe rõ không? Hãy nói “A-men,” nếu anh em có thể nghe. Tôi đã hỏi vợ của tôi đằng sau đó. Tôi nghĩ chiếc micrô này ở đây...nó sống động hơn ở đây, phải không? Bây giờ, tôi nghĩ, tôi hét quá mạnh, vào cái này.

¹⁶⁷ Được rồi, bây giờ Đa-ni-ên 7:9:

Và ta nhìn xem cho đến chừng các ngôi đã được đặt hẳn hoi, và Đấng Thượng cổ đã ngồi ở trên, những vạt áo Ngài trắng như tuyết, và tóc trên đầu Ngài thì như...lông chiên sạch: (Đấng Thượng cổ.) ngôi Ngài thì giống như một ngọn lửa hừng, và các bánh xe Ngài là lửa hừng.

Và trước mặt Ngài những sông lửa hực—hực chảy ra và tràn lan: và hàng ngàn ngàn hầu hạ Ngài, và muôn...

muôn muôn đứng trước mặt Ngài: và sự xét đoán đã sẵn sẵn, và các sách được mở ra.

168 “Tóc trắng!” Tất cả...bất cứ ai cũng biết đó là những vị quan tòa ngày xưa trong thời thượng cổ. Giống như những quan tòa ở Anh quốc thường mang một mái tóc giả trắng như tuyết. Bao nhiêu anh em nhớ điều đó? Những quan tòa cổ xưa mang một bộ tóc giả màu trắng bởi vì họ là...Và Ngài đây này, một lần nữa tỏ cho thấy Giăng đã ở trong ngày của Chúa, ông đã nhìn thấy Ngài như một quan tòa. A-men! Không phải như là thầy tế lễ, không phải như nhà vua, không phải như vị tiên tri, nhưng như là một quan tòa. Cha (Ở trong Thánh Giăng 5:22) đã giao phó tất cả sự xét đoán cho Ngài. Và Ngài là quan án bây giờ, đến để phán xét các nước. Ô dành cho ngày đó khi anh em nhìn thấy Ngài giống như thế! Tóc của Ngài trắng như tuyết, Đa-ni-ên đã thấy Ngài đến với Đấng Thượng cổ. Hãy quan sát Ngài đan quện hai điều này với nhau. Được rồi:

...và sự xét đoán đã sẵn sẵn, và các sách được mở ra.

Và bây giờ ta nhìn xem bởi vì...Và bây giờ ta nhìn xem bởi có tiếng của những lời xác xược—xác xược mà sừng ấy... (Không, tôi lật sai chỗ rồi, phải không?)

169 Đa-ni-ên 7:9, vâng, đây rồi:

...và các bánh xe của Ngài...

Và một sông lửa hực chảy ra và tràn lan...trước mặt... Ngài: và ngàn ngàn đã đến và hầu hạ Ngài,...

Và bây giờ ta nhìn xem vì bởi có tiếng của những lời xác xược mà sừng ấy đã nói ra: và ta nhìn xem cho đến chừng con thú bị giết, và xác nó đã bị hủy diệt, và bị phó cho ngọn—ngọn lửa để đốt. (Ừm!)

Còn những con thú khác, hết thảy chúng cũng bị cất hết quyền: (đó là tất cả các quyền lực các dân Ngoại và các vương quốc sẽ sụp đổ) nhưng được làm dài đời sống mình một mùa và một kỳ.

Và ta lại nhìn xem trong những sự hiện thấy ban đêm, và, này, có một người giống như Con Người đến trong... những đám mây trên trời,... (Làm thế nào chúng ta thấy

Ngài đến vào sáng nay, trong câu 3? Đến trong những đám mây trên trời, Con Người.) ...*một đấng giống như với Con Người đang đến trong những đám mây trên trời, và người đến tới Đấng Thượng cổ, và họ dẫn người đến gần trước mặt Ngài.*

Và người được ban cho một quyền thế, và vinh hiển, và một vương quốc, và hết thảy các dân, các nước,...các thứ tiếng, đều sẽ hầu việc người: quyền thế này là quyền thế đời đời, mà sẽ chẳng qua đi, và nước người sẽ...nước người sẽ không bao giờ bị hủy diệt.

170 Đến với Đấng Thượng cổ tóc trắng như lông chiên. Và Giảng quay lại và ông thấy một đấng giống như Con Người đang đứng giữa bảy chân đèn bằng vàng, với tóc trắng như tuyết, Đấng Phán Xét! Không phải thắt đai quanh eo, nhưng thắt lên cao ngang ngực, tới đây, một quan án! Với khăn quàng của quan án trên vai Ngài, Ngài đứng với chiếc đai thắt được luyện lọc, bằng vàng, thánh khiết, nắm giữ sự công nghĩa của Ngài. Sự phủ che của Ngài! Ngài được phủ che hết cả cho đến chân. Hãy quan sát sự bày tỏ bảy lần của thân vị và sự vinh hiển Ngài.

171 Bây giờ, tôi nghĩ là, câu thứ 14:

Tóc Ngài...Đầu Ngài và tóc Ngài trắng như lông chiên, trắng như tuyết; và mắt Ngài là...một ngọn lửa;

172 Đầu, tóc; “mắt như những ngọn lửa.” Hãy nghĩ về điều đó! Những cặp mắt này đã từng bị mờ lệ con người, bây giờ đã trở nên như những ngọn lửa. Trong cơn giận dữ Ngài đứng đó như là một quan án đây tức giận. Tại sao quý vị chối bỏ Ngài? Ồ, hỡi tội nhân, hãy suy nghĩ về điều này! Hãy suy nghĩ về điều đó, thuộc viên giáo hội hâm hẩm! Hãy nghĩ về điều đó, Công giáo, Báp-tít, Trưởng Lão, Ngũ Tuần! Hãy nghĩ về nó, hỡi Công giáo! Trinh nữ Ma-ri của quý vị phải đi lên dự lễ ngũ tuần và nhận lãnh Đức Thánh Linh, và đi lảo đảo và hành động giống như một người đàn bà say rượu. Chính mẹ của Đấng Christ đã phải nhận điều đó trước khi bà được cho phép lên Trời. Làm sao những người nữ các chị sẽ đạt được điều gì ít hơn thế? Hãy suy nghĩ về điều đó, hỡi những người đàn ông, mỗi người trong quý vị!

¹⁷³ Tóc Ngài, và mắt Ngài đã từng một lần bị mờ với những dòng nước mắt con người, tuy nhiên tôi muốn anh em lưu ý điều gì đó về đôi mắt đó. Khi Ngài còn tại thế, chúng đã mờ lệ giống như một con người, vì Ngài đã khóc tại phần mộ của La-xa-rơ. Đúng! Đây sự thông cảm; tình người của Ngài. Ngài đã được mặc lấy, Ngài là Đức Chúa Trời mặc lấy con người, để cất tội lỗi đi. Tuy nhiên sau lòng nhân đạo đó, Ngài có điều gì đó ở đằng sau Ngài mà có thể nhìn thẳng vào trong lòng con người và biết tất cả về người ấy. Tại sao? Có điều gì đó ở đằng sau Ngài, tuy nhiên Ngài đã được mặc lấy xác thịt phạm trần.

¹⁷⁴ Nhưng họ không biết ấy là ai. “Nếu các ngươi không tin Ta,” Ngài phán, “rằng Ta là Ngài, các ngươi sẽ chết trong các tội lỗi mình.” Đúng vậy. “Nếu Ta không làm những công việc của Cha Ta, thế thì đừng tin Ta; nhưng nếu Ta làm những công việc của Cha Ta, thì hãy tin các công việc nếu các ngươi không thể tin Ta.” Ô, thật Ngài đã cố gắng đưa Sứ điệp đến cho họ, sự khải thị! Có thể nhìn ngay vào lòng của một người, biết hết về anh ta. Thật tôi nghĩ về điều đó như thế nào! Đôi mắt đó đã từng một lần xuyên thấu trên những ngọn núi, nhìn thẳng vào nỗi đau khổ, và có thể khóc giống như một con người, nhưng tuy nhiên có thể nhận lấy Thánh Linh của Đấng Chúa Trời đằng sau khải tượng con người ở đó và thấy mọi sự; những điều mà đã có, những điều mà đã—đã có, và những điều sẽ đến. Nói trước sự cuối cùng từ ban đầu, đó là bởi vì Đức Chúa Trời ở đằng sau chúng những cặp mắt con người. Hãy để Đức Chúa Trời đi vào trong đời sống của anh em và kiểm soát anh em, và Ngài sẽ tỏ cho anh em những điều hầu đến. Vì đó không phải là anh em nữa, đó là Đức Thánh Linh ở trong đời sống của anh em ở đó nhìn thấu qua những đôi mắt hay chết để chọn lọc ra các thứ.

¹⁷⁵ Ô, vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! “Ta sẽ đổ Thần Ta trên tất cả loài xác thịt, và các con trai và các con gái các ngươi sẽ nói tiên tri, những người trẻ của các ngươi sẽ thấy những khải tượng, những người già cả của các ngươi sẽ thấy chiêm bao.” Halêlugia! Đôi khi Ngài phải để anh em ngủ để Ngài có thể nhìn thấu anh em, nhưng chắc chắn Ngài sẽ tỏ cho anh em thấy nhiều lần. “Những người trẻ các ngươi sẽ thấy những khải

tượng, những người già cả các người sẽ thấy chiêm bao; Ta sẽ đổ Thần Ta trên tôi trai và tở gái Ta.” Không phải, “Trên các chấp sự và các mục sư, và trên cửa Ta...” “Trên bất kỳ người nào sẵn lòng, trên mọi loài xác thịt, Ta sẽ đổ Thần Ta.” Anh em tự hỏi tại sao tôi kêu gào điều đó ra, nhưng nó đang đến trong những thời đại hội thánh này.

¹⁷⁶ Ô, Ngài đấy, đôi mắt đó. Và, hãy nhớ, ngày nọ, đôi mắt đã từng mờ lẹ, đôi mắt đó sẽ đứng ở sự phán xét. Bây giờ chúng trông giống như những ngọn lửa hừng chạy tới lui khắp cả địa cầu, và chẳng có điều gì xảy ra mà Ngài không biết. Ô, chà, điều đó đã được ghi lại. Chạy tới chạy lui xuyên khắp địa cầu quan sát mọi cử động, nhận biết mọi tư tưởng, biết mọi sự anh chị em đang làm, những ý định của lòng, những gì anh chị em có ý định làm. Ngài biết hết về nó. Ngài biết anh chị em có yêu Ngài không. Ngài biết những ý định của anh chị em đúng không, để hầu việc Ngài. Ngài biết hết về nó. Và sẽ là thế nào khi anh chị em đứng vào ngày đó khi mọi tội lỗi trần trụi trước Ngài, và Ngài đứng đó tại Ngôi Phán Xét Ngài Trắng?

¹⁷⁷ Đức Chúa Trời ôi, xin giải cứu con khỏi nơi đó! Con không muốn nhìn thấy điều đó. Khi một Đức Chúa Trời giận dữ bước ra đó với ngọn lửa chớp sáng từ đôi mắt Ngài, với sự công nghĩa, mái tóc trắng trên đầu Ngài giống như thế, và đôi mắt chớp sáng với ngọn lửa biết mọi tư tưởng của lòng anh chị em, và mọi điều anh chị em từng có ý định làm. Xin giấu tôi trong kẻ nứt Văng Đá Muôn Đời! Người đó trước đây từng hát, “Khi thế giới này bốc lửa, xin đứng cạnh tôi. Xin đứng bên tôi, và để ngực Ngài là chiếc gối của tôi. Xin giấu tôi trong Văng Đá Muôn Đời.” Đức Chúa Trời ôi, con không muốn sự phán xét của Ngài. Con không muốn của Ngài...Điều con muốn là sự nhân từ thương xót của Ngài, Chúa ôi. Xin ban cho con sự thương xót của Ngài, không phải công lý Ngài. Chỉ ban cho con sự thương xót của Ngài. Không phải các luật lệ của Ngài, không bất cứ...Chỉ ban cho con sự thương xót, Chúa ôi, đó là tất cả điều con có thể cầu xin. Con chẳng mang gì đến trong tay mình (Tôi chẳng được kể, là tốt gì), con chỉ đơn giản nương dựa thập tự giá của Ngài. Chúa ôi, đó là tất cả những gì mà con biết: Đấng đến thay thế cho con.

178 Hãy quan sát bảy cá tính của Ngài bây giờ về thân vị của Ngài, và anh em sẽ thấy những gì Ngài đã làm.

Đầu Ngài...thì trắng như tuyết: như lông chiên trắng, tóc trắng; và mắt Ngài như...(chúng ta hãy xem)...đầu Ngài...thì trắng như...tuyết; và mắt Ngài như... những ngọn lửa;

Và chân Ngài thì như...đồng sáng, như đã luyện trong lò lửa;

179 Hãy xem nào. Chúng ta vừa lưu ý chỗ mà Ngài đã bao phủ, anh em biết đấy. Bây giờ hãy xem. Đầu Ngài, mắt Ngài, bây giờ đi xuống chân Ngài giống như đồng sáng. Hãy quan sát sự tương phản với hình ảnh đó mà Giăng đã thấy về Chúa Jê-sus, và những gì mà Đa-ni-ên đã thấy về đế chế thế giới, cái đầu bằng vàng và vân vân.

180 Hãy nhìn những gì có ở đây, đang đứng ở đó, đồng sáng. Đồng sáng nói về điều gì? Đồng sáng nói sự phán xét, sự phán xét Thiên liêng. Nó tỏ cho thấy rằng mục đích đầy đủ của Ngài là đến đây trên đất giống như Đức Chúa Trời, được trở nên xác thịt, và Ngài đã chết cho chúng ta và nhận lấy sự phán xét của Đức Chúa Trời, sự phán xét Thiên liêng, và đã nhận một Vương quốc bằng đồng, và vững chắc, và nó không thể bị chuyển dời được. Không có gì cứng hơn đồng, và đã không bao giờ tìm được bất kỳ thứ gì tôi luyện nó được.

181 Sự phán xét! Đồng sáng nói về sự phán xét Thiên liêng đã qua. Hãy nhìn xem con rắn bằng đồng trong đồng vắng. Con rắn bằng đồng đó tượng trưng cho cái gì? Con rắn tượng trưng cho tội lỗi; nhưng, là đồng sáng, sự phán xét đã vượt qua trên các tội lỗi rồi.

182 Bây giờ, hãy lưu ý cũng trong thời Ê-li, khi họ đã chối bỏ Ê-li như là vị tiên tri, sơi chỉ nhỏ đó, thời đại hội thánh cổ xưa đó. Một trong những ngày này tôi sẽ đi sâu vào và tỏ cho anh em thấy Y-sơ-ra-ên cũng đã có bảy thời đại hội thánh, và đã xếp loại một cách chính xác với những điều này. Và trong thời đại hội thánh của họ, vào thời Ê-li, họ đã từ chối ông và đã không có mưa trong ba năm rưỡi. Và vị tiên tri thời cổ nói rằng “các tầng trời trông

giống như đồng sáng,” sự phán xét Thiên liêng trên các dân tộc chối bỏ Đức Chúa Trời và lắng nghe Giê-sa-bên.

¹⁸³ Đồng sáng cũng tượng trưng cho sự phán xét Thiên liêng tại bàn thờ chỗ mà của lễ dâng đã bị giết, bàn thờ bằng đồng, bị giết. Chính những nền tảng là đồng, sự phán xét. Ngài đã giày đập thùng rượu cơn thịnh nộ dữ dội của Đức Chúa Trời và nhận lấy sự phán xét của chúng ta trên Ngài. Hãy lật tới Khải huyền 19:15, chỉ một phút, hãy xem những gì Ngài đã làm. Khải huyền 19:15, chúng ta hãy đọc chỉ một lát nếu tôi có thể tìm thấy nó. Vâng, chúng ta hãy bắt đầu khoảng...chúng ta hãy xem, khoảng câu thứ 12:

Mắt Ngài thì...những ngọn lửa, và trên đầu Ngài có mào triều thiên, nhiều mào triều thiên; và Ngài lại có đề một Danh, mà không có ai biết được, ngoài ra...chính Ngài.

Và Ngài mặc áo nhúng trong huyết: và Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời. (Bây giờ, hãy nhớ, Danh Ngài không phải là Lời Đức Chúa Trời, Danh Ngài được xưng như thế. Hiểu không?)...Danh Ngài đã được gọi là Lời của Đức Chúa Trời.

Và các đạo binh...của trên trời...các đạo binh mà đã ở trên trời đều mặc vải gai mịn, trắng và sạch, cưỡi ngựa bạch đi theo Ngài.

Và có một lưỡi gươm bén ở miệng Ngài ra, Ngài sẽ lấy nó mà đánh dân ấy: và cai trị họ bằng một cây gậy sắt: và Ngài sẽ giày đập... (Cái gì thế?)...giày đập thùng rượu cơn thịnh nộ dữ dội của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

¹⁸⁴ Ngài đã làm gì? Cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời ở trên chúng ta vì là những tội nhân. Đúng thế không? Không ai có thể tự cứu mình. Không có điều gì chúng ta có thể làm được, chúng ta hết thấy “Được sanh ra trong tội lỗi, hình thành trong gian ác, đến trong thế gian nói những lời dối trá.” Và Ngài đã làm gì? Ngài đã đến thế gian, Halêlugia, và giày đập thùng rượu! Hết thấy cơn thịnh nộ của Đức Chúa Trời Toàn Năng được tuôn đổ trên Ngài. “Ngài là xứng đáng, Ô Chiên Con của Đức Chúa Trời, vì Ngài đã

bị giết.” Nhận lấy những tội lỗi của thế gian trên Ngài, và Ngài đã mang tội lỗi của chúng ta, hầu cho Đức Chúa Trời đã đổ ra sự dữ dội của cơn thịnh nộ Ngài trên Ngài. “Và Người đã vì tội lỗi chúng ta mà bị vết, vì sự gian ác chúng ta mà bị thương, bởi sự sửa phạt Người chịu chúng ta được bình an, và bởi lần roi Người chúng ta được lành bệnh.” Chưa bao giờ có một người đã chết giống như Người đó! Ngài đã chịu khổ cho đến nỗi Huyết và nước đã tách ra trong thân thể Ngài. Và những giọt máu đã nhỏ xuống từ lông mày của Ngài trước sự chết của Ngài.

*...thùng rọu của cơn...thịnh nộ...của sự mãnh liệt...
của Đức Chúa Trời Toàn Năng.*

¹⁸⁵ Ngày nào đó đôi chân công lý bằng đồng sáng đó (Vinh quang thay!), lúc Ngài đến như một quan tòa, Ngài sẽ giẫm lên kẻ nghịch lại Đấng Christ, và tất cả những kẻ thù của Ngài. Halélugia! Ngài sẽ bước đi qua khắp địa cầu với cây roi sắt trong tay Ngài. Amen! Ô, hãy ăn năn, hỡi bạn tội nhân, trong lúc bạn có cơ hội để ăn năn. Đừng cố, trì hoãn nó lại và nghĩ nó chỉ là một chuyện nhỏ mà sẽ không xảy ra. Nó sẽ xảy ra! “Nó thật không thể xảy ra với tôi.” Nó sẽ xảy ra với bạn!

¹⁸⁶ Đôi chân bằng đồng sáng, giày đạp trên những kẻ thù của Ngài. Bởi vì Ngài đã chịu khổ và giẫm lên thùng nho của cơn thịnh nộ mãnh liệt của Đức Chúa Trời để trả giá cho tội lỗi chúng ta. Và rồi chúng ta, những con sâu tội lỗi, nghèo khổ, khốn cùng như chúng ta, giương cái mũi bé xíu của chúng ta lên và đọc loại sách vô thần nào đó và cố để nghĩ “chẳng có Đức Chúa Trời nào cả,” và nói “chẳng có điều gì giống như thế này, và sự phán xét không thể đến.” Ngài sẽ lấy đôi chân bằng đồng sáng đó và nghiền nát kẻ thù của Ngài. Ngài sẽ băng qua kẻ chống lại Đấng Christ. Ngài sẽ lấy những giáo hội bội đạo đó và ném tung họ vào nơi xa kia Đời đời, nơi nào đó trong một đám lửa thiêu rụi mà nó sẽ bị thiêu và không còn nữa. Và Ngài sẽ tế trị trên địa cầu, Ngài và Hội thánh của Ngài mãi mãi. Vinh quang thay!

¹⁸⁷ “Đầu, trắng như lông chiên,” sự công nghĩa, kinh nghiệm, hùng hồn, đầy đủ thẩm quyền, sự khôn ngoan. Lớn tuổi, tóc trắng, nói về sự khôn ngoan, già dặn. Biết những gì mà Ngài đang làm. Ngài là—Ngài là Nguồn của sự khôn ngoan. Ngài là

Nguồn của kinh nghiệm. Ngài là Nguồn mọi điều tốt lành, do đó Ngài được tượng trưng trong đấng này giống như Con Người, được đội mái tóc trắng này xõa xuống. Đa-ni-ên đã thấy Ngài nhiều trăm năm, trước bảy trăm năm, và đã nói, “Ngài là Đấng Thượng cổ. Và đấng giống như Con Người đến trong quyền phép và được hiệp nhất với Đấng Thượng cổ này, và sự phán xét được lập nên.”

¹⁸⁸ Bây giờ tôi muốn hỏi anh em đôi điều. Tôi đang nói với anh em giáo hội hâm hẩm. Mười trình nữ đi ra để gặp Chúa, năm người trong họ là khôn ngoan, năm người khờ dại; như sáng nay chúng ta đã lấy ví dụ về họ, cây được thắp vào đó. Bây giờ, hãy nhớ, khi họ đi ra để gặp Chúa...Bây giờ hãy xem, Kinh Thánh nói, “Các cuốn sách được mở ra.” Đa-ni-ên 7:9, “Các cuốn sách được mở ra.” Đó là cuốn sách của tội nhân. “Và một sách khác được mở ra.” Ai đã đến với Ngài? Hội thánh từ sự Cất lên. Ồ! “Hàng vạn ngàn lần ngàn lần hàng ngàn ngàn đã đến với Ngài và hầu việc Ngài,” vợ Ngài, Nàng Dâu. Ồ, vinh quang thay! Vợ Ngài là Hội thánh, đã đến với Ngài.

¹⁸⁹ Sự phán xét được lập nên, và các quyển sách được mở ra. Và một quyển sách khác được mở ra, mà là trình nữ đang ngủ, và mọi người vì vậy bị đoán xét từ sách. Anh em sẽ được yêu cầu đưa ra lý do tại sao anh em đã không bị đoán xét, và rồi điều gì vào lúc đó? Bây giờ anh em biết rõ hơn, anh em biết rõ hơn. Anh em có thể đã không biết Nó trước đó, nhưng bây giờ anh em biết. Hiểu không? Ở đâu nếu người công nghĩa này chắc chắn là sẽ không được cứu, thì tội nhân đó và người không tin kính sẽ xuất hiện ở đâu? Người mà khước từ, biết rõ hơn và rồi chối bỏ Nó. Họ sẽ xuất hiện ở đâu? Đôi chân Ngài giống như đồng sáng, sự phán xét Thiên liêng.

¹⁹⁰ Bây giờ, chúng ta hãy xem, chúng ta sẽ...đọc xuống hết trang bây giờ:

...tóc giống như lông chiên,...và mắt Ngài thì...những ngọn lửa;

Và chân Ngài như—chân như...đồng sáng,...được đốt trong lò lửa; và tiếng của Ngài...tiếng của nhiều dòng nước.

¹⁹¹ “Tiếng của nhiều dòng nước.” *Dòng nước* tượng trưng cho cái gì? Nếu anh em muốn đánh dấu nó, hãy giữ ra Khải huyền 17:15, và anh em sẽ tìm thấy điều Kinh Thánh đã nói, “Những dòng nước mà người thấy là tình trạng dày đặc, vô số người, và các dân chúng, và các thú tiếng.”

Được rồi, *Tiếng*. Quả là một điều khủng khiếp cho một linh hồn trôi dạt trên biển cả của cuộc đời, không có hoa tiêu nào để chỉ đường cho người ấy, thả trôi, nổi bênh bồng với những ngọn triều, nghe tiếng gầm rú của những thác nước lớn, những thác nước! Quả là một điều khủng khiếp cho một linh hồn đang trôi dạt! “Tiếng của nhiều dòng nước.” *Tiếng* của Ngài là gì? Đó là sự phán xét, tiếng của những mục sư truyền đạo, qua Đức Thánh Linh, mà đã kêu lớn cho dân sự trong mỗi thời đại, đang đứng đó, Tiếng của nhiều dòng nước kêu gào, sự dày đặc và những đám đông, tiếng của bảy ngôi sao đó trong tay Ngài, cho mọi thời đại hội thánh, rao giảng phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh, phép báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, việc nói tiếng lạ, quyền phép của Đức Chúa Trời, sự sống lại của Đấng Christ, sự Tái Lâm, sự Phán xét Thiêng liêng. Tiếng của nhiều dòng nước phát ra từ đấng này mà trông giống như Con Người, nhiều dòng nước.

¹⁹² Những gì sẽ xảy ra để biết rằng anh em ngồi trong những buổi nhóm và nghe rằng anh em sẽ trở nên đứng đắn với Đức Chúa Trời và nhận lãnh Đức Thánh Linh, và một linh hồn trôi giạt nghe tiếng đó nói ra trong buổi nhóm đó mà anh em ngồi trong, và nghe những sự phán xét của Đức Chúa Trời được rao giảng, đã từ chối Nó. Thác nước lớn chỉ ngay bên dưới anh em, thác nước lớn mà sẽ đem anh em đến chỗ diệt vong Đời đời của mình.

¹⁹³ Tiếng của nhiều dòng nước, nhân vật thứ tư của Ngài. Tiếng của nhiều dòng nước. Anh em sẽ làm thế nào khi nó được báo cáo trong sự Vinh hiển, khi tiếng tối nay được ghi âm lại? Tiếng của anh em được ghi lại. Các tư tưởng của anh em được ghi lại. “Như một người suy nghĩ trong lòng mình thế nào, thì người thế ấy.” Để ý, tiếng của anh em vang lớn hơn trên Trời hơn...Tôi muốn nói, những tư tưởng của anh em vang lớn ra trên Trời hơn là

tiếng của anh em trên đất. Chắc chắn, là vậy. Đức Chúa Trời biết những tư tưởng và ý định của lòng, Ngài biết tất cả về nó.

¹⁹⁴ Ngài phán với người Pha-ri-si, “Các ngươi là những kẻ giả hình, làm sao các ngươi có thể nói những điều tốt, khi từ sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra? Các ngươi gọi Ta là, ‘Thầy, nhân lành,’ và Ta biết, Ta có thể nhìn xuyên thấu qua các ngươi và thấy rằng các ngươi là những kẻ giả hình. Các ngươi không có ý nói điều đó.”

¹⁹⁵ Ồ, điều gì sẽ xảy ra vào ngày đó khi Tiếng đó vang to từ nhiều dòng nước, nhiều thời đại hội thánh đang hình thành?

¹⁹⁶ Bây giờ tôi muốn hỏi anh em điều gì khác. Xin để tôi nói điều gì đó với anh chị em dân sự được cứu, cho phép tôi nói điều này với anh chị em.

¹⁹⁷ Bây giờ, linh hồn trôi nổi anh em, anh em là kẻ trôi giạt tội nghiệp đang trôi giạt trên thác nước vĩ đại đó ở bên kia, hãy cẩn thận. Đó sẽ là điều khủng khiếp khi anh em biết rằng chẳng còn có sự cứu chuộc nào cho mình vào lúc đó. Anh em không thể được cứu nữa lúc ấy, anh em biết sự kết tội mình đặt ngay trước anh em. Khi anh em biết trong một vài phút nữa anh em sẽ nghe Tiếng đó phán ra, “Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi các ngươi những kẻ làm công gian ác, hãy vào trong lò lửa đời đời được chuẩn bị cho ma quỷ và các sứ của nó.” Anh em sẽ biết khi anh em nghe những thác nước lớn đó đang gầm thét những tiếng nói kia của những buổi nhóm đó, trong lúc anh em đang vượt qua từ điều này. Ồ, quả là điều khủng khiếp, quả là cơn ác mộng! Hỡi dân sự, đừng để nó xảy ra với anh chị em. Hãy ăn năn, sống đúng đắn với Đức Chúa Trời bây giờ, trong lúc anh chị em còn có thể.

¹⁹⁸ Bây giờ tôi muốn hỏi anh em điều gì khác. Có gì êm dịu hơn cho một người được neo, ngã lưng dưới bóng cây xanh tươi, để nghe tiếng suối róc rách? Ồ! Đó là Hội thánh đang ngồi trong các nơi trên trời với Tiếng của Đức Chúa Trời đang thánh thót êm dịu và trò chuyện với họ. Hiểu đó là gì không? Đó là sự kết án cho tội nhân, và là ơn phước với người được cứu. Một người đã neo an toàn con thuyền của mình trên Vầng Đá Christ Jê-sus, và cứ nằm và lắng nghe, anh ta có thể thật an nghỉ tuyệt vời! Đi vào trong sự an nghỉ đó.

199 Thật tôi thích đến chỗ dòng nước đang chảy. Nếu chúng ta từng đi đánh cá hay làm điều gì, tôi thường cố gắng tìm cho mình một chỗ nơi những dòng nước đang chảy nhẹ, bởi vì nó làm cho anh em an nghỉ. Anh em nghe nó trò chuyện suốt đêm. Ô, chao ôi!

200 Há chẳng đẹp đẽ sao khi anh em thực sự neo linh hồn mình vào trong Đấng Christ, trong một nơi như vậy cho đến lúc anh em có thể yên lặng trước Ngài? Và nghe Tiếng Ngài đang phán với mình, “Ta là Giê-hô-va đấng chữa lành cho người. Ta là Chúa ban cho người Sự sống Đời đời. Ta yêu người. Ta biết người trước khi sáng thế. Ta đã ghi tên người vào trong Sách, người thuộc về Ta. Đừng sợ, ấy là Ta đây. Đừng sợ, Ta ở cùng với người.” Rồi tôi hát:

Tôi đã neo linh hồn vào nơi an nghỉ,
 Tôi sẽ không chèo qua biển cả hoang dại nữa;
 Sóng sôi trào có thể quét qua chốn thẳm sâu
 hoang dại, đầy bão tố;
 Nhưng trong Jêsus tôi được an ninh mãi mãi.

201 Nhớ rằng, chính Tiếng mà phán êm dịu với anh em, sẽ lên án tội nhân. Chính nạn hồng thủy đã cứu Nô-ê, đã hủy diệt tội nhân. Hiểu tôi muốn nói gì không? “Tiếng của nhiều dòng nước.”

202 Hãy xem nào, “Tóc trắng giống như lông chiên trắng, và mắt giống như những ngọn lửa, chân như đồng sáng, và Tiếng của nhiều dòng nước.”

Và Ngài cầm trong tay phải mình bảy ngôi sao:...

203 “Bảy ngôi sao.” Bây giờ chúng ta hãy lấy câu thứ 20 ở ngay đây:

Và sự màu nhiệm của bảy ngôi sao mà người thấy trong tay hữu Ta, và bảy chân đèn bằng vàng. Bảy ngôi sao là bảy thiên sứ (hay bảy sứ giả, bảy người truyền đạo) của bảy hội thánh: còn bảy chân đèn mà người thấy là bảy hội thánh vậy.

204 Ngài thông giải điều đó cho ông để chắc chắn không có lỗi nào. Một thiên sứ cho mỗi thời đại. Ô, điều đó sẽ tốt đẹp, tuần này, khi chúng ta quay trở lại nơi xa kia trong lịch sử và chọn ra các thiên sứ và thấy chính chức vụ mà họ đã có. Họ đã có cùng

chức vụ. Chính xác giống nhau suốt thời đại trong Hội thánh nhỏ bé đó.

²⁰⁵ Cách đây một thời gian, người nào đó bảo, “Anh biết đấy, giáo hội Công giáo, có câu nói hay, rằng, ‘Nó là hội thánh thực sự bởi vì nó đứng vững qua suốt các thời đại.’”

²⁰⁶ Tôi bảo, “Điều đó chẳng là gì bí mật cả, khi nó có tất cả bậc cầm quyền và mọi điều khác đằng sau nó, và cách nó đứng và vượt những trận bão như thế nào. Nhưng điều mầu nhiệm đối với tôi là làm sao một thiếu số, nhỏ bé đó từng có thể vượt qua trận bão, bị cưa xẻ, và bị ném vào trong những con sư tử, và bị bỏ trên những cáng, và bị ăn thịt, và đốt cháy, và bởi sư tử...và bị giết và mọi điều khác, và họ đã sống sót như thế nào.” Nó tỏ cho thấy rằng bàn tay của Đức Chúa Trời ở cùng với họ. Chỉ thế thôi. Và ngày hôm nay, Ánh Sáng của nó vẫn đang cháy lên. Amen! Vâng, thưa quý vị!

²⁰⁷ Bây giờ, “Bảy ngôi sao ở trong tay phải của Ta.” Ngài cầm lấy bảy ngôi sao trong tay phải của Ngài, có nghĩa là bảy người truyền đạo của bảy thời đại. Ồ, nó—nó thật tốt đẹp. Làm thế nào chúng ta quay trở lại và có được nhà—nhà truyền đạo đã mang Sứ điệp đến cho hội thánh Ê-phê-sô. Và nhà truyền đạo đã mang Sứ điệp và giữ Nó cho đến lúc chết, ngay với hội thánh Si-miê-nơ, và với hội thánh Bết-găm, Thi-a-ti-rơ, và qua suốt thời đại, thậm chí vào trong thời đại này bây giờ. Các nhà truyền đạo mà đã gìn giữ và mang Ánh Sáng, và đã giữ Nó lại giống như nguyên thủy lúc ban đầu, và mang Ánh Sáng qua người.

²⁰⁸ “Ngài đã giữ họ trong tay phải Ngài.” Hãy suy nghĩ! Tay phải không có nghĩa hoàn toàn giống như Đấng Christ đang ngự bên tay phải của Đức Chúa Trời. Nó không có nghĩa rằng Đức Chúa Trời có một bàn tay phải, bởi vì Đức Chúa Trời là Thần Linh. Nhưng Đấng Christ là tay phải của quyền phép. Người là cánh tay phải của anh em, là người—người đứng bên anh em, người gần nhất với anh em.

²⁰⁹ Và, hãy nhớ, bảy ngôi sao trong tay phải Ngài. Cứ suy nghĩ, chúng đang rút ra dòng điện của chúng, Sự sáng của chúng từ Ngài. Chúng hoàn toàn ở dưới sự kiểm soát của Ngài, trong tay phải của Ngài. Ồ! Mỗi dây tở chân thật của Đức Chúa Trời cũng

một thể ấy. Giữ trong...Ai có thể làm tổn hại họ? Ai có thể làm hại họ được? Như một trong những thiên sứ đã kêu lớn ở đó lúc ban đầu. Hãy nhớ một *thiên sứ* có nghĩa là “sứ giả.” Chúng ta đi vào trong những điều sâu sắc hơn đó vào cuối tuần. Một *thiên sứ* có nghĩa là “sứ giả.” Và người nói, “Điều gì có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Đức Chúa Trời trong Đấng Christ? Có thể bệnh tật chẳng? Có thể tai họa chẳng? Có thể sự trần truồng chẳng? Có thể gươm giáo chẳng? Có thể sự chết chẳng? Tôi tin,” Phao-lô nói, “rằng không có bất kỳ điều gì có thể phân rẽ chúng ta khỏi sự yêu thương của Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ,” vì chúng ta đã hoàn toàn đầu phục với tay phải Ngài.

²¹⁰ Người nào đó bảo, “Thánh giết gân! Thánh giết gân!” Điều đó chẳng làm phiền họ một chút nào. “Anh là kẻ cuồng tín sùng đạo!” Họ thậm chí không nghe điều đó. Họ đã hoàn toàn đầu phục và kéo ra Sự sống của họ từ cánh tay phải quyền phép của Ngài, phản chiếu Sự Sáng của Ngài trong sự nhu mì, và sự nhân từ, và sự tử tế, và sự nhẫn nại; các dấu hiệu, và dấu kỳ, và những phép lạ. Hãy để cho thế giới gọi Nó là “trò phù thủy,” bất cứ điều gì họ muốn, chẳng có gì quan trọng với chúng ta, bởi vì chúng ta biết mình đã được phó vào trong tay phải của Ngài. Điều đó há chẳng tuyệt vời sao? Chao ôi!

²¹¹ Bây giờ chúng ta hãy vọt lên, bởi vì chúng tôi không muốn làm anh em mệt mỏi. “Bảy ngôi sao, trong tay phải của Ngài.”

²¹² Bây giờ ngôi sao thứ bảy và đại diện cuối cùng của thân vị Ngài:

...và một thanh gươm hai lưỡi sắc bén đi ra từ miệng Ngài...

Tôi muốn nói, đó là ngôi sao thứ sáu.

...một thanh gươm hai lưỡi sắc bén đi ra từ miệng Ngài...

²¹³ Bây giờ, Tiếng của nhiều dòng nước, và ra từ miệng Ngài... Ngài cầm các ngôi sao trong tay phải của Ngài.

...và một lưỡi gươm hai lưỡi sắc bén đi ra từ miệng Ngài...

²¹⁴ Vậy thì, anh em có biết thanh gươm hai lưỡi sắc bén của Kinh Thánh là gì không? Chúng ta hãy chỉ nắm bắt được nó để anh em sẽ biết. Lấy Hê-bơ-rơ 4:12, chỉ lui lại một hay hai trang và anh em sẽ có câu đó, đấy. Hê-bơ-rơ ngay trước sách Khải huyền ở đây; Giu-đe, và rồi Hê-bơ-rơ. Bây giờ, hiểu nó kỹ lúc này. Hoặc là...Hê-bơ-rơ, chương 4 của sách Hê-bơ-rơ, chúng ta đang ở đây. Được rồi, Hê-bơ-rơ chương 4 và câu 12:

Vì Lời Đức Chúa Trời là lời sống hơn, và linh nghiệm hơn, và sắc hơn gươm hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn và linh, và cốt và tủy, và xem xét tư tưởng và ý định trong lòng.

²¹⁵ Và thế thì họ gọi anh em là “người đọc được tâm trí.” Đó là Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ trong Hội thánh của Ngài! Sắc bén hơn bất kỳ thanh gươm hai lưỡi nào. Bây giờ, tôi chỉ tình cờ nghĩ về điều gì khác tại đó. Tôi không biết là mình đã viết một câu Kinh...Lấy Khải huyền 19, chỉ một phút. Chúng ta hãy lấy câu này một lần nữa, tôi nghĩ điều đó đúng. Tôi có lẽ...Khải huyền 19, khoảng câu 11:

Và tôi thấy các tầng trời mở ra, và có một con ngựa bạch hiện ra;...(Sự phán xét trắng, đến đây lần nữa.) ... và Đấng cưỡi trên ấy được gọi là Đấng Trung Tín và Chân Thật, và Ngài lấy lễ công bình làm...phán xét và chiến đấu. (Anh em biết đó là ai, phải không? Được rồi.)

Mắt Ngài như...những ngọn lửa,...(Ngài là ai?)...và trên đầu Ngài đã có...những mào triều thiên;...(Ừ-ồ. Ngài đã vào vương quốc bây giờ rồi.) ...và Ngài có...và—và Ngài có để một danh, mà không ai biết được, ngoài...chính Ngài.

Và Ngài mặc áo nhúng trong huyết: và Danh Ngài được xưng là Lời Đức Chúa Trời.

²¹⁶ Cái gì ra khỏi miệng Ngài? Ai đi? Người cưỡi ngựa trắng. Và cũng, Khải huyền, chương 7, khi...tôi tin là 8. Khi người cưỡi ngựa trắng...không, đó là chương 6. Khi người cưỡi ngựa trắng đi ra, Ngài được ban cho một—một cây cung để chinh phục và chiến thắng.

²¹⁷ Và một thanh gươm ra từ miệng Ngài. Ngài là ai? Người cưỡi ngựa trắng của Khải huyền. Hãy lưu ý thanh gươm. “Từ miệng Ngài ra thanh gươm hai lưỡi sắc bén,” Lời. Và, cuối cùng, bởi Lời Ngài, khi Nó được khải thị cho tất cả những con trai của Đức Chúa Trời, Ngài giẫm lên mọi quốc gia bằng Lời Ngài, bởi thanh gươm bén này. Hãy nhìn ở đây những gì đã xảy ra, như chúng ta hiểu nó:

Và...tay phải Ngài...và từ trong miệng Ngài thò ra thanh gươm hai lưỡi sắc bén: và vẻ mặt Ngài giống như mặt trời chiếu sáng hết sức của nó.

²¹⁸ “Thanh gươm hai lưỡi sắc bén.” Cái gì ra từ miệng của người này? Lời Đức Chúa Trời. Đó là thanh gươm hai lưỡi sắc bén. Nó đang làm gì? Phân biệt được những tư tưởng của lòng, những ý định; thậm chí đi sâu hơn thịt, xác thịt, các tế bào huyết, vào trong xương, xuống tận tủy, xuyên qua đó, thậm chí là đáng phân biệt những tư tưởng và ý định của lòng. Đó là những gì mà Lời Đức Chúa Trời thực hiện.

²¹⁹ “Và Lời đã trở nên xác thịt và ở giữa chúng ta.” Và vậy thì Lời đã được trở nên xác thịt trong Hội thánh của Ngài, ngự ở giữa vòng chúng ta. Các thiên sứ của Ngài trong tay Ngài, đang hầu việc. Đức Chúa Trời đang tin cậy Hội thánh của Ngài. Ngài đang dựa vào chúng ta trong thời đại này để mang Ánh Sáng Phúc âm này đến cho một thế giới đang hấp hối, bị ràng buộc bởi thế giới ngoại giáo, truyền thống. Đức Chúa Trời đang đặt gánh nặng trên tôi và anh em. Khốn thay cho chúng ta nếu người ngoại chết mà không biết. Ồ, họ tiếp tục đọc, viết, và tính toán, và một vài sách nhỏ về tôn giáo, và họ làm không hơn gì là một nhóm người cải đạo. Tôi có ý nói Phúc âm! Phúc âm không chỉ là Lời. Phao-lô đã nói vậy. Phao-lô nói rằng, “Phúc âm đã không đến với chúng ta chỉ qua Lời, nhưng Lời đó đã được bày tỏ.” Khi Lời, bởi Đức Thánh Linh, là...Lời được trồng trong tấm lòng đã có Đức Thánh Linh và sản sinh những gì Lời nói Nó sẽ có. Và Lời có thể phân biệt rõ những tư tưởng của lòng! Vinh quang thay! Ồ, chao ôi! Ồ! Một đáng phân biệt những tư tưởng và ý định của lòng, Lời là vậy.

220 Đi ra từ miệng Ngài, một thanh gươm hai lưỡi sắc bén, đánh thức những dân ngoại giáo. Điều gì đó phải xảy ra một trong những ngày này. Vâng! Lời Đức Chúa Trời, Danh Ngài là Lời Đức Chúa Trời, Lời đã được bày tỏ. Hãy xem, Chúa Jêsus phán, “Hãy đi khắp thế gian,” Mác 16, lời chào cuối cùng của Ngài cho hội thánh trước khi Ngài quay trở lại để khải thị chính Ngài trong thời đại hội thánh. Ngài đã ủy thác cho Hội thánh, “Hãy đi khắp thế gian và giảng Phúc âm cho mọi người.” Điều gì? Rao giảng Phúc âm. Mác 16, “Rao giảng Phúc âm cho mọi người.” Đó là gì? Nói cách khác, “bày tỏ quyền phép của Đức Thánh Linh,” phải là vậy.

221 Bây giờ hãy xem, “cho mọi...” Không phải chỉ dạy Lời; Ngài đã không bao giờ bảo, “Hãy đi dạy Lời.” Ngài phán, “Hãy đi rao giảng Phúc âm.” Không phải dạy Lời, giảng Phúc âm. “Và những dấu hiệu này sẽ theo họ là những người tin Phúc âm này; trong Danh Ta họ sẽ đuổi ra các quỷ, họ sẽ nói các thứ tiếng mới, nếu họ bắt rắn hay uống thứ chết người điều đó sẽ không làm hại họ được; nếu họ đặt tay trên những người đau, kẻ đau sẽ bình phục.”

222 “Và họ đã đi ra,” Kinh Thánh nói, “giảng mọi nơi; Chúa cùng làm việc với họ, khải định Lời với những dấu hiệu theo sau.” Đó là Phúc âm, Phúc âm được biểu lộ.

223 Những dấu hiệu này sẽ theo sau bao nhiêu? Cho đến tận cùng thế giới, cho mọi thời đại. Có nhóm thiểu số đó đang đi xuống, nắm giữ Ánh Sáng đó. Thảo nào Chúa Jêsus đã phán, “Đừng sợ, hỡi bầy nhỏ, đó là ý tốt của Cha các ngươi ban cho các ngươi Vương quốc.” Bầy nhỏ; luôn luôn là thiểu số, không phải đa số.

224 Được rồi, bây giờ một đoạn trích nữa. Và chúng ta lấy câu 20, vậy bây giờ, chúng ta hãy xem câu này ở đây. Bây giờ câu 16:

Và tay hữu Ngài cầm bảy ngôi sao:...

225 Bây giờ chúng ta hãy lấy...và...thái độ nghiêm trang của Ngài:

...từ miệng Ngài thò ra thanh gươm nhọn hai lưỡi: và mặt Ngài như mặt trời đang soi sáng hết sức của nó.

226 Nếu anh em gỡ ra...chúng ta hãy xem, Ma-thi-ơ 17. Chúng ta hãy lấy câu đó ngay ở đây trong lúc chúng ta đọc nó; vì vậy chúng ta vừa đi qua câu đó, và nhiều người trong dân sự đang

lấy nó, chúng ta hãy...hoặc viết xuống, chúng ta sẽ để cho họ đọc câu đó để chúng ta sẽ biết.

227 Ma-thi-ơ 17, được ròi:

...sau sáu ngày Chúa Jêsus đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng...riêng lên trong một ngọn núi cao,

Và Ngài hóa hình trước mặt họ: và mặt Ngài tỏa sáng như mặt trời, và áo xống Ngài trắng như ánh sáng.

228 Ngài đã được biến đổi. Ngài đã làm gì? Vượt qua chính Ngài vào sự biến đổi, vào trong ngày sắp đến của Ngài. Hãy xem nào, chỉ một vài giờ trước điều này, Chúa Jêsus đã có lời trích này trở lại đây trong chương kế tiếp, “Quả thật Ta nói cùng các người, rằng vài người đứng ở đây...” Bao nhiêu anh em biết điều tôi sắp nói? “Một vài người đứng ở đây sẽ không qua đời, không chết, cho đến lúc họ nhìn thấy Con Người đến trong sự Vinh hiển.” Đúng thế không? Và Ngài đã đem Phi-e-rơ, Gia-cơ, và Giăng, ba người làm chứng, vì trong Cựu Ước mọi điều, mọi lời nhỏ, được thiết lập bởi ba người làm chứng, và đã đem họ lên trên núi.

229 Để ý cái gì đến trước tiên. Ồ, tôi thật sự không thể dừng lại ngay tại đây, tôi thật sự phải hiểu được điều này. Nhìn xem! Điều đầu tiên mà họ đã thấy là gì? Họ đã đem Chúa Jêsus lên trên ngọn núi...hay Ngài đã đem họ lên, và Ngài đã hóa hình, đã biến hình trước họ. Áo xống Ngài tỏa sáng như mặt trời lúc giữa trưa, và ở đó xuất hiện ra trước Ngài là Môi-se và Ê-li. Hình dạng nào mà Con Người sẽ đến bây giờ? Và trước tiên, sẽ xuất hiện, sẽ là Môi-se và Ê-li.

230 Bây giờ, lưu ý, trước khi Chúa Jêsus trở lại với trái đất...Bây giờ, đây là đi trước thời đại một chút, nhưng Thần của Ê-li sẽ quay trở lại địa cầu và khiến lòng của những con cái trở lại với cha. Kinh Thánh đã nói vậy. Chúa Jêsus đã thấy ông ở đây, các sứ đồ đã thấy ông ở đây, trật tự của sự đến của Con Người đã được vinh hiển. Ngài sẽ được vinh hiển và sẽ quay trở lại. Điều đầu tiên, trước khi họ nhìn thấy Ngài, là gì? Ê-li. Rời gì nữa? Môi-se; Y-sơ-ra-ên trở lại nơi xa kia, những người giữ luật pháp. Và rời Con Người được vinh hiển. Halêlugia! Anh em có thấy trật tự của sự hiện đến của Ngài không? Thần Linh của Ê-li, hay người làm

chúng của thời đại hội thánh cuối cùng. Đấy, đến trong quyền phép để bày tỏ Ngài.

²³¹ Rồi một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do Thái nhóm lại trên Núi Si-nai, nơi mà Y-sơ-ra-ên đã tự trở thành một quốc gia; quốc gia xưa nhất trên thế giới, ngọn cờ xưa nhất trên thế giới; có dân tộc riêng của họ, ngọn cờ riêng của họ, quân đội riêng của họ, tiền tệ riêng của họ, và mọi điều khác. Họ là một trong những thành viên của các liên đoàn các quốc gia bởi vì họ là một quốc gia. Chúa Jêsus đã phán họ sẽ không bao giờ bị đuổi ra cho đến khi mọi sự được trọn.

²³² Sự huyền nhiệm về cách mà nhóm người Do Thái đó, bị bắt bớ ở mọi nơi, và bị đẩy ra, và đuổi ra và ném ra, giống như Hội thánh trải qua những thời đại của sự chối bỏ này, và tuy nhiên Chúa Jêsus đã phán, “Khi các người thấy cây vả đâm chồi của nó, quốc gia đó đang quay trở lại lập quốc lần nữa, thì giờ đã gần, thậm chí ở ngay cửa. Quả thật Ta nói cùng các người, Dòng dõi này sẽ không qua đi cho đến khi tất cả những điều này được trọn.” Sự căng thẳng này...Dân này sẽ không qua đi. Hitler đã cố giết họ, Mussolini đã cố giết họ, Stalin đã cố giết họ, mọi người khác, nhưng họ sẽ không bao giờ bị tì vết, hay bị trục xuất khỏi thế gian, họ sẽ là một dân và một quốc gia đứng nơi xa kia. A-men!

²³³ Sẽ có Môi-se và Ê-li đến. Ồ! Hy vọng anh em hiểu được điều đó.

²³⁴ Được rồi, “Mặt trời khi soi sáng hết sức của nó,” gương mặt của Ngài, đã biến đổi, biến hóa. Bây giờ một điều khác, trong Khải huyền 21:23, nếu anh em muốn ghi xuống. Trong Giê-ru-sa-lem Mới, 21:23, Ngài là Chiên Con ở trong Thành, mà Ánh Sáng đó, chiếu ra; bởi vì họ không cần ánh sáng ở trong Thành, mặt trời sẽ không mọc lên trong đó, vì Chiên Con ở giữa Thành sẽ là Ánh Sáng. Và các dân được cứu sẽ bước đi trong Sự Sáng của Chiên Con! A-men! Ngài là Sự Sáng của Chiên Con. Ồ, anh em không hạnh phúc về điều đó sao?

²³⁵ Không chỉ thế thôi, nhưng Ngài cũng ở, trong sự hiện đến (Giăng đã nhìn thấy Ngài trong ngày của Chúa), Mặt Trời công

nghĩa. Chúng ta hãy đến với Ma-la-chi. Ma-la-chi, tiên tri cuối cùng của Cựu Ước. Ma-la-chi, chương 4.

²³⁶ Có câu chuyện nhỏ nói về người vợ quý báu của tôi đang ngồi đằng sau đó. Tôi đã gây cho nàng một thời gian nhọc nhằn trước khi chúng tôi kết hôn, tôi đã cố gắng bù lại cho điều đó sau khi chúng tôi kết hôn. Và tôi không biết tôi có muốn kết hôn lại hay không, và vậy là nàng đã suy sụp hết cả. Và tôi nghĩ nàng là một cô gái quá tốt đến nỗi không thể bỏ đi, để cho người đàn ông tốt nào đó kết hôn với nàng, chăm sóc nàng. Và tôi nghĩ, thậm chí tôi không xứng đáng với điều đó; và tôi không xứng đáng, với sự tử tế của nàng, dù thế nào đi nữa. Vì vậy lòng nàng tan nát và không biết làm gì. Điều này đã xảy ra nhiều năm rồi, cách đây khoảng hai mươi năm. Nàng bị suy sụp, nàng bắt đầu khóc ngày và đêm. Và tôi đang cố dứt ra khỏi nàng, không phải vì tôi không yêu nàng, bởi vì tôi không muốn làm mất thì giờ của nàng; bởi vì, để cho nàng tìm người nào đó, người tốt nào đó, bởi vì nàng là một cô gái quá tốt để hành động như thế, và tôi lấy...thật không hợp với nàng và những điều giống như thế. Và tôi—tôi nghĩ nàng yêu tôi, và tôi biết tôi yêu nàng. Vậy nên tôi nghĩ, “Ồ, mình sẽ chỉ thử...mình sẽ hẹn hò với cô gái khác nào đó và đi chơi, và khiến cho nàng cảm thấy xấu về mình.” Tôi giống như đã giết chết nàng, tôi ghét điều đó kinh khủng sau đó; nàng đã vỡ mộng hết. Tôi bảo nàng, tôi nói, “Em là cô gái quá tốt, anh—anh không muốn mất thì giờ của em như thế.”

²³⁷ Và nàng bảo, “Nhưng em—em chỉ yêu anh, Bill à, và đó là người duy nhất em có thể yêu.” Nói, “Em—em luôn yêu anh.”

Tôi nói, “Anh—anh rất biết ơn điều đó. Nhưng,” tôi bảo, “em biết đấy,” tôi nói, “anh là người sống ẩn dật.” Tôi nói, “Anh—anh sẽ sống giống như một người ẩn dật. Xem đấy, anh—anh sẽ không kết hôn chút nào.”

²³⁸ Và nàng quá buồn rầu về chuyện đó, anh em biết đấy, con người bé nhỏ tội nghiệp. Và nàng đi đến chỗ—chỗ để xe. Và nàng đi ra đó, và nàng quỳ xuống, và nàng nói, “Lạy Chúa, con không biết làm gì. Con—con không muốn không vâng lời Ngài, và tuy nhiên con yêu Bill, và con không biết làm gì. Chúa ôi, Ngài sẽ ban cho con một chút an ủi không? Ngài sẽ giúp con một chút không?”

Con chưa bao giờ cầu xin Ngài điều này trước đây trong đời, lạy Chúa, con hy vọng sẽ không bao giờ phải cầu xin Ngài một lần nữa,” nàng nói, “nhưng nếu Ngài sẽ chỉ giúp con, và để con mở ra quyển Kinh Thánh này, và xin Ngài ban cho con một câu Kinh Thánh. Con đã nghe dân sự nói Ngài làm điều đó.” Và khi nàng mở ra, đó là Ma-la-chi 4:

Này, Ta ban cho...hay sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các người trước ngày kinh khiếp đó—đó của CHÚA:

²³⁹ Nàng nói, “Em đã đứng lên từ chỗ đó thật thỏa lòng rằng chúng ta sẽ kết hôn như bất kỳ điều gì.” Hiểu không?

Vì, này, ngày đến, sẽ cháy như lò lửa; và mọi kẻ kiêu ngạo, vâng,...mọi kẻ mà làm gian ác, sẽ như rơm cỏ: và ngày ấy đến sẽ thiêu đốt chúng nó, CHÚA vạn quân phán, và chẳng để lại cho chúng nó hoặc rễ hoặc nhánh.

Nhưng về phần các người là kẻ kính sợ Danh Ta...thì Mặt Trời (S-u-n) Mặt Trời công bình sẽ mọc lên trong cánh nó có sự chữa lành;...

²⁴⁰ “Mặt trời chiếu sáng hết sức của mình.” Ô! Sức mạnh của Con Đức Chúa Trời đang chiếu sáng ở giữa vòng chúng ta tối nay. Đứng giữa bảy chân đèn bằng vàng trong nhân cách gấp bảy lần của Ngài tại đây như là một quan tòa. Như Đấng đã chịu khổ và chết vì chúng ta, và nhận lấy sự phán xét Thiêng liêng trên chính Ngài, và đã giày đập thùng rượu, sự dữ dội của Đức Chúa Trời. Đối với tội nhân Ngài là một thác nước lớn kinh khiếp, đối với bạn một linh hồn bị thả trên biển đời. Và đối với Hội thánh, là Đấng Cứu Rỗi êm dịu, neo trong sự an nghỉ, và nghe dòng suối róc rách trong khi anh em nằm và an nghỉ một cách hoàn toàn thỏa lòng trong Đấng Christ. Quả là một thì giờ tuyệt vời! Tỏa sáng trên chúng ta với những tia ấm áp của Ngài, “Đừng sợ, Ta là Đấng đã có, hiện có, và sẽ đến. Ta là Đấng Toàn Năng, ngoài Ta không có ai khác. Ta là cả An-pha và Ô-mê-ga, và Ta sẽ ban cho người mà khao khát những dòng suối nước Sự Sống một cách nhưng không.” Ô, quả là một lời hứa và là một vấn đề tình thương tuyệt vời! Và Chiên Con ở giữa Thành phố không cần đến ánh sáng nào, và Ngài là Mặt Trời của sự công nghĩa với sự chữa lành trong cánh Ngài.

Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, là chính Sao Mai
 Rạng Ngời,
 Ngài vui tươi bầy xinh đẹp thay quán quân
 muôn người.

Hồi bi ai Ngài an ủi, lúc bối rối Ngài cho bình
 an,
 Ngài bảo mọi điều sâu thối nên giao Ta mang.
 Halêlugia!

Ngài là Hoa Huệ trong Trùng, là chính Sao Mai
 Rạng Ngời,
 Ngài vui tươi bầy xinh đẹp thay quán quân
 muôn người.

²⁴¹ Vâng, thưa quý vị! Ô, Sao Mai vĩ đại đó khi nó lộ ra để chiếu sáng, chào ngày đang đến, lao vào ngày mới, nói, “Ngày sắp hé rồi, Con đang đến gần,” và Ngài tự kéo Mình ra từ đằng sau tất cả những ngôi sao khác (Ồ, chà.) với sự chữa lành trong cánh Ngài.

²⁴² Bây giờ quay trở lại với sứ điệp của chúng ta. Và chúng ta sắp kết thúc bây giờ, để chuẩn bị cho tối mai, vì hiện giờ là chín giờ kém mười lăm rồi, chúng ta không muốn giữ ai lại quá lâu, chỉ để chúng ta có thể ở đây.

²⁴³ Được rồi, Mặt Trời công nghĩa trong cánh Ngài có sự chữa lành. Bây giờ về mặt của Ngài. Ngài là một quan tòa, hay điều gì khác để tỏ thấy rằng ông đã vào trong ngày của Chúa. Anh em có tin điều đó không? Ông đã vào trong ngày của Chúa và đã thấy Chúa như là một quan tòa; không phải như một thầy tế lễ, không phải như một vị vua, nhưng như một quan tòa. Ngài là Quan Tòa. Anh em không tin điều đó sao? Kinh Thánh nói rằng Ngài là Quan Tòa. Và ở đây Ngài đã mặc giống hệt như là một Quan Tòa, tỏ cho thấy những gì Ngài đã làm; Ngài là ai: Ngài là gì đối với tội nhân, Ngài là gì đối với Cơ-đốc nhân. Và tại đây Ngài đứng bây giờ với Tiếng của nhiều dòng nước, và về mặt Ngài giống như mặt trời khi soi sáng hết sức của nó.

²⁴⁴ Bây giờ những kết quả, câu 16. “Và...” Không, tôi xin lỗi, đó là câu 17:

Và khi tôi thấy Người, tôi ngã xuống chân Người như chết.

245 Chà! Vị tiên tri không thể đứng được nữa, khi thấy một khả tượng như vậy. Ngài chỉ—Ngài chỉ làm tiêu hao hết sức mạnh của ông, và ông đã ngã ngay tại chân Ngài như kẻ chết rồi. Bây giờ hãy xem:

*Và Người đặt tay hữu lên trên tôi, mà nói với tôi rằng,
Đừng sợ chi; Ta là Đấng trước hết, và là Đấng sau cùng:*

246 Ô, chào ôi! Không phải là vị tiên tri, Đức Chúa Trời! “Ta là Đấng trước hết và là Đấng sau cùng. Ta là đấng đầu tiên của Sự Khải Thị, đấng cuối cùng của Sự Khải Thị. Ta là Đấng đã có, Ta là Đấng hiện có, Ta là Đấng sẽ đến.” Chúng ta hãy xem:

Ta là...Ta...

*Và Người đặt tay hữu lên trên tôi, mà nói với tôi rằng,
Đừng sợ chi; Ta là Đấng Trước hết, và là Đấng Sau cùng:*

*Ta là Đấng sống, và đã chết; và, kia, nay Ta sống đời
đời, (Ngay bây giờ. Và rồi ông hét lớn lên:) A-men; và
cầm chìa khóa của âm phủ và...sự chết.*

247 Vậy thì, đừng sợ hãi. Tại sao chúng ta sợ? Tại sao Hội thánh không gìn giữ của Ngài...suy gẫm về Lời Ngài? Chúng ta hãy đừng ở đây chỉ một phút, bởi vì chúng ta sắp kết thúc. Tại sao Hội thánh này lại sợ hãi? Ngài đã từng hứa điều gì mà Ngài đã không bày tỏ trước chúng ta chẳng? Tại sao lại sợ sự trừng phạt hay một kiếp sau? “Đừng sợ! Ta là Đấng đã có, Đấng hiện có, và sẽ đến. Ta là đấng trước hết và Đấng sau cùng. Ta có các chìa khóa của âm phủ và sự chết ngay tại đây.” Tại sao? “Ta đã chiến thắng và đã chinh phục cả âm phủ và sự chết (Đó là cả mồ mả và chốn âm phủ; chính sự chết, chính âm phủ.) vì các ngươi. Ta đã đắc thắng tất cả. Ta đắc thắng âm phủ, sự chết, mồ mả.” Khi Ngài còn ở trên đất, Ngài là đấng vĩ đại duy nhất...

248 Nhiều người đã đi ra để chinh phục. Anh em biết điều đó không? Napoleon đã đi ra để chinh phục thế giới, và ông đã đi ra vào tuổi ba mươi ba. Ở tuổi mười bảy đến hai mươi lăm, Napoleon là một người ủng hộ việc cấm bán rượu, ông không tin vào chuyện nhậu nhẹt hay bất kỳ điều gì. Ông đã đến nước

Pháp. Ông không phải là người Pháp, ông đã đến từ một hòn đảo, ông đến đó thậm chí để trả thù nước Pháp vì ông không thích nó, không thích nước Pháp. Nhưng ông đã bị chinh phục. Và ông tiến tới và ông đã chinh phục nước Pháp, và ông đã bắt phục những người Pháp và chinh phục thế giới. Và vào tuổi ba mươi ba ông đã ngồi xuống và khóc vì chẳng còn ai khác nữa để chinh phục, và chết như một kẻ nghiện rượu. Bị đánh bại, ông thậm chí đã không thể chinh phục được chính mình. Thấy không? Và rồi đã gặp sự bại trận của mình tại Waterloo, ông đã gặp kết cục của mình tại Waterloo. Tôi đã đến thăm nơi đó và thấy những tấm biển cổ xưa của những tàn tích và các thứ ngoài đó, khi chúng tôi ở trong xứ. Bây giờ, chúng ta đơn cử con người chinh phục đó, ông đã bắt đầu như một trang thanh niên và ông đã lấy phía sai trật để chinh phục, và ông đã chết, một sự nhục nhã.

²⁴⁹ Nhưng một lần có một Người trẻ khác đã một lần đến trong thế gian. Ngài đã chết ở tuổi ba mươi ba và Ngài đã chinh phục mọi thứ mà có thể được chinh phục. Khi Ngài còn tại thế Ngài đã chinh phục những niềm đam mê, sự kiêu hãnh, Ngài đã chinh phục bệnh tật, Ngài đã chinh phục ma quỷ. Khi Ngài chết, Ngài đã chinh phục sự chết. Khi Ngài sống lại, Ngài đã chinh phục âm phủ. Ngài đã đi lên và chinh phục mọi thứ chống loài người, đã đi vào trong máy ép nho của Đức Chúa Trời và nghiền nó xuống và chinh phục sự chết, âm phủ, mồ mả, bệnh tật, các nghi thức trang trọng, mọi điều khác, và chinh phục tất cả, và đã sống lại vào ngày thứ ba và chinh phục tất cả những tầng khí quyển ở trên, và xóa đi đám sương mù đó giữa Đức Chúa Trời và con người, và kết nối Trời và đất lại với nhau. Vinh hiển thay! Ồ, chào ôi! Chà!

²⁵⁰ Tại đó Ngài đứng như Đấng Chinh Phục Toàn Năng kể từ khi Ngài xé bức màn ra làm đôi, Ngài đẩy. Có các chìa khóa của cả sự chết và âm phủ treo bên sườn của Ta, “Đừng sợ.” Đặt cánh tay phải của Ngài (quyền phép của Ngài) trên người, và nâng ông lên bởi quyền phép của cánh tay phải Ngài, phán, “Đừng sợ, Ta là Đấng đã có, và Đấng hiện có, và sẽ đến. Ta là đấng trước hết và là đấng sau cùng. Ta là Đấng đã sống, và đã chết, và sống lại mãi mãi. A-men!” Ồ!

Kìa! Nhìn xem Đấng chinh phục quyền năng,
 Kìa! Nhìn Ngài trong cảnh tỏ tường,
 Ngài đứng đó, Đấng chinh phục quyền năng,
 Kể từ khi Ngài xé bức màn làm đôi.

251 A-men! Cắt đứt mọi trở ngại từ loài người, để họ có thể được kết nối giống như ở trong vườn Ê-đen. Bây giờ, con người...Tôi định kiềm chế không nói điều đó, nhưng tôi sẽ nói ra. Con người là vô sở bất năng. Anh em không tin điều đó, nhưng là vậy. Một người đầu phục trọn vẹn với Đức Chúa Trời thì vô sở bất năng. Há Ngài đã chẳng nói, trong Mác 11:22, “Bất cứ điều gì các người nói, mà không nghi ngờ trong lòng mình, nó sẽ ứng nghiệm. Các người có thể có những gì mà các người đã nói”?

252 Điều gì xảy ra khi hai vô sở bất năng gặp nhau? Khi Đức Chúa Trời và con người đến với nhau, hai vô sở bất năng, điều gì đó phải rung động. Một số-...Bất cứ điều gì anh em nói với quyền phép sáng tạo đó thuộc về sự vô sở bất năng của Đức Chúa Trời, và biết rằng Ngài đã hứa nó, Ngài đã nói nó trong Lời Ngài, nó tạo nên một quyền phép đi qua bên kia và làm các sự việc được ứng nghiệm, những điều mà, dường như không có, nó làm thành ra có, bởi vì hai bên vô sở bất năng đã gặp nhau. Ngài đứng đó! Ồ, há Ngài không tuyệt vời sao!

253 Chúng ta hãy xem thử chúng ta có thêm những điều tốt đẹp nữa không. Câu 18, bây giờ câu 19. Giảng; điều gì đã xảy ra ông nhìn thấy về mặt Ngài? Kết quả? Ông đã ngã xuống nơi chân Ngài; ông hoàn toàn không thể đứng được nữa, sự sống con người của ông bị tan rã đi, ông hoàn toàn không thể làm điều đó. Ngài là Đấng Chinh Phục, Ngài đã chinh phục rồi.

254 Bây giờ Ngài ban ra một lệnh, và rồi chúng ta bắt đầu chấm dứt chương này, câu 19 này:

Hãy chép lấy những sự người đã thấy, và những việc hiện có, và những việc mà sau sẽ xảy đến;

255 Chúng ta đã lấy câu 20:

Sự màu nhiệm của bảy ngôi sao mà người thấy trong tay hữu,...là bảy chân đèn bằng vàng. Bảy ngôi sao là bảy

*thiên sứ của bảy hội thánh: còn bảy chân đèn mà người
đã thấy là bảy hội thánh vậy.*

256 Ô! Nó làm nín thở, thưa các bạn. Nhìn thấy Ngài đang đứng đó trong sự tối thượng...sự siêu phàm của Thần Tánh Ngài. Ngài là Quan Tòa, Thầy Tế Lễ, Nhà Vua, Chim Ưng, Chiên Con, Sư Tử, An-pha, Ô-mê-ga, Cha, Con, Thánh Linh; Ngài đã có, hiện có, và sẽ đến. Giẫm lên thùng rượu thạnh nộ của Đức Chúa Trời, và làm đẹp lòng mọi điều, cho đến nỗi Đức Chúa Trời (Đã phán tại thập tự giá,) khi Ngài sống lại (Ngài phán, “Xong rồi.”), làm đẹp lòng Đức Chúa Trời *vậy*, cho đến nỗi Thánh Linh đã lia khỏi Ngài quay trở lại vào buổi sáng Phục Sinh và đem Ngài lên và khiến Ngài sống lại cho sự xưng công bình của chúng ta.

257 Tại đó Giăng đã ngược lên và thấy Ngài đang đứng đó với đôi chân bằng đồng, mắt giống như ngọn lửa đang chạy lui chạy tới khắp cả trái đất. Đa-ni-ên đã nhìn thấy Ngài bảy trăm năm trước đó, trong cùng vị trí, cùng một kiểu, cùng con người đang đứng đó, Đấng Thượng cổ, và đáng giống như Con Người đã kết hợp với Ngài, và tất cả sự phán xét đã được giao phó cho Ngài, đang đứng trước Sự Phán Xét Ngai Trắng.

258 Thấy những điều này, chúng ta nên là loại người gì, thưa các bạn? Xin Chúa ban phước cho các bạn là lời cầu nguyện của tôi. Hiểu không? Anh chị em có yêu Ngài không? Anh chị em có tin Ngài không? Anh chị em có neo linh hồn của mình trong Ngài không?

259 Chúng ta hãy cúi đầu trong một lát.

260 Thật yên lặng và êm dịu, khi chúng ta hát cách yên lặng, *Tôi Đã Neo Linh Hồn Tôi Trong Cảnh Yên Nghỉ*, “Tôi sẽ không bao giờ nghe những thác nước lớn róc rách đưa linh hồn tôi đi, nhưng Nó sẽ nói sự bình an êm dịu cho linh hồn tôi.” Bây giờ yên lặng, kính kien, mọi người.

Tôi đã neo linh hồn tôi trong cảnh yên nghỉ,
Tôi sẽ không còn chèo qua biển cuồng nộ nữa;
Cơn sóng dữ có thể quét qua vực sâu hoang dại,
bão tố,
Trong Chúa Jêsus tôi mãi mãi được an toàn.

Tôi đã neo linh hồn tôi trong cảng yên nghỉ,
 Tôi sẽ không còn chèo qua biển cuồng nộ nữa;
 Con sóng dữ có thể quét qua vực sâu hoang dại,
 bão tố,
 Trong Chúa Jêsus tôi mãi mãi được an toàn.

Xin chiếu sáng trên con (Xin để cho những tia
 sáng Vinh quang, Chúa ôi,) Chúa ôi, chiếu
 sáng trên con,
 Xin để Ánh Sáng từ hải đăng chiếu sáng trên
 con;
 Ồ, chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên
 con, (Chúng ta hãy giơ tay lên với Ngài.)
 Xin để Ánh Sáng từ hải đăng chiếu sáng trên
 con.

Được giống như Chúa Jêsus, (Vâng, Chúa ôi.)
 được giống như Chúa Jêsus,
 Tôi mong được giống như Ngài trên đất;
 Suốt cả linh trình đời sống từ đất đến miền
 Vinh hiển,
 Tôi chỉ xin được giống như Ngài.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga—Bt.]

...Ồ Cứu Chúa tuyệt vời,
 Trên đất tôi mong được giống như Ngài;
 Suốt cả linh trình đời sống từ đất đến miền
 Vinh hiển,

²⁶¹ Anh chị em có muốn có Sự Sống của Ngài sống trong anh
 chị em, phản ánh sự Hiện diện của Ngài không? Nếu anh chị em
 muốn, và chưa có nó, anh chị em sẽ đứng để cầu nguyện không?
 những người mà muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện. Xin
 Chúa ban phước cho anh chị em.

Từ máng cỏ Bết-lê-hem...(Cứ đứng bây giờ, cứ
 ở lại đọc theo...)...xuất hiện một Khách Lạ,
 (Anh em sẽ là một khách lạ với thế gian.)
 Trên đất tôi mong giống Ngài;

Suốt cả linh trình đời sống từ đất đến miền
Vinh hiển,
Tôi chỉ xin được giống Ngài.

Chỉ được giống như Jêsus, giống như Jê-...(Đó
là ao ước của tôi.)

Tôi chỉ mong được giống như Ngài;
Suốt cả linh trình đời sống, từ đất đến miền
Vinh hiển,
Tôi chỉ xin được giống như Ngài.

[Anh Branham bắt đầu ngân nga điệp khúc—Bt.]

...hèn mọn, khiêm nhường và thấp hèn.

²⁶² Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng, nhiều người đang đứng muốn nhận lãnh Ngài. Họ mệt mỏi vì sự trôi giạt lòng vòng này, không biết mình đang đi đâu, ra sao trên dòng đời; và biết có thể trước ánh sáng ban ngày trái tim sẽ ngừng đập, rồi những ngọn thác vĩ đại, những suối nước, ở trước họ, một linh hồn trôi giạt. Chính họ đã giống như thế, họ đã giống như thế gian, nhưng giờ này họ muốn giống như Ngài, Chúa ôi. Xin nhận họ vào trong Vương Quốc Ngài, họ là của Ngài, Cha ôi, vì Cha biết lòng họ và những ý định của lòng họ. Và Ngài đã viết như vậy, đã nói ra với môi miệng của chính Ngài, “Ai nghe lời Ta, và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời.” Ngài cũng đã phán, Chúa ôi, “Phước cho người đọc và người nào nghe những lời tiên tri của Sách này, vì thì giờ đã gần rồi.” Họ nhận ra rằng thì giờ cận kề. Lạy Chúa, họ không thể trôi giạt thêm nữa. Xin ném ra phao sự sống, kéo họ vào trong chính Ngài, Chúa ôi. Cầu xin họ đi ra từ đêm nay, phản ánh Sự Sáng của Đức Chúa Jêsus Christ. Con giao phó họ cho Ngài, Đức Chúa Trời là Cha ôi, trong Danh Đức Chúa Jêsus Christ. Nguyên xin họ khiêm nhường đi theo Chúa trong phép báp-têm tại hội thánh ở đây; mặc lấy Đức Thánh Linh trong đời sống của mình để họ có thể giống như Chúa Jêsus trong những ngày còn lại của họ. Chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài.

Chỉ được giống như Jêsus, được giống...

²⁶³ Một số anh em đang đứng gần hay ngồi gần những người đó, là những Cơ-đốc nhân, hãy bước qua và nắm tay họ và bắt tay.

Đặt tay anh em trên họ, “Ngợi khen Đức Chúa Trời vì linh hồn của anh.” Những bàn thờ của chúng ta ở đây đầy những trẻ em và các thú, chúng ta không thể mang họ lên đây.

Suốt linh trình đời sống, từ đất đến miền Vinh
hiển,
Tôi chỉ xin được giống như Ngài.

Xin chiếu sáng trên con, Ồ, chiếu sáng trên con,
Xin để Ánh Sáng từ hải đăng, chiếu sáng trên
con;
Ồ, chiếu sáng trên con, Chúa ôi, chiếu sáng trên
con,
Xin để Ánh Sáng từ hải đăng, chiếu sáng trên
con.

²⁶⁴ Anh em có cảm thấy thật tốt không? Anh em cảm thấy dễ chịu không? Anh em há không hạnh phúc là một Cơ-đốc nhân sao? Hãy bắt tay với người nào đó đang ngồi gần với mình bây giờ, trong lúc chúng ta sẽ hát một bài thánh ca, *Chúng Ta Sẽ Bước Đi Trong Sự Sáng*, Sự Sáng đẹp đẽ này, Sự Sáng của Chúa Jêsus Christ được bày tỏ trong xác thịt.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng thật
đẹp đẽ này,
Đến nơi những giọt sương thương xót rục rĩ;
Tỏa sáng tất cả chung quanh chúng ta, ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Mọi người, hãy hát:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng này, nó là Sự
Sáng đẹp đẽ,
Đến nơi những giọt sương, của sự thương xót
rục rĩ;
Tỏa sáng tất cả chung quanh chúng ta, ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Hãy đến, tất cả những thánh đồ của Sự Sáng
tuyên bố,
Chúa Jêsus, là Sự Sáng của thế gian;
Rồi những chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
Ồ Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Bây giờ hãy đưa tay anh em lên:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng thật
đẹp này,
Đến nơi những giọt sương thương xót rục rỡ;
Chiếu sáng quanh chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ cứ bước đi trong Sự Sáng này, Đó
là Sự Sáng thật đẹp đẽ thay,
Nó đến nơi những giọt sương thương xót chiếu
sáng rục rỡ;
Cứ chiếu sáng quanh tất cả chúng ta, ngày và
đêm,
Chúa Jêsus, Ngài là Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng (Sự Sáng
Phúc âm) này, Sự Sáng đẹp đẽ thay,
Hãy đến nơi những giọt sương thương xót rục
rỡ;
Chiếu sáng quanh tất cả chúng ta, ngày và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁶⁵ Quay trở lại lúc ban đầu, tại lễ Ngũ tuần khi Đức Thánh Linh
giáng trên Hội thánh. Sứ điệp đến tận Si-mi-ê-nơ; Irenaeus đứng
đó, thánh đồ vĩ đại của Đức Chúa Trời, nói tiếng lạ, quyền phép
của Đức Chúa Trời, khiến kẻ chết sống lại, chữa lành người đau,
người đang bước đi trong Sự Sáng đó. Sau ông đến Columba,
thánh đồ vĩ đại đầy quyền phép của Đức Chúa Trời. Nhiều trong
những thánh đồ vĩ đại khác mang theo Sứ điệp xuống, bước đi
trong Sự Sáng, Sự Sáng Phúc âm, cũng Sự Sáng đó đã tỏa sáng
vào Ngày lễ Ngũ tuần; Đấng Christ đang đứng giữa vòng dân sự
của Ngài, và bảy chân đèn bằng vàng phản ánh sự rạng rỡ của
Ngài giống như mặt trời ở giữa sức nóng nhất của nó.

²⁶⁶ Chúng ta hiện ở đây vào năm 1961:

Chúng ta bước đi trong Sự Sáng này, Nó là Sự
Sáng thật đẹp đẽ,
Nó đến nơi những giọt sương nhân từ rục rĩ;
Ồ, chiếu sáng chung quanh chúng ta ngày và
đêm,
Ồ Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Chúng ta hãy đứng:

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng này, Nó thật
là Ánh Sáng đẹp đẽ,
Nó đến nơi những giọt sương thương xót rục
rĩ;
Chiếu sáng chung quanh tất cả chúng ta ngày
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

Anh chị em có yêu Ngài không?

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài,
Bởi vì (chỉ bởi vì) Ngài đã yêu tôi trước,
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

²⁶⁷ Đừng bao giờ một lần nữa quay lại với những việc của thế gian. Tôi đã chết với thế gian và thế gian chết với tôi. Tôi chỉ bước đi trong Đấng Christ, được dẫn dắt bởi Đức Thánh Linh. Tôi yêu Ngài vì Ngài yêu tôi, và chiếu sáng những ơn phước của Ngài trên tôi, ban cho tôi bàn tay phải của sự thông công vào trong Vương Quốc Ngài. Bây giờ chúng ta là những con trai và con gái của Đức Chúa Trời, và điều đó dường như chưa xuất hiện những gì chúng ta sẽ có ở đời chung kết; nhưng chúng ta biết rằng chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh hiển của chính Ngài, vì chúng ta sẽ thấy Ngài như Ngài hiện có.

Rồi chúng ta sẽ bước đi trong Sự Sáng, Sự Sáng
đẹp đẽ,
Đến nơi những giọt sương nhân từ rục rĩ;

Chiếu sáng chung quanh tất cả chúng ta ngày
và đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế gian.

²⁶⁸ Anh em có yêu Ngài không? Anh em biết, sau khi sứ điệp đang cất bớt và mọi thứ, tôi thích nghe dân sự hát những thánh ca và đi thờ phượng và hát trong Thánh Linh. Không có điều gì tốt đẹp hơn hát những bài hát hay cổ điển. Đúng vậy. Tôi ưa thích ca hát ngũ tuần tốt đẹp điển hình thuở xưa; không phải những giọng được tập luyện nhiều quá cố sức giữ hơi đến nỗi họ gào lên và mặt tái xanh, mà không biết mình đang hát gì. Tôi thích người nào đó dẫu không hát hay tuy nhiên người ấy có Ôn phước Ngũ tuần, bây giờ người đó đang ca hát về điều đó. Ô, thật—thật vinh hiển biết bao những giai điệu đó về thập tự giá! Ô, chao ôi!

Bài hát kết thúc buổi nhóm của chúng ta bây giờ:

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Tối mai lúc bảy giờ, bảy giờ đúng, buổi nhóm bắt đầu.

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
Sấp mình nơi chân Ngài,
Chúng ta sẽ tôn cao Ngài Vua của các vua trên
Trời,
Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Hết thảy chúng ta hãy hát giờ này:

Mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Danh này chớ quên trong mọi nơi.
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng! (Thật dịu dàng!)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁶⁹ Bây giờ, chúng ta đã làm xong điều đó tối nay. Anh...vừa hỏi tôi bây giờ, “Có buổi thờ phượng vào buổi sáng không?” Không,

ngày mai không có, hãy nghỉ ngơi tốt đẹp ngày mai. Có lẽ tối mai, tôi sẽ không có thể đảm nhận sứ điệp đó, vì vậy tôi sẽ nhận điều đó ngày kế tiếp. Bất cứ lúc nào tôi không...sứ điệp hoàn toàn này, tôi thực hiện nó ngày kế tiếp. Nhưng chúng ta đã có loạt bài này, tôi tin anh em sẵn sàng cho các Thời đại Hội thánh rồi. Phải không? Được lắm.

Chúng ta hãy cúi đầu chúng ta trong lúc chúng ta hát êm dịu bây giờ:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu, (Mọi lưỡi sẽ xưng nhận nó.)

Sấp mình nơi chân Ngài,

Chúng ta sẽ tôn cao Vua của các vua trên Trời,

Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;

Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng! (Thật dịu dàng!)

Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

KHÁI TƯỢNG TRÊN ĐẢO BÁT-MÔ VIE60-1204E

(The Patmos Vision)

LOẠT BÀI SỰ KHÁI THỊ CỦA ĐỨC CHÚA JÉSUS CHRIST

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 4 tháng Mười hai, năm 1960, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org